

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

24 juni 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET AANPASSING MIDDELENBEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP 1998 – STEMMING

DECREET AANPASSING ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP 1998 – STEMMING

DECREET BEGELEIDING BEGROTINGSAANPASSING 1998 – STEMMING

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD VLAANDEREN EN ROEMENIË – STEMMING

DECREET WIJZIGING EN OPHEFFING BEPALINGEN DECRETEN EN WETTEN VLAAMSE OPENBARE INSTELLINGEN – STEMMING

DECREET ORGANISATIE VLAAMSE HOGESCHOLENRAAD – STEMMING

DECREET TOERISME VLAANDEREN EN VLAAMSE RAAD VOOR HET TOERISME – STEMMINGEN

DECRETEN WIJZIGING DECRETEN RADIO-OMROEP EN TELEVISIE

DECREET INSTELLING VLAAMSE OMBUDSDIENST

DECREET OPRICHTING VLAAMSE SPORTRAAD EN ADVISERENDE BEROEPSCOMMISSIE VOOR SPORTAANGELEGENHEDEN

RESOLUTIE VEREENVOUDIGING EN HERORGANISATIE GEMEENTELIJKE ADVIESRADENSTRUCTUUR

MOTIE UITOEFENING ONDERZOEKSRECHT TOEKENNING EN BEHEER SCHEEPSKREDIETEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 50

Woensdag 24 juni 1998
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de rol van de verpleegkundigen in de thuiszorg	1
Actuele vraag van de heer Bart Vandendriessche tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het gewaarborgd minimum-maandinkomen voor de werknemers van beschutte werkplaatsen	
Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het gewaarborgd minimum-maandinkomen voor de werknemers van beschutte werkplaatsen	2
Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de toepassing van de Cultuurpactwetgeving op de samenstelling van de adviesraden voor Cultuur	4
Actuele vraag van de heer Dirk Van Mechelen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de herziening van het Mestactieplan	
Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de evaluatie van de kwetsbare zones, zoals voorgeschreven door de Europese nitraatrichtlijn	
Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de herziening van het Mestactieplan	5
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de naleving van milieu- en veiligheidsvoorschriften voor de Westhoekrally door de lokale overheid	7
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over een officiële brief van de kabinetschef van de koning betreffende het tracé voor de IJzeren Rijn en de verklaringen terzake van de minister-president	8
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het schrijven daterend van 8 juni 1998 van minister Luc Van den Bossche aan de commissaris-generaal van Bloso en de verzoenbaarheid hiervan met de Deontologische Code	9
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering met betrekking tot een eventuele Vlaamse inbreng in de satellietzender BVN na het positief advies van de Commissie ter uitvoering van het Vlaams Cultureel Verdrag	10
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de weigering om mee te werken aan een sensibiliseringsactie van de werkgroep Ouders van verongelukte kinderen	11
Actuele vraag van de heer Freddy De Vilder tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vertragingen en meerkosten door het stilleggen van werken aan gewestwegen ten gevolge van ontbrekende vergunningen	12

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het uitblijven van uitvoeringsbesluiten voor artikel 92 van het decreet op het basisonderwijs met betrekking tot de sociale voordelen voor de basisscholen	13
Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4	
Voorstel van decreet van de heer Dirk Van Mechelen c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 786 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking (Voortzetting)	14
Sprekers : de heren Carl Decaluwé, Kris Van Dijck, Jos Geysels, Michel Doomst, mevrouw Nelly Maes en de heer André Denys en minister Eric Van Rompuy	
Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4	
Artikelsgewijze bespreking	23
Voorstel van decreet van de heer Norbert De Batselier, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst – 893 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	27
Sprekers : de heer Johan De Roo, verslaggever, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael, Luk Van Nieuwenhuysen, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels en mevrouw Mieke Van Hecke	
Artikelsgewijze bespreking	36
Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Jos Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden – 1047 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	41
Sprekers : de heren Joachim Coens, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en André Denys	
Artikelsgewijze bespreking	43
Voorstel van resolutie van de heren Mark Van der Poorten, Fred Dielens, Julien Demeulenaere, Etienne Van Vaerenbergh, Georges Cardoen en Herman De Loor betreffende de nood aan vereenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur – 1020 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	46
Sprekers : de heren Marcel Logist, verslaggever, Mark Van der Poorten, André Denys, Julien Demeulenaere, Fred Dielens en Etienne Van Vaerenbergh	
Motie van de heren Jean-Marie Bogaert, Kris Van Dijck en Chris Vandebroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaamse Gewest – 907 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	51
Sprekers : de heren Jean-Marie Bogaert, Karel De Gucht en Paul Deprez, mevrouw Nelly Maes, de heren Patrick Lachaert, Frans Wymeersch, Jos Stassen en Jef Sleecx	
Mededeling van de voorzitter	59

<p>Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 18 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Marino Keulen en Gilbert Bossuyt</p>	59
<p>Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 19 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6 Hoofdelijke stemming</p>	61
<p>Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998 – 1049 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 9 Hoofdelijke stemming</p>	63
<p>Ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme – 846 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 12 Aangehouden stemmingsen Hoofdelijke stemming Spreker : de heer Didier Ramoudt</p>	64 74
<p>Ontwerp van decreet tot wijziging en opheffing van sommige bepalingen van decreten en wetten betreffende sommige Vlaamse openbare instellingen en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de Vlaamse openbare instellingen – 972 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	76
<p>Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van Roemenië, ondertekend in Boekarest op 12 juni 1997 – 1005 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	77
<p>Ontwerp van decreet betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad – 1033 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	79
<p>Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming</p>	80
<p>Voorstel van decreet van de heer Norbert De Batselier, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst – 893 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6 Hoofdelijke stemming</p>	81
<p>Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren André Van Nieuwerkerke, Kris Van Dijck en Jos Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden – 1047 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	83

- Voorstel van resolutie** van de heren Mark Van der Poorten, Fred Dielens, Julien Demeulenaere, Etienne Van Vaerenbergh, Georges Cardoen en Herman De Loor betreffende de nood aan vereenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur
– 1020 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 84
- Motie** van de heren Jean-Marie Bogaert, Kris Van Dijck en Chris Vandebroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaamse Gewest
– 907 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemmingen 86
Sprekers : de heren Emiel Verrijken en Michiel Vandebussche
- Met redenen omklede motie** van de heer André Denys tot besluit van de op 4 juni 1998 door de heer André Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen
– 1081 (1997-1998) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 89
- Met redenen omklede motie** van de heren Johan Malcorps en Kris Van Dijck tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het onderzoek naar en de promotie van borstvoeding
– 1090 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemmingen 91
Sprekers : de heer Johan Malcorps, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Marijke Dillen, de heer Kris Van Dijck en mevrouw Yolande Avontroodt
- Met redenen omklede motie** van de heren Etienne De Groot en Johan Sauwens, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Yolande Avontroodt tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Etienne De Groot in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de gevolgen voor het drugspreventiebeleid van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen
– 1091 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemmingen 95
Sprekers : de heer Etienne De Groot en mevrouw Sonja Becq
- Met redenen omklede motie** van de heren Wilfried Aers en Felix Strackx tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Etienne De Groot in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de gevolgen voor het drugspreventiebeleid van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen
– 1089 (1997-1998) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 98
Spreker : de heer Wilfried Aers
- Met redenen omklede motie** van de heer André Denys tot besluit van de op 17 juni 1998 door de heer André Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het feitelijk monopoliseren van de markt van de industriële afvalwaterzuivering door het Aquafin-dochterbedrijf Aquaplus
– 1094 (1997-1998) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 100
Sprekers : de heren Jacques Timmermans en André Denys
- Regeling van de werkzaamheden** 102

VOORZITTER : De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter

- De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.
- De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Jan Béghin, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeyts, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ra-moudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van

Rompae, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegem, Tuur Van Walendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Bruno Tobback : gezondheidsredenen ;

Jan Penris : ambtsverplichtingen ;

Jacques Laverge : familieverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)**Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de rol van de verpleegkundigen in de thuiszorg**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de rol van de verpleegkundigen in de thuiszorg.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als men ziek is, als men een handicap heeft of als men zorgafhankelijk is, staan er verschillende dienstverleners en diensten ter beschikking : artsen, verpleegkundigen, diensten gezinszorg, dienstencentra, enzovoort. Elke dienst en elke dienstverlener heeft een eigen plaats binnen het geheel van zorg en verzorging. Daarvoor verdienen ze ook de nodige ondersteuning vanwege de voor hen bevoegde overheid.

Binnen de medische sector is er bij de verpleegkundigen een discussie aan de gang over de vraag op welke manier men een antwoord kan bieden aan complexe zorgsituaties en aan de hoge werkdruk van verpleegkundigen. In die discussie wordt er volop gepraat over het inschakelen van ver-

Becq

pleeghulpen of logistieke helpsters. Dit zou niet alleen gelden voor de residentiële sector, maar ook van toepassing zijn op de thuiszorg.

Bij nadere beschouwing lijken de taken van die verpleeghulpen sterk overeen te stemmen met het profiel van de gezins- en de bejaardenhelpsters binnen de diensten gezinszorg, zoals dit trouwens ook werd geregeld door een besluit van de Vlaamse regering inzake erkenning en subsidiëring van de diensten gezins- en bejaardenhulp.

Het lijkt me dan ook logisch te streven naar een samenwerking tussen beide groepen van dienstverleners. In de realiteit lijkt dit echter niet zo evident te zijn. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat terzake verschillende overheden bevoegd zijn.

Mijnheer de minister, wat is uw houding tegenover de evolutie binnen de verpleegkundige sector om via verpleeghulpen ook in de thuiszorg dienstverlening aan te bieden? Op welke manier zult u deelnemen aan het debat dat momenteel daarover gaande is?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag houdt verband met een aantal problemen waarmee we telkens weer worden geconfronteerd. Zo is er het bijzonder gebrekkige overleg tussen het federale en Vlaamse bevoegdheidsniveau. Als men vanuit het federale niveau in de voorbereidende fase geen overleg met ons pleegt, worden we in een situatie geduwd waarin we enkel kunnen reageren op reeds genomen beslissingen. Dat is natuurlijk niet bevorderlijk voor een adequate oplossing van de problemen.

Deze vraag verwijst bovendien naar een problematiek zoals die bijvoorbeeld bestaat tussen het Wit-Gele Kruis en Familiehulp. Ook daar is er discussie over de onderlinge taakverdeling tussen verzorgenden en verpleegkundigen. Dit is trouwens al aan bod gekomen bij het herdefiniëren van het statuut van de verzorgenden. U weet dat het Nationaal Verbond van Katholieke Vlaamse Verpleegkundigen daaromtrent een klacht heeft ingediend bij de Raad van State, maar finaal in het ongelijk is gesteld. Men heeft dus geen schorsing uitgesproken. Integendeel, men heeft erop gewezen dat we hebben geprobeerd het takenpakket nauwkeurig te omschrijven.

Tegenover deze problematiek heb ik dan ook de volgende houding. We zullen dit probleem slechts ten gronde kunnen oplossen als we tot homogene bevoegdheidspakketten komen. De huidige opdeling draagt niet bij tot een coherente aanpak van het probleem. Ik vind daarenboven dat we de zaken zuiver moeten definiëren. Op Vlaams niveau hebben we daar zeer veel aandacht aan besteed. We moeten eventuele overlappingsen zo veel mogelijk trachten te vermijden. Voeding, hygiëne en toilet bevinden zich nog in een grijze zone. Toch moet het mogelijk zijn om ook daarover duidelijkheid te scheppen. Verpleegkundigen doen op de eerste plaats wat vervat zit in de nomenclatuur van het Riziv en door die dienst wordt gehonoreerd.

We volgen dit dossier kritisch en met veel aandacht. We doen dit echter vanuit een moeilijke situatie omdat we vaak slechts indirect de noodzakelijke informatie krijgen. Ik denk onder andere aan de rondetafelgesprekken en de nota's over dit onderwerp. Ik heb de bevoegde federale minister Colla mijn ongenoegen daarover geuit. Ik heb hem uitdrukkelijk gevraagd dat ik zou worden betrokken bij die gesprekken zodat we coherente antwoorden kunnen vinden. Op die manier kan de nodige duidelijkheid ontstaan over de territoria zodat we elkaars terrein niet meer betreden. Het enige criterium van de thuiszorg is dat de gebruiker er beter van moet worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart Vandendriessche tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het gewaarborgd minimum-maandinkomen voor de werknemers van beschutte werkplaatsen

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het gewaarborgd minimum-maandinkomen voor de werknemers van beschutte werkplaatsen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandendriessche en Hostekint tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het gewaarborgd minimum-maandinkomen voor de werknemers van beschutte werkplaatsen.

De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onlangs kreeg ik een werknemer op bezoek, die voltijds is tewerkgesteld in een beschutte werkplaats. Hij verdient 21.000 frank per maand, krijgt geen andere tegemoetkoming en moet een huishuur van 8.000 frank betalen.

Vanaf 1 juli eerstkomend zal volgens CAO 43 het gewaarborgd maandelijks inkomen volledig worden uitbetaald en niet meer 80 percent ervan, zoals nu het geval is. U en de federale minister van Sociale Zaken hebben zich daarvoor garant gesteld. Nu blijkt dat u die belofte aan deze kwetsbare groep niet kunt nakomen. Welke inspanningen werden er geleverd en wat zal vanaf 1 juli concreet aan deze mensen worden betaald ?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil het iets anders uitdrukken dan de heer Vandendriessche. In de interdepartementale werkgroep was er op 9 juni een akkoord over de invoering op 1 juli van het gewaarborgd maandloon voor mindervaliden die in de beschutte werkplaatsen zijn tewerkgesteld. Ook de gemeenschappen zijn vertegenwoordigd in die werkgroep. Dat maandloon zou worden bereikt door enerzijds een loonsverhoging en anderzijds een premie. De totale operatie zou 1,3 miljard frank kosten. 350 miljoen frank daarvan zou worden opgebracht door de werkgevers en 1 miljard frank door de federale overheid.

In het kernkabinet heeft de CVP zich verzet tegen deze regeling. (*Opmerking van minister Luc Martens*)

Er werd gevraagd dat de gemeenschappen ook een deel van de kosten zouden dragen. Als minister, bevoegd voor de mindervaliden, hebt u al een budgettaire inspanning geleverd voor de eerste 80 percent. Is de Vlaamse Gemeenschap bereid om in te gaan op het verzoek van de federale ministers om nog een bijkomende budgettaire inspanning te leveren zodat de mindervaliden vanaf 1 juli het gewaarborgd minimum maandloon krijgen, waar CAO 43 in voorziet ? Vijf jaar geleden werd hen dit beloofd, en ze wachten er nog steeds op.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vragen van de heren Vandendriessche en Hostekint verwijzen naar een probleem dat al lang aansleept maar waarvan deze

regering van in het begin heeft geprobeerd werk te maken. Ze heeft daar substantiële inspanningen voor geleverd. Ik verwijs naar de begrotingsinspanning in 1997. In vergelijking met 1996 betekende dit een meeruitgave aan Vlaamse zijde van 717 miljoen frank voor de loonsubsidie aan werknemers met een handicap in de beschutte tewerkstelling. Dat betekent per werknemer 58.780 frank extra.

Een vergelijking met de inspanningen van andere gewesten en gemeenschappen, en de federale overheid tonen aan dat dit een grote inspanning is. De federale overheid leverde een inspanning van 105 miljoen frank, en het Waals Gewest van ongeveer 130 miljoen frank. De Vlaamse regering heeft deze inspanning samen met het Vlaams Parlement geleverd. Onze inspanning was vijf tot zes keer groter dan deze van de andere partners met wie we qua verantwoordelijkheid vergelijkbaar zijn.

Wat is de stand van zaken ? Op federaal niveau moet verder overleg worden gepleegd. Ook op het eigen niveau moet een passend antwoord worden gevonden. Er zijn verschillende manieren waarop een oplossing kan worden gevonden. De gewone Maribel, de sociale Maribel 2 en de financiële tegemoetkoming voor de arbeidskost van de lage lonen kunnen worden samengevoegd tot een soort van 'Handibel'. Dit blijkt echter niet te volstaan om de budgettaire last van 1,3 miljard frank helemaal te dekken.

De Vlaamse regering heeft een substantiële inspanning geleverd. Dit gebeurde trouwens met goede resultaten op het veld. De beschutte tewerkstelling is met bijna 200 eenheden toegenomen. De zwakste werknemers werden hierbij niet uitgestoten – zoals men vreesde – maar hebben zich gehandhaafd en zelfs hun aandeel versterkt. We zijn er bovendien in geslaagd om dit op zo een wijze te doen dat de bijkomende budgettaire inspanning niet heeft geleid tot het uiteenspatten van het budget voor de beschutte werkplaatsen. We hebben tegelijkertijd het systeem van het invoeren van een forfait ingebracht, wat heeft geleid tot een beheersing van de kosten.

Mijn houding en deze van de Vlaamse regering is duidelijk. We hebben een inspanning geleverd en we handhaven deze inspanning. De andere partners moeten nu hun verantwoordelijkheid nemen.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche : Mijnheer de minister, mijn bekommernis was of deze mensen vanaf 1 juli 100 percent worden uitbetaald.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : De reactie van de minister beantwoordt aan mijn verwachtingen. De Vlaamse Gemeenschap heeft inderdaad een substantiële inspanning geleverd. Volgens mij ligt de verantwoordelijkheid niet bij de federale regering. Het omvangrijk bedrag van 1 miljard frank moet op tafel worden gelegd. Wanneer ik verwees naar het federaal kernkabinet, mijnheer de minister, dan ben ik goed geïnformeerd door ministers die daarbij waren. De CVP aanvaardt het akkoord niet dat werd bereikt door de werkgroep-Zanella.

Minister Luc Martens : Mijnheer Hostekint, we maken daar deel van uit.

De heer Patrick Hostekint : De publieke opinie en de mindervaliden moeten duidelijk weten wie de schuld draagt als op 1 juli de mindervaliden het gewaarborgd maandelijks inkomen niet krijgen.

Minister Luc Martens : Dat is oneerlijke partijpolitiek. Mijn departement, dat deelneemt aan de besprekingen, heeft zich wel akkoord verklaard met het voorliggende voorstel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de toepassing van de Cultuurpactwetgeving op de samenstelling van de adviesraden voor Cultuur

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de toepassing van de Cultuurpactwetgeving op de samenstelling van de adviesraden voor Cultuur.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag volgt op de vraag die veertien dagen geleden door de heer Stassen werd gesteld. De minister antwoordde toen dat hij de sereniteit wil herstellen bij de samenstelling van de respectievelijke advies-

raden en dat hij hoopte daarmee tegen het reces klaar te zijn.

Mijnheer de minister, het is tegenwoordig geen eenvoudige klus om adviesraden samen te stellen. Men moet belangenvermenging tegengaan en vele leden van die adviesraden durven zich wel eens bezondigen aan het feit tegelijkertijd rechter en partij te zijn. Wij weten dat u dergelijke toestanden samen met ons wil uitsluiten.

In de periode van de oude politieke cultuur bestond daar een goede remedie voor, namelijk de Cultuurpactwet. Ik heb evenwel begrepen dat de politieke partijen, waaronder ook mijn partij, niet zo happig meer zijn om die Cultuurpactwet toe te passen. Ik vraag dan ook om consequent te zijn. Een wet wordt toegepast of niet. Wordt de wet niet toegepast, dan kan men hem net zo goed afschaffen. Ik kan het een beetje vergelijken met een toestand waarin de dames kunnen verkeren : men is zwanger of men is het niet. Zelfs in deze Viagra-periode heb ik nog niet kunnen vaststellen dat men maar een beetje zwanger kan zijn.

Mijn vraag is dan ook zeer concreet : hoe gaat u die kwadratuur van de cirkel oplossen ? Ofwel past men de wet toe, ofwel niet. Wordt die wet niet toegepast, dan vraag ik u daar de nodige consequenties uit te trekken.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (Op de tribune) : Mijnheer Beysen, in de eerste plaats moet ik er u op wijzen dat het Cultuurpact geen Vlaamse, maar een federale bevoegdheid is. Er bestaat wel een decreet, maar dat decreet voegt niets toe aan de wet.

Ik ben jarenlang lid geweest van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en ik kan u dan ook met kennis van zaken zeggen dat deze wet de facto een wet is die zich laat interpreteren. Ik heb onder meer in de vorige legislatuur vastgesteld dat alle partijen in het Vlaams Parlement, waaronder ook de uwe, deze wet in een bepaalde zin wensten te interpreteren. Zij wilden namelijk komaf maken met de eruit voortvloeiende nefaste politisering waarbij de politieke fracties in het parlement mensen op grond van een partijpolitieke opdeling aanduiden. Er is daaromtrent een bijzonder lijvig verslag opgesteld waarvan ik trouwens de verslaggever was.

Met een en ander wil ik benadrukken dat het Cultuurpact zijn betekenis blijft behouden in de mate dat men het interpreteert in de zin van ideologi-

Martens

sche en filosofische stromingen. Wat aan maatschappelijk denken en maatschappelijke verscheidenheid voorhanden is, moet immers bij de advisering op een evenwichtige manier aan bod kunnen komen.

Dit staat evenwel niet gelijk met een politieke opdeling van de adviesraden. Dit is trouwens in de praktijk onmogelijk vermits bepaalde commissies slechts vijf leden tellen. Deze opdeling maakt de realisatie onmogelijk. Bovendien stelt men de facto ook vast dat vele mensen niet bereid zijn met een partijpolitiek etiket te zetelen in dergelijke raden. Zij wensen te worden aangesproken op grond van hun deskundigheid en met respect voor de eigen voorkeuren en smaken waarvan zij dragers zijn.

We hebben dat grondig besproken tijdens de vorige legislatuur en ook binnen de commissie toen de Raad voor Cultuur als ontwerp van decreet aan bod kwam. Ik merkte toen bij alle fracties, die bijzonder constructief aan deze gesprekken hebben deelgenomen, een openheid en een vertrouwen om te zoeken naar een evenwichtige samenstelling van deze raden, zonder opnieuw in een partijpolitiek scenario terecht te komen.

Dat is precies wat wij in eer en geweten en in alle eerlijkheid proberen te doen. Wij streven ernaar alle grote culturele en artistieke stromingen die in onze samenleving voorhanden zijn daarin aan bod te laten komen. Men zal mij kunnen beoordelen op wat ik de facto zal beslissen op basis van het ministerieel besluit. Wie het niet met mijn beslissing eens is, kan uiteraard protesteren en zich wenden tot de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Wat uw partij betreft, kan ik meedelen dat ik heb geluisterd naar de opvattingen en suggesties van mensen met liberale opvattingen over de samenleving. Ik zal de verantwoordelijkheid opnemen die ik via het decreet van het parlement heb gekregen.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat de minister goed naar deze mensen heeft geluisterd. Door de lek van veertien dagen geleden is het rijtje namen bekendgemaakt. Ik maak me zorgen omdat geen evenwicht wordt bereikt met dit lijstje.

Mijnheer de minister, ik herhaal nogmaals dat de adviesraden tot nog toe te dikwijls werden samengesteld met mensen die een specifiek belang te ver-

dedigen hadden in de sector. Ik richt een appèl tot u omdat ik hoop dat hieraan paal en perk zal worden gesteld. Ik hoop ook, samen met u, dat de gepubliceerde lijst ten gronde zal worden aangepast. U moet toch toegeven dat er een aantal zaken scheef zijn gelopen.

Minister Luc Martens : Mijnheer Beysen, ik zal nooit een adviesraad voor Cultuur kunnen samenstellen die ieders goedkeuring wegdraagt. Ik weet op voorhand dat er mensen zullen zijn die vinden dat een aantal leden ten onrechte in de raad zitten, omdat ze zelf veel bekwaamer zijn. Er zullen altijd betwistingen zijn, en ik leg me reeds neer bij de vele vrije tribunes die hierover zullen verschijnen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Van Mechelen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de herziening van het Mestactieplan

Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de evaluatie van de kwetsbare zones, zoals voorgeschreven door de Europese nitraatrichtlijn

Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de herziening van het Mestactieplan

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Van Mechelen en mevrouw Dua tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de stand van zaken met betrekking tot de herziening van het Mestactieplan en van de heer Sauwens tot minister Kelchtermans, over de evaluatie van de kwetsbare zones, zoals voorgeschreven door de Europese nitraatrichtlijn.

Aangezien minister Kelchtermans verontschuldigd is, zal minister Martens deze vragen beantwoorden. (*Rumoer*)

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, met alle respect voor minister Martens wil ik toch even

Dua

kwijt dat minister Van Rompuy volgens mij beter geschikt is om deze vragen te beantwoorden. Hij is immers één van de actoren met beslissende invloed op het MAP. Ik verkies het antwoord van minister Van Rompuy, maar als dit wordt geweigerd, dan zal ik me neerleggen bij de beslissing van de regering.

De voorzitter : Ik ben ervan overtuigd dat ministers Martens deze vragen kan beantwoorden.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de waarnemend minister van Leefmilieu, in januari 1997 brak de strijd in de commissie voor Leefmilieu opnieuw los tijdens de discussie over de herziening van het Mestactieplan en het decreet hierover.

Om de sereniteit in dit heel moeilijk dossier te kunnen waarborgen, heeft de commissie toen eensgezind beslist om vrijwillig een moratorium in te stellen voor vragen en interpellaties over dit dossier. We wensten op die manier de verantwoordelijken de kans te geven om in alle rust en sereniteit over een degelijk voorstel na te denken.

In de commissie voor Leefmilieu werd afgesproken dat de stuurgroep haar werkzaamheden zou beëindigen op 28 april om het Vlaams Parlement op 30 april een stand van zaken mee te delen. Minister Kelchtermans heeft ons formeel beloofd dat het de bedoeling was om het ontwerp van decreet over de herziening van het MAP af te ronden voor het zomerreces. Omwille van die afspraak heeft de commissie voor Leefmilieu zich vrijwillig geëngageerd om de sereniteit te handhaven.

Ik ben niet enkel verrast, maar ook bijzonder verontwaardigd om een aantal redenen. Ten eerste ben ik verontwaardigd omdat er met de timing een loopje wordt genomen. Ten tweede heb ik te pas en te onpas in de kranten gelezen dat sommige politici op het kabinet onderhandelen met een aantal verantwoordelijken uit de sector. Ten derde weet ik tot hiertoe niet welke timing de bevoegde minister zal volgen ten aanzien van het parlement.

Ik garandeer u nu al dat dit een vreselijk harde parlementaire procedure zal worden in de commissie voor Leefmilieu en de plenaire vergadering van het parlement. Ik vind het onduidelijk hoe een loopje wordt genomen met onze commissie.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik sluit me volledig aan bij de heer Van Mechelen. Ik wil er nog een specifieke vraag aan toevoegen. De inspanningen die op Vlaams niveau gebeuren voor de zuivering van het oppervlaktewater en de bescherming van de grondwaterspiegel kaderen in een Europees beleid. Er is een Europese nitraatrichtlijn, die ons een actieplan oplegt, namelijk ons Mestactieplan.

Op de hoorzitting in februari stelde de minister uitdrukkelijk dat een vierjaarlijkse evaluatie en de afbakening van de kwetsbare zones zou worden gerapporteerd aan de Europese Commissie voor 20 juni 1998. Die datum is voorbij. Ik vraag me af of het rapport er is en welke zones als kwetsbaar zijn afgebakend. Ons standpunt is, gezien de ernst van de situatie, dat heel Vlaanderen als kwetsbaar gebied moet worden aangeduid. Enkel op basis van positieve ontwikkelingen kunnen een aantal zones op termijn in uitzondering worden gebracht.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de vragen van de voorzitter van de commissie voor Leefmilieu. Op een van de laatste vergaderingen heeft de minister nog gezegd dat hij eind mei een voorstel zou indienen bij de regering. Daarna zou een adviesprocedure worden gestart en voor het reces zou het parlementair debat worden gevoerd. Tot nu toe hebben we nog niets gezien of gehoord.

Binnen de CVP wordt wel gediscussieerd of ruzie gemaakt, en ook tussen de CVP, de landbouwlobby en de Mestbank. Dit parlement staat volledig buitenspel. Ik vrees dat we voor het reces niet veel meer moeten verwachten, en dat betreurt ik ten zeerste. Ik heb de indruk dat de CVP opnieuw een soort verrottingsstrategie aan het voeren is, net zoals bij het vorige MAP. Zoals ik had voorspeld stelt men de zaak uit.

In het najaar zullen we dan het debat voeren in een verkiezings sfeer, waarin heel wat toegevingen worden gedaan en afwijkingen worden toegestaan, ten koste van het milieu. Minister Kelchtermans had nochtans uitdrukkelijk beloofd dat er een verstrenging van het MAP zou komen, dat er meer rekening zou worden gehouden met de milieudoelstellingen en dat dit vlug zou gebeuren.

Ik ben blij dat minister Van Rompuy net binnenkomt. Ik betreurt het, mijnheer de minister, dat u niet op de vragen antwoordt omdat ik ervan over-

Dua

tuigd ben dat u een van de kinken in de kabel bent. Wanneer zal het parlement zich eindelijk kunnen uitspreken over het nieuwe MAP ? Ik voel me trouwens helemaal niet meer geëngageerd om niet meer tussen te komen over het MAP.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan behoorlijk kort antwoorden op de vragen. Minister Kelchtermans heeft de stukken ter tafel die hij wenste te hebben. Hij heeft op 30 april verslag uitgebracht aan de commissie. Hij heeft zich geëngageerd om nog voor het reces een werkstuk af te leveren en tot een principiële beslissing op regeringsniveau te komen. Na het reces kan het parlement dan aan het werk.

Het overleg met de milieu- en natuurverenigingen en met de Land- en Tuinbouwraad is op dit moment nog aan de gang. Dat overleg moet uitmonden in een ontwerp van decreet dat we na de zomer hier zullen voorleggen.

Mijnheer Sauwens, de kwetsbare zones zullen bij de evaluatie van het MAP worden omschreven. De regering is nog niet aan dit dossier toe. We hebben nog geen keuzes gemaakt.

Inzake de nitraatrichtlijnen zal minister Kelchtermans metingen laten uitvoeren en bijkomende maatregelen treffen.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : We zouden het MAP laten rusten en de minister zijn werk laten doen. Wij hebben onze belofte gehouden, de minister doet dat niet. De minister handhaaft zijn tijdschema niet. Dit is zijn verantwoordelijkheid. Ik stel voor dat het parlement ook zijn verantwoordelijkheid neemt. Ik zal met de voorzitter overleggen om de commissie voor Leefmilieu tijdens het reces samen te roepen om dit te bespreken.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Ik wil u erop wijzen dat Vlaanderen de Europese nitraatrichtlijn overtreedt door het viermaandelijks rapport niet af te leveren.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Er werd altijd gezegd dat de beslissing niet kon worden genomen omdat de sociaal-economische studie ontbrak. Die studie werd al weken geleden afgerond. De bevoegde administratie weigert de studie ter beschikking te stellen aan de milieubeweging, de stuurgroep, de Mestbank en de parlementsleden. Kunt u aan minister Kelchtermans vragen om de studie dringend vrij te geven ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de naleving van milieu- en veiligheidsvoorschriften voor de Westhoekrally door de lokale overheid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de naleving van milieu- en veiligheidsvoorschriften voor de Westhoekrally door de lokale overheid.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verhaal van de Westhoekrally herhaalt zich elke zomer. De rally kwam twee jaar geleden in opspraak doordat een jongen werd doodgereden. Er zijn ernstige veiligheids- en milieuproblemen. De Kemmelberg is een beschermd landschap en toch loopt de rally er door. Dat brengt een massa mensen op de been met een enorme milieuoverlast tot gevolg.

Dit jaar neemt minister Kelchtermans gedeeltelijk zijn verantwoordelijkheid door de toegang tot het beschermd gebied voor het publiek te verbieden. De gemeente Heuvelland en de provinciale autoriteiten leggen dat verbod naast zich neer.

Was de beslissing niet te halfslachtig ? Had de minister niet beter overleg gepleegd met zijn federale collega bevoegd voor de politiediensten ? Wat wilt u daaraan doen ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, u weet dat het toe-

Martens

zicht op de uitvoering van het besluit van 28 april 1998 tot de bevoegdheid behoort van enerzijds minister Leo Peeters en anderzijds tot die van de gemachtigde ambtenaar van Momumenten en Landschappen.

De gemachtigde ambtenaar was deze voormiddag nog niet op de hoogte van een formele beslissing van de gemeenteraad die zou afwijken van het ministerieel besluit. De krantenberichten vormen misschien een basis om vragen te stellen maar niet om een beleid te voeren.

De ambtenaar die moet toezien op de uitvoering van het ministerieel besluit van april 1998 weet op dit ogenblik nog niet officieel dat de gemeenteraad een beslissing zou hebben genomen waarbij het ministerieel besluit wordt genegeerd. We moeten er op toezien dat het besluit op een correcte manier wordt uitgevoerd.

Bij de Raad van State wordt de klacht met betrekking tot de schorsing en vernietiging vandaag gepleit. Op het resultaat van dit pleidooi hebben we op dit moment uiteraard geen zicht. Het heeft geen zin hierover te speculeren. Ik vraag u dan ook nog even geduld.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Anticiperend op de uitspraak van de Raad van State, die volgens hen positief zal uitvallen, heeft het gemeentebestuur van Heuvelland geweigerd om een politiereglement goed te keuren om de betreding van het bedoelde gebied onmogelijk te maken. Ze hebben wat dat betreft het ministerieel besluit gewoon naast zich neergelegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over een officiële brief van de kabinetschef van de koning betreffende het tracé voor de IJzeren Rijn en de verklaringen terzake van de minister-president

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering,

Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over een officiële brief van de kabinetschef van de koning betreffende het tracé voor de IJzeren Rijn en de verklaringen terzake van de minister-president.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, over het traject van de IJzeren Rijn blijft de grootste onduidelijkheid bestaan. Blijkbaar schept de Vlaamse regering er een duivels genoeg in om deze verwarring aan te wakkeren.

Op 26 mei 1998 verstuurde het kabinet van minister Baldewijns een door hem ondertekende brief naar de heer Huenens, de adjunct-kabinetschef van de koning. Deze brief laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Zwart op wit staat er te lezen dat de IJzeren Rijn het historisch tracé over Berchem, Lier, Nijlen, Herentals, enzovoort naar Nederland zal volgen. Van een nieuwe verbinding via Grobendonk langs de E 313 kan er geen sprake zijn.

Mijnheer de minister-president, een paar dagen later wordt dit door u en minister Baldewijns zonder blikken of blozen ontkend. U zei dat het te volgen tracé absoluut nog niet vaststaat.

Welk belang heeft de Vlaamse regering bij dit wellesnietesspeltje ? Zijn het de nakende verkiezingen die u parten spelen ? De inwoners vragen hierover duidelijkheid. Ze wensen dat u een einde maakt aan die onzin.

Mijnheer de minister-president, wie moet er worden geloofd : de Vlaamse regering of de heer Huenens ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er kan geen enkele onduidelijkheid bestaan over de beslissing van de Vlaamse regering van 28 april laatstleden.

We hebben een beslissing genomen over het tracé voor de tweede spoorwegtoegang of -uitgang die langs een noord-zuidas zal lopen. Dat werd zo afgesproken met de gemeenten waarop dat tracé ligt.

Ten tweede werd voor de IJzeren Rijn geen enkel tracé vastgelegd. Er is een voorkeur voor het histo-

Van den Brande

risch tracé, maar er moeten bijkomende studies worden uitgevoerd om het beste tracé uit te kunnen kiezen.

Ten derde werd de door de NMBS voorgestelde verbinding van de tweede spoorwegtoegang met de IJzeren Rijn – de verbinding Kloosterheide-Lier – afgekeurd. Het project is immers onuitvoerbaar.

Na ontvangst van de brief van de kabinetschef van de koning heb ik inlichtingen gevraagd aan het kabinet van minister Baldewijns. De informatie die aan het kabinet van de koning was bezorgd, zou tot enige onduidelijkheid aanleiding kunnen geven. Daarom werd een brief geschreven naar de correspondent van de koning. Als hoeder van de regeringsbeslissingen heb ik van bij het begin – vanaf 28 april – ondubbelzinnig de betekenis van de beslissingen over de tweede spoorwegtoegang en de IJzeren Rijn uitgelegd. Minister Baldewijns heeft een rechtzetting gedaan van de informatie die aan het kabinet van de koning werd bezorgd.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Over de brief van minister Baldewijns kan er geen enkele onduidelijkheid bestaan. Ik citeer uit die brief met referentie R3-W4-5.14 : 'In het standpunt van de Vlaamse regering van 28 april is er geen sprake van een nieuwe verbinding via Grobbendonk.' Ik denk niet dat er nog veel onduidelijkheid kan bestaan.

Minister-president Luc Van den Brande : Na de brief waaruit u citeert, werd een tweede brief verstuurd. In die brief is de beslissing van 28 april exact weergegeven.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het schrijven daterend van 8 juni 1998 van minister Luc Van den Bossche

aan de commissaris-generaal van Bloso en de verzoenbaarheid hiervan met de Deontologische Code

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het schrijven daterend van 8 juni 1998 van minister Luc Van den Bossche aan de commissaris-generaal van Bloso en de verzoenbaarheid hiervan met de Deontologische Code.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de minister-president heeft de voorzitter van het parlement laten weten dat de Vlaamse regering de Deontologische Code onderschrijft die door het parlement werd aanvaard. Dat betekent dat u en uw ministers een bepaalde deontologie wensen te respecteren.

Mijn verbazing was dan ook groot toen ik een brief van één van uw ministers onder ogen kreeg. Op briefpapier van de Vlaamse regering is dit schrijven gericht aan de leidend ambtenaar van Bloso, een Vlaamse openbare instelling. Daarin vraagt minister Van den Bossche de leidend ambtenaar met aandrang ervoor te zorgen dat de raad van beheer van deze VOI een bepaald idee zou vrijwaren. Anders gesteld : met dit schrijven probeert een minister van uw regering een leidend ambtenaar van een VOI waarvoor hij niet is bevoegd – alhoewel hij de minister van Ambtenarenzaken is – te beïnvloeden om de raad van beheer van die instelling een welbepaalde beslissing te laten nemen.

Is dit initiatief verenigbaar met de Deontologische Code die uw regering wenst te respecteren ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, op voorstel van de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn hebben we over het sportpromotieplan een aantal gesprekken gevoerd. We hebben een gemeenschappelijke houding aangenomen over de hervorming van Bloso.

De brief waarnaar u verwijst werd besproken in de schoot van de Vlaamse regering. Ik heb alle regeringsleden herinnerd aan de Deontologische Code

Van den Brande

die werd ondertekend, alsook aan de noodzaak om de collegialiteit en de consensus te bewaren. Het blijft de regel dat de functioneel bevoegde minister de aangewezen persoon is om berichten en contacten uit te wisselen met de leidend ambtenaren van de betrokken VOI's.

De heer Joachim Coens : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Met mijn vraag wilde ik eveneens de politisering in het sportbeleid aankaarten. Ik hoop dat de regering deze toestand niet langer zal steunen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering met betrekking tot een eventuele Vlaamse inbreng in de satellietzender BVN na het positief advies van de Commissie ter uitvoering van het Vlaams Cultureel Verdrag

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering met betrekking tot een eventuele Vlaamse inbreng in de satellietzender BVN na het positief advies van de Commissie ter uitvoering van het Vlaams Cultureel Verdrag.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in het begin van het jaar heb ik een interpellatie gehouden over een eventuele participatie van Vlaanderen in de satellietzender BVN. Ik had de indruk dat u interesse had voor dit project. Omdat er nog een aantal vragen rezen in verband met de reikwijdte, de doelgroep, de situering van de zender enzovoort, wilde u evenwel wachten op het advies van de commissie die zich bezighoudt met de opvolging van het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag.

Deze week lees ik dat de voorzitter van deze commissie, oud-minister Weckx, zeer positief staat tegenover een eventuele participatie van Vlaanderen in dit project, zodat BVN niet langer het beste van Nederland, maar het beste van Vlaanderen en Nederland zou worden. Graag vernam ik of dit warm pleidooi van de heer Weckx de Vlaamse regering tot een principiële toezegging heeft kunnen nopen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb in de commissie reeds gezegd dat ik positief sta tegenover BVN, het beste van Vlaanderen en Nederland. Indien het om een gemeenschappelijk project gaat, moet er bij de benaming ervan één V worden bijgevoegd.

Het onderzoek van dit project was één van de eerste opdrachten van de gemengde commissie die werd opgericht in het kader van het nieuw cultureel verdrag met Nederland. Ik heb vernomen dat het besluit van de commissie positief is. Zodra wij dit advies hebben ontvangen, zullen wij ons standpunt bepalen. Indien het advies positief is en de gestelde voorwaarden vervuld zijn, is dit één van de onderwerpen die tijdens de opmaak van de begroting 1999 aan bod zullen komen. Op dat ogenblik zal ik mijn houding met betrekking tot dit dossier toelichten. Dit dossier vergt onze bijzondere aandacht en moet met een positieve instelling worden benaderd.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik kijk met belangstelling uit naar de volgende begrotingsbespreking. Het is inderdaad belangrijk dat wij van dit middel gebruik zouden maken. Ik denk hierbij onder meer aan gesprekken die wij hebben gehad met mensen van Vlamingen in de Wereld. Zij hebben aangetoond hoe belangrijk het is om met dit moderne middel in contact te treden met de Vlamingen in het buitenland. Hieraan zijn heel wat positieve aspecten verbonden. Het zou eveneens een interessant instrument zijn om het imago van Vlaanderen in het buitenland op te vijzelen. Dus ik kijk met belangstelling uit naar de begroting.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de weigering om mee te werken aan een sensibiliseringsactie van de werkgroep Ouders van verongelukte kinderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Maes tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de weigering om mee te werken aan een sensibiliseringsactie van de werkgroep Ouders van verongelukte kinderen.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, vorige week zondag was ik in Kallo. Er werd een bord geplaatst voor een bijzonder dramatisch ongeval waarbij een kind werd vermorzeld door een betonmolen. De werkgroep Ouders van verongelukte kinderen wilde een bord plaatsen in het centrum van het dorp om de automobilisten attent te maken op de gevaren van snel en zwaar verkeer voor kinderen. De ouders hadden nog geen weet van wat er op hetzelfde ogenblik in Schilde was gebeurd.

Ze beklagden zich erover dat er nu plotseling geen aandacht meer was van de pers. Bovendien had de minister geweigerd dat de werkgroep borden zou plaatsen langs de gewestwegen. De werkgroep Ouders van verongelukte kinderen plaatst deze borden zowel langs Waalse, Brusselse als Vlaamse wegen. Daarmee willen ze de automobilisten de plaatsen aanwijzen waar kinderen zijn verongelukt. Het hoeft niet gezegd dat de kinderen het slachtoffer zijn en dat hen geenszins schuld treft. Iedereen die zo een ongeval in de familie meemaakt, voelt de wereld rond zich instorten. Toch gaat ons leven door, alsof het om een noodlottig gebeuren gaat waarbij toevallig kinderen zijn omgekomen.

Dezelfde avond werden we geschokt door de berichten over een zo mogelijk nog dramatischer ongeval in Schilde. Daarbij werd een heel gezin weggemaaid. We zijn ons ervan bewust dat ongelukken altijd zijn voorgekomen. Maar wanneer de kranten vandaag schrijven dat ongevallen de derde doodsoorzaak zijn, dan is er meer aan de hand. We moeten drastisch ingrijpen. Daarmee zullen we natuurlijk niet alle ongelukken vermijden.

Ten eerste moeten we aandacht besteden aan de menselijke factor van de chauffeur en het mate-

rieel waarmee hij zich beweegt. Zo zijn we verbijsterd dat de Europese Commissie nog langere en zwaardere vrachtwagens heeft toegelaten op onze wegen.

Ten tweede is er ook de weg, waarvoor we wel bevoegd zijn. Het is niet voldoende om borden te plaatsen langs de weg. De inrichting van de weg moet de chauffeurs op een bepaald ogenblik tot langzaam verkeer dwingen.

Mijnheer de minister, bent u bereid mee te werken aan de sensibilisering ? Kunt u het besluit niet herroepen, zodat de ouders van verongelukte kinderen bij wijze van uitzondering de gelegenheid wordt geboden borden langs de gewestwegen te plaatsen ? Ik ben het met u eens dat er geen reclame moet worden geplaatst langs de wegen. Namens de Vlaamse regering plaatst u trouwens zelf borden langs de weg die vermelden hoeveel miljoen er wordt besteed aan wegenwerken. Het zou goed zijn ook eens een bord te plaatsen dat verwijst naar de dramatische dingen die gebeurd zijn en dat dramatische ongevallen in de toekomst kan vermijden.

Ik word altijd een beetje stil als ik onderweg van Sint-Niklaas naar Brussel minstens drie plaatsen tegenkom waar mensen nog maanden na de feiten ergens in de coulissen bloemen of kransen neerleggen. Er is niet veel verbeelding nodig om te weten dat die bloemen daar liggen voor iemand die op die plaats is gestorven. We moeten dringend met zijn allen een halt toeroepen aan verkeersongevallen waarvan kinderen het slachtoffer zijn. Men moet al het mogelijke doen om dergelijke ongevallen te voorkomen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, bij elk ongeval waarbij iemand het leven laat of zwaargewond wordt, zijn we zwaar aangeslagen. Een ongeval waarbij kinderen betrokken zijn, treft ons nog dieper. Nochtans heeft onze administratie tot op heden geen vergunningen toegekend voor het plaatsen van sensibiliseringsborden.

Heel wat elementen ondersteunen die zienswijze. De precedentwaarde van een dergelijk initiatief mag bijvoorbeeld niet uit het oog worden verloren. Bovendien kunnen degenen die in het verleden gedenkplaten langs de weg wilden plaatsen dit initiatief aangrijpen om hun vraag opnieuw te stellen. In het recente verleden ontvingen we bijvoorbeeld

Baldewijns

dergelijke vragen van organisaties voor vermiste en vermoorde kinderen. Anderen wilden via borden de inbraakpreventie verbeteren, de zwarte punten op een andere manier aantonen of de zogenaamde rijdende discotheken van de weg houden. Kortom, er werden een aantal aanvragen ingediend om dergelijke initiatieven langs de weg toe te staan.

In het verleden werden die aanvragen telkens afgevoerd. Hoe meer borden er langs de weg staan, hoe gemakkelijker de aandacht van de weggebruiker voor de weg en voor de andere weggebruikers vermindert. Ik benadruk dat deze materie me enorm naar het hart grijpt.

Mevrouw Maes, het grotere aantal ongevallen op gewestwegen kan gedeeltelijk worden verklaard door het gedrag van de weggebruikers, de toename van de voertuigen en de snelheid die hoger is dan op provincie- en gemeentewegen. Er bestaat bijgevolg een samenhang tussen de initiatieven.

Daarbij komt nog de analyse van de weggebruiker. Gevoeliger mensen leggen doorgaans ook een meer defensief rijgedrag aan de dag. Men kan zich dus afvragen of men door deze borden de snelheidsduivels werkelijk tot een ander gedrag zal aanzetten. Zullen ze aandacht hebben voor wat op zo een bord te lezen staat? Zullen mensen die – zacht uitgedrukt – niet over al hun capaciteiten beschikken als ze zo een bord voorbijrijden, hier dan aandacht voor opbrengen?

Al deze bedenkingen hebben onze administratie ertoe aangezet om dergelijke vergunningen tot op heden niet toe te kennen.

Wel zullen we binnenkort opnieuw aandacht vragen voor de fietsende jeugd op weg naar school. Naar ik geloof loopt de volgende sensibiliseringscampagne van 17 augustus tot 21 september. We zullen deze actie ook hernemen via de aanplakborden. Ik neem me voor dit element in het voorjaar van volgend jaar opnieuw te laten inbrengen in de volgende campagne, die we doorgaans samen met het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid opstarten. Daartoe zijn de nodige instructies reeds gegeven. Dit jaar is dat niet meer mogelijk, omdat de hele campagne reeds werd vastgelegd. Ook hebben we gevraagd aan Uitweg, een blad van de administratie dat gratis op 200.000 exemplaren wordt verspreid, om daar bijkomend aandacht aan te besteden. Kortom, ik meen dat we de plicht hebben in zo groot mogelijke mate mee te werken aan

de sensibilisering rond een dergelijk probleem, dat in onze maatschappij inderdaad te grote afmetingen aanneemt.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, dat ongetwijfeld getuigt van goede wil. Maar ik blijf erop aandringen dat in samenspraak met de werkgroep Ouders van verongelukte kinderen het nu geldende verbod zou worden opgeheven, zoals in Brussel en Wallonië.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : In verband met de sensibiliseringscampagne die we samen met het BIVV zullen opstarten in het voorjaar van volgend jaar, wil ik meedelen dat we terzake ook overleg zullen voeren met de VZW Ouders van verongelukte kinderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Freddy De Vilder tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vertragingen en meerkosten door het stilleggen van werken aan gewestwegen ten gevolge van ontbrekende vergunningen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Vilder tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vertragingen en meerkosten door het stilleggen van werken aan gewestwegen ten gevolge van ontbrekende vergunningen.

De heer De Vilder heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bij het plannen van openbare werken moeten de juiste voorbereidingen worden getroffen om daadwerkelijk aan de slag te kunnen. Ik heb vastgesteld dat die voorbereiding nogal eens slordig verloopt. Ik geef een concreet voorbeeld waarbij heel wat ont-eigeningen zijn verricht. Ook heeft men bepaalde wegen afgesloten omdat er een nieuwe weg zou komen. Ik heb het nu meer bepaald over de ont-dubbeling van de R4 tussen Zelzate en Evergem.

De Vilder

Nadat men reeds met deze werken was begonnen, bleek plots dat een of andere vergunning ontbrak, en moesten ze worden stilgelegd. Ik heb heel wat vragen bij de slordige wijze waarop dergelijke openbarewerkendossiers werden opgesteld.

We leven in een maatschappij waar de laatste tijd blijkbaar onmiddellijk wordt geschoten op de bevoegde politici, die als de zoveelste schuldigen worden beschouwd. Toch vraag ik me bij dit concreet dossier af hoe het mogelijk is dat men met dergelijke werken begint zonder dat de benodigde bouwvergunning voorhanden is. Mijnheer de minister, hoe is zoiets mogelijk? Hoeveel zal dit het Vlaams Gewest extra kosten?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, zoals de heer De Vilder correct stelt, werden de werken op de R4 gestaakt op bevel van de administratie Wegen en Verkeer. Dit gebeurde nadat werd vastgesteld dat men had nagelaten een vergunning te vragen.

Ik wil de problematiek precies situeren. Het gaat hier niet om een nieuwe, maar wel om een reeds bestaande weg. De vergunning was destijds aangevraagd voor een wegaanleg op tweemaal twee rijvakken, maar werd toen niet op die afmeting uitgevoerd. De administratie heeft geoordeeld dat de vergunning nu nog steeds geldig is. Bij de aanvang van deze werken – als ik me niet vergis in 1983 – had men ook reeds de grondwerken voor het tweede rijvak uitgevoerd. Op bepaalde kruispunten had men zelfs ook al de tweede rijbaan aangelegd. Dit verklaart deels waarom men deze vergunning niet opnieuw heeft aangevraagd.

Op het ogenblik dat men tot de conclusie is gekomen dat dit niet conform de spelregels is, heeft men de werken stilgelegd en een vergunningsaanvraag ingediend. Er is dan overleg geweest tussen de administratie Ruimtelijke Ordening van Oost-Vlaanderen en de afdeling Wegen en Verkeer. Men heeft beslist dat dit dossier prioritair moet worden behandeld teneinde de vertraging in de uitvoering van de werken tot een minimum te beperken. De vraag naar de meerkosten is vandaag niet te beantwoorden. We weten immers nog niet welke vertraging deze werken kunnen oplepen.

Ik wil wel benadrukken dat de directeur-generaal van de administratie reeds bij een vorig voorval de

ambtenaren er uitdrukkelijk op heeft gewezen dat men op de meest voorzichtige manier te werk moet gaan bij de aanvang van werken. Men moet zorgvuldig nagaan of men wel beschikt over alle vereiste vergunningen. Daarom ook zal er door de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer een verder onderzoek worden uitgevoerd naar de verantwoordelijkheden in deze zaak.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het uitblijven van uitvoeringsbesluiten voor artikel 92 van het decreet op het basisonderwijs met betrekking tot de sociale voordelen voor de basisscholen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het uitblijven van uitvoeringsbesluiten voor artikel 92 van het decreet op het basisonderwijs met betrekking tot de sociale voordelen voor de basisscholen.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, bij het einde van dit schooljaar wil ik u een vraag stellen die ik op het einde van vorig schooljaar ook al heb gesteld. De vraag gaat over de erkenning van het leerlingenvervoer als sociaal voordeel. Ik doe dit zeker niet met de bedoeling u zenuwachtig te maken. Ik weet wel dat u zich zelden zenuwachtig laat maken. Bovendien besef ik ook dat dit waarschijnlijk net het omgekeerde effect zou hebben.

Door het decreet van februari 1997 is het leerlingenvervoer erkend als sociaal voordeel. Men wacht echter nog steeds op de bijbehorende uitvoeringsbesluiten. Mevrouw De Schamphelaere heeft daarover in het begin van het jaar ook al een vraag gesteld. Deze materie is uiteraard zeer ingewikkeld. U moet rekening houden met allerhande reglementeringen en richtlijnen. Nadat u de vraag van mevrouw De Schamphelaere had beantwoord, besefte ik pas echt hoe complex deze materie is.

Doomst

Ik stel mijn vraag niet om de belangen van een bepaald onderwijsnet te behartigen. Ik constateer enkel uit ervaring dat er in heel wat gemeenten gesprekken aan de gang zijn tussen de verschillende netten over het efficiënter organiseren van het onderwijs. Ik heb daarbij al opgemerkt dat het leerlingenvervoer in veel gevallen een struikelblok vormt.

Mijnheer de minister, ik begrijp dat het moeilijk is om exacte data naar voren te schuiven. Kunt u ons echter garanderen dat voor het einde van volgend schooljaar een oplossing zal worden gevonden voor dit probleem ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, collega's, ik wil proberen een ingewikkeld probleem te vereenvoudigen. Onlangs werd de Europese verordening over deze kwestie gepubliceerd. Dat was de vorige keer dat de vraag werd gesteld nog niet het geval. Omdat de Europese verordening zelfuitvoerend is, dacht iedereen dat het probleem van de machtigingsplicht was opgelost.

Op dat moment is er echter een discussie op gang gekomen, die nog niet is beëindigd, over de vraag of de verordening wel degelijk bepaalde dat de machtigingsplicht automatisch werd opgeheven. Als binnenkort duidelijk blijkt dat dit zo is, dan is door de zelfuitvoerbaarheid alles juridisch geregeld en kan worden gedacht aan uitvoeringsmaatregelen.

Als de verordening daarentegen niet zegt wat we dachten, dan nemen we een gelijkaardige maar duidelijker tekst op in het mobiliteitsdecreet van minister Baldewijns. Dat bevindt zich echter nog steeds in het stadium van voorontwerp.

Ik heb alle nodige maatregelen genomen. We zijn klaar met de decretale bepalingen en de uitvoeringsbepalingen. Het is de bedoeling ze onder te brengen in onderwijsdecreten X of XI, die tegelijkertijd zullen worden neergelegd. Ter verduidelijking : er is sprake van twee decreten – X en XI – omdat we overwegen het deel over hoger onderwijs in een afzonderlijk decreet onder te brengen. In het najaar zal de commissie voor Onderwijs de teksten ontvangen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Dirk Van Mechelen c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 786 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en het voorstel van decreet van de heer Van Mechelen c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil op mijn beurt mijn dank betuigen aan de verslaggever en aan de lokale radio's die de voorbije twee jaar op een constructieve manier hebben meegewerkt aan dit voorstel van decreet.

Als ik zeg dat de media in het voorbije jaar een hele evolutie hebben doorgemaakt, dan trap ik een open deur in. Men zou de indruk kunnen krijgen dat het radiolandschap in tegenstelling tot het televisielandschap niet veel heeft bewogen. Dat is echter een illusie. De tijd dat de luisteraar slechts kon kiezen tussen Radio 1, 2 en 3, ligt al jaren achter ons.

De VRT-radio heeft in tegenstelling tot de VRT-televisie geanticipeerd op de toenemende commercialisering van de media. Naast de landelijke openbare radio bestaan reeds lang lokale radio's, die evolueerden van amateurisme en volkscultuur tot een semi-professionele aanpak met behulp van de nieuwste technieken. Het huidige decreet op de lokale radio's is daarom achterhaald. De nieuwe posities moeten decretaal worden vastgelegd.

Er wordt teveel verwezen naar het doorbreken van het vroegere monopolie van de BRTN-televisie. Andere sprekers hebben terecht gezegd dat radio

Decaluwé

en televisie twee verschillende media zijn. Verder moeten we ons aanpassen aan de internationale juridische context. Het ene heeft niets met het andere te maken. Daarom wordt vaak gezegd dat de liberalisering van het Vlaamse audiovisuele landschap niet is voltooid. Sommigen beweren dat het landelijk monopolie van de openbare radio-omroep niet alleen werd gehandhaafd, maar zelfs werd versterkt.

Juridisch gezien kan men radio en televisie strikt van elkaar scheiden. Er is bijvoorbeeld een Europese televisierichtlijn, maar geen radiorichtlijn. Eerlijkheidshalve moeten we eraan toevoegen dat radio en televisie elkaar wederzijds versterken. De zogenaamde mediamix kan een belangrijke rol spelen.

Uit tal van hoorzittingen is gebleken dat er technisch geen ruimte meer is voor extra FM-frequenties voor een landelijke commerciële radio. Het was al bijzonder moeilijk om de lokale radio's hun rechtmatige plaats van complementair medium te geven. Daarom vinden wij in tegenstelling tot het Vlaams Blok en de VLD niet dat de VRT bijvoorbeeld Radio Donna en Studio Brussel moet commercialiseren en de vrijkomende FM-frequentie gedeeltelijk op de markt moet brengen. Dit is niet onze keuze.

Naast een politieke keuze was het evenzeer een technische keuze om geen landelijke commerciële radio toe te laten, terwijl het ook een duidelijke keuze was om de lokale radio's op de frequentieband de nodige ruimte te geven. Wel kan het radiospectrum efficiënt worden beheerd wanneer het zenderpark beter wordt ingeplant. Dit kan historisch worden verklaard. Het is tevens ondenkbaar om zendpylonen op wiertjes te plaatsen.

Het hoeft weinig betoog dat het monopolie op de landelijke FM-frequenties de openbare omroep een concurrentieel voordeel bezorgt ten aanzien van zijn tegenspelers, die eveneens actief zijn op de landelijke televisiemarkt in Vlaanderen.

Voor de toekomst, en vooral in verband met de DAB-technologie, pleit ik ervoor om de commerciële landelijke initiatieven in dit landschap hun effectieve plaats te geven. Door de nieuwste technologieën en toepassingen, zoals onder meer internetradio, zal het steeds moeilijker worden om het monopolie van de VRT te verdedigen op basis van het gedifferentieerde aanbod van die zender. De CVP-fractie acht het nu nog te vroeg om hierom-

trent decretaal werk af te leveren, daar de digitale radio de eerstkomende jaren nog niet operationeel zal worden. Deze materie zou later in een afzonderlijk decreet moeten worden opgenomen. In elk geval hoop ik dat de DAB zo spoedig mogelijk operationeel wordt, want het heeft een aantal grote voordelen zoals een perfecte kwaliteit, het feit dat heel Vlaanderen kan worden beluisterd via één frequentie, en een enorme capaciteit.

Voor kabelradio was de tijd wel rijp om een aantal decretale verankeringen tot stand te brengen. Voorstanders van het VRT-monopolie stellen dat door het invoeren van de kabelradio dat monopolie wordt doorbroken. In zekere zin klopt dit, maar we hebben ook lessen getrokken uit de VT4-geschiedenis. Nu reeds verspreiden radiomakers hun programma's vanuit Luxemburg. Ik verwijs naar Radio Flandria op de Vlaamse kabel. We hebben met dit decreet een basis gecreëerd. Ik richt een oproep tot de kabelmaatschappijen om de kabel niet vol te proppen met buitenlands-Vlaamse kabelradio's met de zogenaamde U-constructies van het genre van Radio Flandria, maar om de voorkeur te geven aan eigen Vlaamse initiatieven. De huidige capaciteit van de kabel is immers niet onbeperkt.

Ik wil er nog aan herinneren dat de lokale radio's ook op de kabel kunnen, maar dit was reeds geregeld in het kabeldecreet. De vraag is of het technisch mogelijk zal zijn de kabel volledig te laten samenvallen met het verzorgingsgebied dat aan de verschillende lokale radio's werd toegekend.

Het voorliggend decreet bevat een aantal nieuwe elementen, die een verhoging van de leefbaarheid zullen inhouden inzake netwerking, samenwerkingsverbanden en ketenvorming. We zijn het fundamenteel oneens met de repliek daartegen van de VLD. De netwerk- en samenwerkingsverbanden kwamen er onder impuls van een brief van de heer Van Miert, waarnaar de heer Van Mechelen heeft verwezen. Daarin stond dat de Vlaamse Gemeenschap moest afstappen van het verbod op netwerken tussen lokale radio's.

In het decreet wordt niets uitgesloten. De samenwerking kan zich op landelijk, regionaal of lokaal vlak afspelen, en kan plaatsvinden tussen lokale zenders onderling en tussen lokale en agglomeratiezenders. Die samenwerking is mogelijk voor informatievergaring, programma-aanmaak en reclamewerving. Dit zal hoogstwaarschijnlijk de kwaliteit verbeteren. Samenwerkingsverbanden kunnen echter niet worden opgelegd, zoals de heer

Decaluwé

Schuermans al zei. De lokale radio's zijn dus vrij hun onafhankelijkheid te bewaren.

De CVP-fractie is ervan overtuigd dat de samenwerkingsverbanden de kwaliteit ten goede zullen komen en de economische leefbaarheid kunnen optimaliseren. Zo kan misschien op een verkapte manier het monopolie van de VRT als landelijk radiostation worden doorbroken. Hierbij kan dit decreet worden gezien als een potentiële tussenfase naar landelijke commerciële radio, die mijns inziens in de toekomst onvermijdelijk is in een evoluerend medialandschap.

Uit diverse berichten in de media blijkt dat de strijd achter de schermen over welke lokale radio eventueel tot welk netwerk zal behoren, reeds volop bezig is. Ik wil echter waarschuwen dat er eerst nog een verkenningsronde zal worden gehouden en dat het Vlaams Commissariaat in volle onafhankelijkheid, op basis van de in dit decreet opgenomen criteria, de erkenningen zal geven. Men mag met andere woorden het vel van de beer nog niet verkopen vooraleer deze geschoten is. Bovendien betekent de opname in een belangrijk netwerk geen garantie op erkenning. Men mag dus geen geloof hechten aan de cowboyverhalen die de ronde doen dat lobbyisten bij het commissariaat zullen pleiten voor de erkenning van lokale radio's.

Mijnheer de minister, het commissariaat wordt operationeel vanaf 1 juli. Ik hoop dat u de mensen van het commissariaat bij de eerste kennismaking wijst op hun onafhankelijkheid. De CVP-fractie zal niet dulden dat er interventies zijn bij of dat er druk wordt uitgeoefend op het commissariaat.

Bij de invoering van de netwerking oppert een aantal mensen de vrees dat de dijk naar de volledige commercialisering van de lokale radio's zal breken, waarbij alle grote ketens alle kleine radio's zullen opslorpen en waarbij er geen plaats meer zou zijn voor de 'community radio'. De CVP-fractie heeft niets tegen deze vorm van lokale radio, maar het is onmogelijk om vooraf uit te leggen waar deze mogen komen en in hoeveel er kan worden voorzien. Bovendien stel ik vast dat ze nu reeds bestaan.

Daartegenover wil ik beklemtonen dat de erkenningcriteria toch een aantal perspectieven bieden. Als men in Leuven, Gent en Antwerpen – uitgesproken studentensteden – een studentenradio wil laten erkennen en het dossier is conform het

decreet, dan zal men daar dezelfde kans krijgen als anderen.

De organisatie ORCA zegt dat niet-commerciële initiatieven moeten worden gesteund, waarbij het idee wordt gelanceerd van een heffing op reclame voor commerciële radio's. De CVP-fractie is hier geen voorstander van.

Anderen pleiten ervoor om lokale radio's in te schakelen in de voorlichting door de overheid. Het protocol tussen de overheid en de pers werd ondertussen aangepast en goedgekeurd. Het is de vraag of een bepaalde doelgroep enkel kan worden bereikt via de lokale radio, en of niet kan worden onderzocht om dit ook te kaderen binnen het communicatiebeleid van de Vlaamse overheid. Ik heb er persoonlijk mijn twijfels over, maar het is toch het onderzoeken waard.

De CVP-fractie is ervan overtuigd dat de lokale radio's met dit decreet een echt economisch leefbaar kader krijgen voor de toekomst. Vandaar dat wij, zoals de heer Schuermans al zei, dit decreet met overtuiging zullen goedkeuren. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ruim drie jaar geleden ben ik als 'medialeek' lid geworden van de commissie voor Mediabeleid van dit Vlaams Parlement. In die drie jaar is er in deze commissie heel wat gebeurd : het mini- en maxidecreet over de openbare omroep, het Vlaams Commissariaat voor de Media, het decreet op de vrije nieuwsgaring, de afschaffing van het reclamemonopolie en nu de wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, kortweg het decreet betreffende de lokale radio's genoemd. We hebben ons werk gehad, en ik geef eerlijk toe dat het me allemaal sterk heeft geboeid.

Mijnheer de minister, binnen dit bevoegdheidsdomein is een en ander gebeurd. Er is heel wat veranderd, maar of dit nu beter is zoals bij een wijziging hoort, is een ander paar mouwen. Ik wil in de rand van de bespreking van dit voorstel van decreet – waarvan u zegt dat het niet van u is, maar dat het een parlementair stuk is waar u wel 100 percent achter staat – toch de bekommernissen verwoorden die binnen de VU-fractie leven. Aangezien ik tevens vermoed dat dit voorstel een van de laatste grote stukken is die we in deze zittingsperiode nog zullen behandelen, wil ik deze kans optimaal benutten.

Van Dijck

Mijnheer de minister, u zult ongetwijfeld hebben gemerkt dat we bepaalde wijzigingen in de mediaregelgeving apprecieerden. Ik denk hierbij aan de decreten over het commissariaat en over de vrije nieuwsgaring. Aan deze twee decreten hebben we volmondig onze goedkeuring gegeven. Als iets in onze ogen goed is, dan zeggen we dat ook.

Waar staan we nu na zoveel regelwoede? Laten we de balans eens opmaken van drie jaar decreetgeving. Wat is eigenlijk het verschil tussen VTM en TV 1? Wat is het verschil tussen radio Donna en wat een commerciële radio zou kunnen zijn? Hoe staat het met de controle op de mediawetgeving, zowel inhoudelijk als technisch? Wie ziet nog het verschil tussen sponsoring en reclame?

Het ligt niet in mijn bedoeling om enkele demagogische stellingen naar voren te schuiven of in slogans te werk te gaan. Ik wil enkel zeggen dat we niet de gewenste weg inslaan. Vanuit deze vaststelling beoordelen we dit voorstel van decreet.

Mijnheer de minister, collega's, u kent onze zienswijze. De basis voor een degelijk decreetgevend werk, is dat we ons bekommeren om datgene waarop we echt onze invloed kunnen doen gelden. We moeten ijveren voor een reclamevrije openbare omroep. We moeten ervoor zorgen dat de openbare omroep zijn werk kan doen zonder de markt te moeten afschuimen op zoek naar middelen.

In de mediawereld moet een duidelijke grens worden getrokken door gescheiden financiering. Laat de commerciële media hun inkomsten maar halen waar ze willen, ongeacht het landelijk, regionaal of lokaal karakter van het medium. Beperk hen daarin zo weinig mogelijk, want ze steken ons dagelijks links en rechts voorbij. Enkel op essentiële punten moeten we optreden en onze regels opleggen. Ik denk aan de kinderreclame, waarvoor een streng beleid dient te worden gevoerd.

We moeten erop toezien dat radio wordt gemaakt voor het verzorgingsgebied dat de zender bestrijkt, hoe groot dit gebied ook is. Ik ben het hier eens met wat de heer Van Mechelen eerder zei. Een landelijke radio is voor ons niet langer onbespreekbaar, weliswaar gelet op de beperkingen die het frequentieplan ons oplegt.

We bepleiten dat elke radio conform het toegewezen verzorgingsgebied ook echt radio maakt voor dit gebied. Op dit vlak volgen we de heer Van Mechelen dus niet. We zijn volmondig tegen keten-

vorming en netwerken. Degene die op vele plaatsen hetzelfde verhaal wenst te vertellen, speelt voor ons niet mee. Een radio moet eigen omroepprogramma's brengen in het voor hen bepaald gebied.

De enige drijfveer die we hebben voor deze stelling is het beperkt zijn van de ether, in tegenstelling tot de ruimte die bijvoorbeeld bestaat voor de geschreven pers. De overheid heeft de plicht om beperkingen op te leggen. Eisen stellen is gerechtvaardigd.

Dat we radio blijven aanzien als cultuur- en informatiedrager, staat als een paal boven water. Het voorliggend voorstel van decreet voldoet daar ons inziens niet aan. Het gedijt verder in een mediawereld die bol staat van paradoxen en onduidelijkheden. Het is vanuit dat perspectief dat we het voorliggend voorstel van decreet niet zullen goedkeuren. (*Applaus bij de VU en het VB*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil kort een bedenking formuleren zonder te herhalen wat reeds in de commissie werd gezegd.

Ik vertrek van de probleemstelling, op een van de hoorzittingen geformuleerd door de heer Persoons, woordvoerder van de Vlaamse federatie van lokale radio's. Hij zei : 'Al vijftien jaar zijn er te veel radio's, te veel storingen ; de economische ruimte is te klein en het ingrijpen van de overheid te onhandig'. Als we daaraan nog de Europese regelgeving toevoegen en rekening houden met communautaire spitstechnologie in verband met het frequentieplan, dan hebben we ongeveer alle variabelen in dit dossier. Nog andere variabelen zijn de professionalisering, de roep om meer kwaliteit inzake privé-radio's, de commercialisering, enzovoort. We moeten ons de vraag stellen of dit voorstel van decreet een oplossing biedt voor deze moeilijke vergelijking met vele variabelen. We zijn van mening dat men daar onvoldoende in is geslaagd.

We hebben het laatste jaar een aantal decreten goedgekeurd, zoals het reclamedecreet, het decreet op de vrije nieuwsgaring, enzovoort. De teneur was steeds dezelfde : een oorspronkelijk cultuurproduct evolueert naar een louter economisch product. De cultuurpolitieke functie van een communicatiemedium wordt in vele gevallen gedegradeerd tot een puur markteconomisch gegeven.

Geysels

Bij deze evolutie stellen we twee zaken vast. Er is ten eerste de oorspronkelijke intentie van het parlement en de regering om non-commercialisering en kleinschaligheid centraal te stellen. Denk maar aan de initiatieven van de heer Poma uit 1982. Men streefde naar een gemeenschapsvormende opzet van de lokale radio's. Dat is geëvolueerd naar het huidige voorstel van decreet, waarbij men louter kanaliseert en rationaliseert.

Ten tweede kampen de privé- en lokale radio's zelf met problemen : gebrek aan financiële ruimte, de professionalisering, de frequentie, enzovoort. Die problemen worden nu door de cultuurindustrie opgevuld, met name door de reclame. Het gaat om honderden miljoenen aan reclame-inkomsten. De big business houdt zich dus bezig met een small medium.

De vraag is hoe de overheid anticipeert op deze dubbele evolutie : het verlaten van een aantal intenties inzake non-commercialisering en de pletwals van de commercialisering.

Wie de communicatie bemint, moet een halt toe-roepen aan de excessieve commercie. De auteurs van het decreet hebben een poging ondernomen om de gulden middenweg te bewandelen, maar ze hebben de opgang van de pure commercialisering slechts afgebakend. Er wordt nog altijd getracht het landelijk commercieel station op de FM-band tegen te houden. Daarnaast zijn er de voorwaarden van erkenning die in een aantal artikelen worden gestipuleerd. Voor mij blijft dat onvoldoende.

Met de collega's van de Volksunie hebben we in de commissie voor Media enkele keren gepleit om de niet-commerciële aspecten van de lokale radio's overeind te houden. Verschillende fracties erkennen deze problematiek, maar we vonden niemand om onze intenties te concretiseren. Dat is jammer.

Tijdens de hoorzittingen hebben zowel de heer Herroelen als de vertegenwoordiger van de groep-Orca suggesties gedaan om onderscheid te maken tussen commerciële en niet-commerciële radio. Dat is niet makkelijk, maar er werd helemaal niet ingegaan op deze poging.

Het decreet doet in artikel 5 een poging om bij de erkenning rekening te houden met sociaal-economische en culturele factoren. Dat lijkt me onvoldoende. Deze vage omschrijving vormt een te klein obstakel voor het commerciële geweld dat in deze

sector blijft binnendringen. Het decreet is een gemiste kans.

In de culturele sector merken we een gelijkaardige tendens naar grootse spektakels. Ik doe geen uitspraak over de waarde daarvan, maar dergelijke privé-initiatieven zouden het zonder overheidssteun moeilijk hebben. Waarom kan het wel in de culturele sector en niet in de media ?

Ik pleit nu niet voor belastingen op reclame-inkomsten, waardoor we niet-commerciële radio's zouden kunnen ondersteunen omdat het niet mogelijk is. Dat is een federale materie. Ik blijf wel pleiten voor een of andere vorm van ondersteuning. Ik vraag u nogmaals om de match niet weg te geven voor het spel gespeeld is. Artikel 5 biedt geen enkele garantie.

Mijn volgende opmerking gaat over het landelijk commercieel station. In tegenstelling tot de heer Van Mechelen kies ik er niet voor om via dit decreet een landelijk commercieel station op te richten. Artikel 8 en 16 trachten de pletwals tegen te houden, maar het decreet geeft wel toestemming voor een commercieel station op de kabel. Hoe kunt u dat op de FM-band nog tegenhouden ?

Ik weet dat in de commissie een discussie plaatsvond over het gelijkheidsbeginsel. Als men een toelating geeft voor een landelijk commercieel station via de kabel, kan men dan vermijden dat het op de FM-band komt ? De heer Schuermans argumenteerde toen dat dit geen schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt. Ik betwijfel dat. Ik ben nochtans geen voorstander van een landelijk commercieel station. We moeten ons wel afvragen of dit standpunt houdbaar is. Ik heb het dan nog niet over de Europese regelgeving waar de heer Van Mechelen het over had. Het enige verschil is dat het ene wordt gedragen door de kabel en het andere door de FM-band. Ik betwijfel of dit voldoende is om te zeggen dat het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden. Ik stel me dan ook vragen bij de zekerheid die een aantal collega's uitstralen.

De vertegenwoordiger van de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's zei dat er nu minder radio's zullen zijn. Een aantal zal een groter zendcomfort hebben, en er zal een grotere economische ruimte ontstaan. Toch vrees ik dat een aantal goedwerkende radio's op termijn zullen verdwijnen. Professionalisering wordt nog teveel gelijkgesteld met commercialisering. Samen met de heer Van Dijck vrees ik dat het parlement zich in deze sector degra-deert tot een toeschouwer.

Geysels

Ik pleit niet voor meer regulering of voor censuur. Ik ben wel van mening dat we niet kunnen toelaten dat het medialandschap een zuiver marktgegeven wordt. Wie de communicatie en de cultuur in Vlaanderen bemint, moet ervoor zorgen het medialandschap niet uit handen te geven. In dit decreet is dat onvoldoende gebeurd. Ik vrees dat we in een landschap zullen terechtkomen waar we de reclame in stereo ontvangen en het parlement en de overheid in mono zullen blijven uitzenden. (*Applaus bij AGALEV, de SP en de VLD*)

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, twee jaar geleden had ik zelfs niet durven denken dat we in het zicht van de vakantiemaanden een voorstel van decreet ter beoordeling zouden kunnen voorleggen, dat voor de sector van de lokale radio's al bij al vrij goed in de ether ligt. Ik dacht toen dat we het dossier hadden onderschat.

Twee jaar vrij intensief overleg met de sector heeft uiteindelijk de bevalling bespoedigd. De CVP-fractie heeft zich niet beperkt tot afstandsschoten, maar heeft altijd zo dicht mogelijk tegen het doel gespeeld. We hebben onze voorstellen op provinciaal vlak herhaalde malen open en bloot op tafel gelegd. Ik kan getuigen dat er niet altijd applausvervangingen werden uitgevoerd.

Toch is uit deze contacten dit werkbare voorstel gegroeid. Het werd steeds met de sector op de haalbaarheid getoetst. Ongetwijfeld heeft de manier van aanpakken in het Vlaams Parlement dit resultaat gunstig beïnvloed. De openheid van werken, de zeer vaak ingelaste methode van hoorzittingen en de spontane contacten hebben ervoor gezorgd dat dit decreet in een sfeer van wederzijds vertrouwen is gegroeid.

Deze manier van werken zou ten tijde van het dubbelmandaat moeilijker zijn geweest. Het heeft ook een tijd tot een onderwaardering van de sector van de lokale radio's geleid. De sector heeft zich gedurende jaren in een soort piraterijsfeer ondergedompeld.

Ook de politieke wereld moet mea culpa slaan omdat het de lokale radio niet altijd heeft gegeven waar hij recht op had.

Lokale radio blijft voor de CVP-fractie een uniek en onvervangbaar fenomeen met een culturele

dimensie. Op het ogenblik dat de hele maatschappij zich veeleer door het nieuws van lokale gebeurtenissen dan door het nationale of internationale nieuws aangesproken voelt, en streek- en buurt-nieuws een bron van nieuwe attractieve media worden, is de lokale radio het ideale medium om feiten, mensen en sfeermuziek in een vertrouwde omgeving een herkenbaar gelaat te geven.

Eerder dan kwantitatieve doelstellingen streven we met dit decreet kwalitatieve objectieven na. 330 lokale radio's is een mooi aantal. We moeten toegeven dat we op dit ogenblik zuurstof geven aan vijvertjes waaruit in feite alle vissen zijn verdwenen. De sector beseft ook wel dat hij de verwerende luisteraar van vandaag alleen maar kan binden als hij hem waar voor zijn oor biedt. We wensen voor zoveel mogelijk bestaande radio's het straatje open te houden. Maar het volstaat niet dat deze weg alleen met goede radiovoornemens is geplaveid.

Daarom is het een goede zaak dat de politiek doet wat men haar vanuit bepaalde hoeken o zo graag ziet doen : een stapje opzij zetten. Het commissariaat Media zal hopelijk samen met de zomer ontluiten. We hopen dat dit decreet voldoende criteria bevat als leidraad voor het commissariaat bij de invulling van de frequenties. Lokale radio is de dag van vandaag het studieobject van heel wat commerciële initiatieven. Toch wil onze fractie de essentie van dat lokaal aspect, ook in sociale en culturele zin, zo zuiver mogelijk houden.

Dat is in wezen ook het onderscheid tussen ons voorstel en dat van de VLD. De heer Van Mechelen heeft het al te vaak over de nood aan een landelijke commerciële zender gehad. Op die manier wou hij verdoezelen dat hij van dit decreetaal ogenblik het breekijzer voor een landelijke commerciële radio wou maken. Op ons verlanglijstje staat de lokale radio bovenaan. Op dat van de VLD staan bovenaan twee of drie keuzes. We willen over dat voorstel nadenken, maar alleen voorzover er zich nieuwe technieken aandienen. Men moet toegeven dat die nieuwe technieken nog steeds in diepvriesverpakking zijn gewikkeld.

Lokale radio's hebben een aanpassingsperiode nodig om in dat nieuwe landschap hun commerciële, maar ook sociaal-culturele positie te kunnen innemen. De nadruk op het lokale aspect en de eigen sociaal-culturele functie maakt dat ons voorstel dichter bij dat van Agalev en de VU komt te liggen. Dat zal straks wellicht ook in het stemgedrag van deze partijen tot uiting komen. Op de garantie voor het lokale karakter zit een dubbel slot. Enerzijds is er de zuurstoftoevoer die noodza-

Doomst

kelijk is om het samenwerkingsverband te kunnen beperken. Dat geeft de radio's de mogelijkheid om hun deur open te zetten, maar ook om ze te sluiten als ze vinden dat hun privacy te erg wordt aangetast. Anderzijds worden in artikel 29, bij het begrip agglomeratieradio's, die agglomeraties bij naam genoemd. Zo wordt verhinderd dat het begrip lokaal al te zeer wordt uitgehold.

In de tekst staat uitdrukkelijk dat samenwerking inzake informatiegaring, programma-aanmaak en reclamewerving mogelijk is. Maar voor het minimale aandeel van eigen programmering is die samenwerking uitgesloten. Ook de handleiding die we de drie wijzen van het Vlaamse commissariaat meegeven, heeft tot doel de bestaande en goed werkende lokale radio's voorrang te geven op nieuwe en misschien minder lokaal gerichte constructies. Als we laten onderzoeken hoe het programmeringsaanbod eruit ziet, welke infrastructuur ter plaatse aanwezig is en welke ervaring de medewerkers hebben, zullen de goed werkende radio's van vandaag ongetwijfeld een goede beurt maken.

Om dat te beseffen moet men trouwens niet uitverkoren zijn om als onafhankelijk magistraat in het nieuwe commissariaat te zetelen. Bij een eenvoudig bezoek ter plaatse merkt de gewone sterveling dadelijk wie er lokaal goed werkt en wie niet. Men hoeft er zelfs niet erg geschoold voor te zijn. Het is dan ook een vrij haalbare opdracht om reeds gedeeltelijk het kaf van het koren te scheiden. Met deze omkadering is dit eveneens haalbaar voor het nieuwe commissariaat media.

De laatste sleutel op de deur van de lokale radio zit in artikel 13 van het voorstel van decreet, waarbij aan het medium de opdracht wordt gegeven om voor een specifieke lokale invulling minstens vier en een half uur per dag aan programmatie en lokale invulling te doen. Wij staan op de controlebaarheid van dit gegeven, maar wij hebben enige soepelheid ingebouwd zodat de lokale radio's de momenten van hun eigen programmatie wekelijks kunnen aanpassen aan hun werkkraft en vermogen.

Met dit decreet willen wij duidelijk maken dat wij het fenomeen lokale radio toekomstkansen willen bieden en dat we het niet graag laten pletten tussen de molenstenen van regionale of nationale initiatieven. Wat dit betreft, is de notie verzorgingsgebied een nieuwe term die deze lading dekt. Het frequentieplan zal de technische invulling geven aan de bekommernis om, zoals vermeld in het decreet,

aan iedere Vlaming de kans te geven om naar een lokale radio te luisteren.

Ik hoop dat er met het nieuwe plan in de landelijke gebieden geen luisterarmoede blijft bestaan, maar dat in de mogelijke samenwerkingsplannen alle witte vlekken zullen worden ingekleurd.

Vervolgens komen we tot de achillespees van de uitvoering van dit decreet. De tandem van broadcast-partners en de administratie heeft een haalbaar project uitgewerkt, waarin een redelijk aantal lokale radio's hun plaats kunnen vinden. Het plan werd opgesteld volgens internationaal gebruikelijke methodes en er werd rekening gehouden met de wensen van de Franstalige gemeenschap. De administratie moet nu alles doen om dit plan tot uitvoering te brengen. Wij zijn reeds langer overtuigd van de charme van mevrouw Onkelinx, maar wat dit decreet betreft, willen wij resultaten zien.

Tot slot wil ik erop wijzen dat dit decreet eveneens werkbaar is voor Brussel en Vlaams-Brabant. Ook op dit vlak zal het frequentieplan een belangrijke rol spelen. Op het ogenblik dat wij met het actieplan voor de Rand alles doen om de Vlaamse aanwezigheid in en rond Brussel te versterken, kan het fenomeen lokale radio in samenwerking heel wat mogelijkheden bieden. In dit gebied zullen wij eveneens de levenskansen van de radiogordel moeten bewaken.

Mijnheer de minister-president, op het ogenblik dat de sector van de lokale radio's zich een bedreigde soort voelde, werd u bedreigd door blauwe dolfigntjes. Ik meen dat dit decreet voldoende zuurstof voor ontplooiingskansen biedt. Meer dan elders is in de media de evolutietheorie een realiteit. De nieuwe techniek zal ongetwijfeld nog voor nieuwe evoluties zorgen. Wij zijn er evenwel van overtuigd dat dit decreet vandaag voldoende kansen biedt om met de lokale radio de dag zachtjes te kleuren. Het is nu aan alle actoren om er goed radiowerk van te maken.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil de verslaggevers danken voor het uitstekend rapport. De Vlaamse regering ondersteunt dit voorstel van decreet ten volle.

Het vorige decreet dateert van 1990. We hebben het destijds ook in het parlement ingediend. In diezelfde week waarin mijn eerste decreet in het

Van Rompuy

Vlaams Parlement werd goedgekeurd, ben ik ook gehuwd. Dit decreet heeft bijna 9 jaar stand gehouden, het huwelijk ook.

Mevrouw Nelly Maes : Had u niet gezegd dat het tijd was voor een nieuw decreet ?

Minister Eric Van Rompuy : Het decreet is aan een evaluatie toe, het andere nog niet.

In maart 1999 lopen de vergunningen en de erkenningen af die in het begin van de jaren '90 werden toegekend. Een evaluatie is dan ook noodzakelijk. Het parlement heeft daarbij duidelijke keuzes gemaakt. Bij de openbare radio heeft het geopteerd voor vijf landelijke netten. Deze zijn vastgelegd in een beheerscontract. Een openbare radio moet de ambitie hebben om verschillende doelgroepen te bereiken. Vandaar dat ook Studio Brussel en Radio Donna zijn opgenomen in de beheersovereenkomst met de openbare radio. We hebben een legitimatie gegeven voor de vijf netten, waarbij een zo breed mogelijk publiek moet worden bereikt.

We geven eveneens het kader aan waarin de privé-radio zich tijdens de komende 9 jaar zal ontwikkelen. Het parlement heeft een duidelijke keuze gemaakt voor lokale en agglomeratieradio's. Ze kunnen functioneren in netwerken, waarbij de lokaliteit en de agglomeratie herkenbaar moeten zijn.

Men heeft zojuist gevraagd wat het verschil is tussen een landelijk netwerk en een landelijke commerciële radio. De lokale radio's moeten 30 procent van hun uitzendingen met eigen programma's invullen, de agglomeratieradio's 60 procent. Bij berekening van deze norm inzake eigen programma's wordt geen rekening gehouden met herhalingen, met andere woorden het moet gaan om eigen programma's die een eerste keer worden uitgezonden. Dit is de herkenbaarheid inzake de lokaliteit en de agglomeratie. Dit is een heel belangrijk aspect. Immers, we hebben de sociaal-culturele functie en de herkenbaarheid van lokaliteit en agglomeratie altijd benadrukt. We vinden dit dan ook terug in het decreet.

Met dit decreet nemen we een belangrijke optie voor de toekomst. We tekenen het radiolandschap uit voor de volgende 9 jaar. Er zal op de frequentieband geen plaats zijn voor landelijke, commerciële radiostations. We hebben immers een keuze moeten maken. Het is niet mogelijk om op de fre-

quentieband 5 landelijke, openbare radionetten te hebben, minstens 200 lokale radio's, en ook nog – zoals de VLD voorstelt – regionale stations en landelijke privé-stations. De meerderheid in het parlement heeft gekozen voor de openbare radio met 5 netten en voor een variëteit van lokale en agglomeratieradio's die kunnen functioneren in een samenwerkingsverband, maar die duidelijk herkenbaar moeten blijven.

Wie beweert dat we tekortschieten door geen landelijke of regionale zenders toe te laten, moet ook B zeggen en zeggen dat hij eigenlijk geen lokale radio's of agglomeratieradio's wil. U wilt ze inderdaad niet, want u kunt niet alles tegelijk op de frequentieband plaatsen.

Mijnheer Denys, het parlement maakt deze keuze voor negen jaar. De erkenningen gelden immers negen jaar en de beheersovereenkomst werd voor vijf jaar afgesloten. De gemaakte keuzes overstijgen de huidige meerderheid en zullen het radiolandschap ook tijdens de volgende zittingsperiode tekenen.

De heer André Denys : Hoe komt het dat er in de Franse Gemeenschap wel landelijke radio's bestaan ?

Minister Eric Van Rompuy : Er bestaan daar bijna geen lokale radio's.

De heer André Denys : Er bestaan daar ook lokale radio's en agglomeratieradio's. Ik beweer enkel dat de overheidsradio's daar minder overbeschermd worden. Het is hen wel gelukt. Uw argument overtuigt ons helemaal niet. Als men dat echt wil, kunnen er zowel lokale radio's als agglomeratieradio's en landelijke radio's bestaan.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, in Wallonië zijn er vier landelijke commerciële zenders. Er bestaan daar vrijwel geen lokale radio's meer. Dat is een optie. Ik heb voldoende gesprekken gevoerd op het niveau van de Franse Gemeenschap met mevrouw Onkelinx, met wie ik geen relatie heb zoals hier naar voren werd gebracht. Er is ook geen sprake van een verhouding, we hebben wel een werkzaam contact. (*Gelach*)

Het decreet van 1990 was aan evaluatie toe. Uit die evaluatie kunnen we een aantal dingen leren. Gisteren vond de laatste vergadering van de Raad van Lokale Radio's plaats. Die raad heeft vijftien jaar gefunctioneerd. In 1990 heeft hij ons een model van decreet aangereikt. Dat model werd in het parlement vertaald. Er waren duidelijk te veel

Van Rompuy

erkenningen. Bovendien werd de economische leefbaarheid niet gewaarborgd en waren er in de praktijk heel wat storingselementen. Hieraan wordt door het nieuwe decreet tegemoetgekomen.

De verdienste van dit decreet is dat het leefbaar is. Bovendien kunnen we dankzij dit decreet de volgende weken het frequentieplan vastleggen op basis van de studie van Broadcast Partners en de coördinatie met de Franse Gemeenschap. Vanaf 1 januari 1999 zullen we over ongeveer tweehonderd inzetbare frequenties beschikken die particuliere radio in Vlaanderen mogelijk maken op de band tussen 102.2 en 107.9. Bovendien zal het verbod op stereo-uitzendingen worden afgeschaft in het uitvoeringsbesluit. Stereo-uitzendingen worden dus mogelijk. Dat gebeurt op verzoek van de heer Van Mechelen en het parlement.

We hebben niet geanticipeerd op de nieuwe technologie. Mijnheer Van Mechelen, ik heb inderdaad op het radioforum gezegd dat ik bereid ben te praten over digitale radio via landelijke privé-zenders. Ook de heer Decaluwé heeft dat gezegd. Ik denk dat de heer Vanvelthoven dat niet betwist. Rekening houdend met de huidige stand van de technologie en de commercialiseringsmogelijkheden is het wel nog te vroeg om daarover te praten.

Er werden wel gesprekken gevoerd over de frequentieband en de kabel. Kabelradio zal ook op landelijk vlak mogelijk zijn. We zullen nu werk maken van het frequentieplan. Een van onze uitgangspunten is de landelijke dekking, waarbij we een zo groot mogelijke spreiding van de frequenties in Vlaanderen zullen verwezenlijken. Een ander uitgangspunt is de instelling van de agglomeratieradio's in de onderste band. Bij de verdeling zal rekening worden gehouden met de bevolkingsdichtheid en een grotere bescherming van de vergunde frequenties.

Ook de verzorgingsgebieden zijn belangrijk. De acht kilometergrens werd uit het decreet verwijderd. We zullen er wel voor zorgen dat de frequenties kunnen worden beluisterd binnen een straal van vijf tot tien kilometer, afhankelijk van de omgeving, de bevolkingsdichtheid en de geografische ligging. Elke Vlaming zal dus de kans krijgen naar zijn lokale radio te luisteren. Dat we werken in functie van de luisteraar is uiteindelijk immers toch de bedoeling. We moeten de luisteraar de kans geven om te luisteren naar zijn lokale of agglomeratieradio. Dat is technisch een enorm moeilijke zaak, waar we al maanden mee bezig

zijn. Broadcast Partners heeft ons daarbij goed geholpen. We voeren nu gesprekken met mevrouw Onkelinx, die ik zal ontmoeten op vrijdag 3 juli, om met haar en de ingenieurs van de Franse Gemeenschap te komen tot een zo werkbaar mogelijk frequentieplan. Dit plan moet ons de kans geven om die Vlaamse lokale radio's, die Vlaamse privé-radio's in optimale omstandigheden te doen werken.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media zal worden geïnstalleerd in de eerste veertien dagen van juli. De mensen die daartoe worden geroepen zijn op dit ogenblik aangezocht. We zullen dit besluit waarschijnlijk volgende week of binnen veertien dagen op de agenda van de Vlaamse regering plaatsen.

We zullen nog een aantal zaken moeten regelen door middel van een uitvoeringsbesluit. Ook inzake het Commissariaat moeten er nog een aantal dingen worden geregeld. Het frequentieplan zal klaar zijn tegen 1 september. Dan zullen alle lokale radio's in Vlaanderen, zowel diegenen die nu een vergunning hebben als de nieuwe, zich kandidaat kunnen stellen om een frequentie te bekomen. Op 1 januari 1999 zal het nieuwe frequentieplan van kracht worden en zullen we het radiolandschap voor de volgende negen jaar hebben hertekend.

Ik dank het parlement voor de medewerking. We hebben, denk ik, hele goede gesprekken gehad, ook met de oppositie. Die was het niet eens met een aantal punten, maar uiteindelijk moest een beslissing worden genomen. Ook in het decreet zijn echter heel wat suggesties van de oppositie opgenomen. Ik meen dat dit een werkbaar schema zal worden.

Mijnheer Van Mechelen, het is duidelijk dat de technologie zal evolueren. Daaraan twijfel ik niet, en evenmin aan het feit dat er nieuwe initiatieven zullen moeten worden genomen. Ik denk dat de lokale en agglomeratieradio's met dit decreet nieuwe levenskansen krijgen. In tegenstelling tot de heer Geysels meen ik eveneens dat ook hun sociaal-culturele functie mogelijk zal blijven. Ik kan u één ding verzekeren : de druk, ook op mij, van commerciële ketens en van een aantal privé-groepen om de spons te vegen over lokale en agglomeratieradio's ten voordele van een paar grote landelijke commerciële stations was enorm. Ik meen trouw te zijn gebleven aan het decreet van 1990.

Mijnheer De Gucht, de Heilige Geest leidt de Kerk, maar de ervaring leidt de wereld. We hebben inderdaad een aantal zaken moeten herzien om tot

Van Rompuy

een werkzaam nieuw decreet te komen, dat nieuwe kansen geeft aan de particuliere radio in Vlaanderen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995

– 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 28 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"De particuliere radio's hebben tot taak een verscheidenheid van programma's te brengen, inzake informatie, cultuur en ontspanning, met de bedoeling binnen hun verzorgingsgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen. De particu-

liere radio's staan open voor de actieve medewerking van luisteraars en verenigingen."

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Het opschrift van hoofdstuk I van titel III van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK I

De particuliere radio-omroepen".

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, worden de woorden "lokale radio's" telkens vervangen door de woorden "particuliere radio's" en de woorden "lokale radio" door de woorden "particuliere radio".

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 29 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 29

Elke inwoner van de Vlaamse Gemeenschap moet een particuliere radio kunnen beluisteren. Er zijn twee soorten van particuliere radio :

1° de lokale radio : deze radio zendt uit voor een deel van een gemeente, een gemeente of een beperkt aantal aaneensluitende gemeenten ;

2° de agglomeratieradio : deze radio zendt uit voor een stedelijke agglomeratie, met name Antwerpen, Gent en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Voorzitter

Particuliere radio's zenden via de ether uit. De Vlaamse regering stelt een frequentieplan op, keurt het goed en bepaalt hoeveel lokale radio's en agglomeratieradio's worden erkend. Op basis van het frequentieplan en het te erkennen aantal verleent het Vlaams Commissariaat voor de Media tegelijk met de erkenningen ook de zendvergunningen aan de particuliere radio's. De zendvergunning met de daarin omschreven parameters bepaalt het verzorgingsgebied van een zendinstallatie van een particuliere radio. Bij het bepalen van de verzorgingsgebieden in het frequentieplan wordt onder meer rekening gehouden met sociale, economische en culturele indicatoren, evenals met specifieke behoeften van doelgroepen.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media kan de erkende particuliere radio's, met het oog op een optimalisering van het verzorgingsgebied, verplichten hun zendinstallatie te verplaatsen of een gemeenschappelijke zendinstallatie te gebruiken.

De particuliere radio's kunnen binnen de Vlaamse Gemeenschap deelnemen in een samenwerkingsverband.

Samenwerking is mogelijk op het vlak van informatiegaring, programma-aanmaak en reclamewerking. Voor het minimale aandeel eigen programma's is samenwerking op het vlak van informatiegaring en programma-aanmaak uitgesloten."

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 32 van dezelfde decreten wordt 1° vervangen door wat volgt :

"1° de particuliere radio's moeten worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon. Het maatschappelijk doel van de rechtspersoon is beperkt tot het verzorgen van radioprogramma's in het toegekende verzorgingsgebied. De leden van de raad van bestuur of de raad van beheer mogen geen politiek mandaat bekleden, noch beheerder of bestuurder zijn van een andere rechtspersoon die een particuliere radio beheert.

Elke wijziging in de raad van beheer of raad van bestuur van de particuliere radio moet worden medegedeeld aan het Vlaams Commissariaat voor de Media ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In artikel 32 van dezelfde decreten wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° de maatschappelijke zetel en de productie- en zendinstallaties moeten gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, meer bepaald binnen het verzorgingsgebied van de radio waarvoor een erkenning werd uitgereikt. De verplaatsing van de zendinstallaties binnen het verzorgingsgebied van de radio waarvoor een erkenning werd uitgereikt, is toegestaan voor zover dat inpasbaar is in het frequentieplan en nadat de zendvergunning werd aangepast ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 8

In artikel 32 van dezelfde decreten wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° de particuliere radio's moeten aan het Vlaams Commissariaat voor de Media volgende informatie meedelen : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financieel plan, het programmaaanbod, het redactiestatuut, de naam van de eindredacteur en het uitzendschema, de medewerkers van de particuliere radio met inbegrip van hun radio- en/of media-ervaring en hun statuut en de verhouding van de bestuursorganen en van de medewerkers ten aanzien van het verzorgingsgebied. Elke latere wijziging van die informatie moet zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media worden meegedeeld ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 9

In artikel 32, 4°, van dezelfde decreten wordt het woord "vereniging" vervangen door het woord "rechtspersoon".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 10

In artikel 32, 6°, van dezelfde decreten worden de woorden "een beroepsvereniging of een organisatie met een commercieel doel" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 32, 8°, van dezelfde decreten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

De woorden "journaals moeten" worden vervangen door de woorden "uitgezonden informatie moet".

De woorden "en geschieden onder de verantwoordelijkheid van een eindredacteur" worden vervangen door "met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid zoals vastgelegd in een redactiestatuut. Voor de journaals is er een eindredacteur verantwoordelijk".

De zinnen "Voor zijn nieuwsvoorziening kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden hiervoor worden door de Vlaamse regering bepaald ;" worden geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

In artikel 32 van dezelfde decreten wordt 10° vervangen door wat volgt :

"10° de dagprogrammatie van de particuliere radio moet voor minstens 10 percent uit informatie bestaan. Tijdens de dagprogrammatie wordt drie maal een journaal uitgezonden. De dagprogrammatie is de programmatie van 7.00 uur tot 22.00 uur ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In artikel 32, 11°, van dezelfde decreten worden in het tweede lid de woorden "voorafgegaan door de woorden "lokale radio"" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In artikel 32, 11°, van dezelfde decreten worden in het derde lid de woorden "tijdens de uitzending van de programma's minstens tweemaal per uur" vervangen door de woorden "tijdens de dagprogrammatie minstens eenmaal per uur binnen vijf minuten voor of na het uur".

– *Aangenomen.*

Artikel 15

In artikel 32, 11°, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt :

"De identificatiegegevens van de particuliere radio zoals de herkenningmelodie, de roepnaam en het grafische logo, en alle andere extra identificatiegegevens kunnen slechts verwijzen naar een andere particuliere radio, indien het gaat om programma's gerealiseerd in een samenwerkingsverband. In dat laatste geval mogen de particuliere radio's die deelnemen in het samenwerkingsverband de identificatiegegevens van het samenwerkingsverband gebruiken als aanvullend identificatiegeven."

– *Aangenomen.*

Artikel 16

In artikel 32, 12°, van dezelfde decreten wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"minstens 4,5 uur per dag dient de programmatie van een lokale radio een specifieke lokale invulling te hebben. De programmatie van een agglomeratieradio moet minstens 9 uur per dag een specifieke lokale invulling hebben. Programma's met een specifieke lokale invulling noemt men eigen programma's. Voor de overige invulling van de programmatie kan de particuliere radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. Eigen programma's moeten minstens een aaneengesloten tijdspanne van 30 minuten bestrijken. Het uitzendingschema dat de particuliere radio's moeten meedelen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media, geeft voor elke dag van de week aan op welke tijdstippen de eigen programma's worden uitgezonden.

Voorzitter

Artikel 38ter

Met eigen programma's worden de programma's bedoeld die door eigen personeel of rechtstreekse medewerkers van de particuliere radio voorbereid, uitgewerkt en gerealiseerd worden, en die minstens 10 percent informatie bevatten over het eigen verzorgingsgebied.

Een eigen programma kan noch uit het herhaald uitzenden, noch uit het afzonderlijk, gelijktijdig of het uitgesteld doorgeven van programma's of programmaonderdelen van derden bestaan."

– *Aangenomen.*

Artikel 17

In artikel 32, 12°, van dezelfde decreten worden het tweede, het derde, het vierde en het vijfde lid opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

In artikel 34 van dezelfde decreten worden het tweede, derde en vierde lid opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Na artikel 38 van dezelfde decreten wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, waarvan de tekst luidt als volgt :

"HOOFDSTUK Ibis

Kabelradio-omroepen die uitzenden voor de gehele Vlaamse gemeenschap

Artikel 38bis

Kabelradio-omroepen, hierna "kabelradio's" te noemen, zijn radio's die zich richten tot de gehele Vlaamse gemeenschap en die hun programma's via het kabelnet doorgeven.

§ 1. Om erkend te worden moeten de kabelradio's worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon en moeten zij onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen.

§ 2. De beheerders of bestuurders mogen geen politiek mandaat bekleden noch beheerder of bestuurder zijn van een andere rechtspersoon die een kabelradio beheert. Elke wijziging in de raad van beheer of raad van bestuur van de kabelradio moet worden meegedeeld aan het Vlaams Commissariaat voor de Media.

§ 3. De maatschappelijke zetel en de productie-installaties van een kabelradio die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, moeten gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 4. Uitzonden informatie moet beantwoorden aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid zoals vastgelegd in een redactiestatuut. Voor de journaals is er een eindredacteur verantwoordelijk.

§ 5. De kabelradio's dienen aan het Vlaams Commissariaat voor de Media de volgende informatie mee te delen : de plaats van uitzending, de plaats van vestiging, de aanwezige infrastructuur, de statuten, de financiële structuur en het financieel plan, het programma-aanbod, het redactiestatuut, de naam van de eindredacteur en het uitzendschema, de medewerkers van de kabelradio met inbegrip van hun radio-ervaring en hun statuut. Elke latere wijziging van die informatie moet zonder verwijl aan het Vlaams Commissariaat voor de Media worden meegedeeld.

Artikel 38quater

Het maatschappelijk doel van de kabelradio's is beperkt tot het verzorgen van radioprogramma's via het kabelnet.

Artikel 38quinquies

De artikelen 32, 14°, en 37 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie zijn eveneens van toepassing op kabelradio's."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 20

In artikel 112, § 2, van dezelfde decreten wordt een 8° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"8° kabelradio-omroepen die uitzenden voor de gehele Vlaamse gemeenschap."

– *Aangenomen.*

Artikel 21

§ 1. Op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet behouden de particuliere radio's, erkend op basis van de bepalingen van hoofdstuk I van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, hun erkenning.

Alle bestaande erkenningen vervallen op 31 december 1998. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de toekenning van de nieuwe erkenningen op basis van het nieuwe frequentieplan.

§ 2. In de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, worden aan artikel 34 de volgende leden toegevoegd :

"Indien er meerdere kandidaten zijn voor een frequentie die door het Vlaams Commissariaat voor de Media beschikbaar is verklaard, brengt het Commissariaat de betrokkenen hiervan op de hoogte. De kandidaten kunnen vervolgens een fusieovereenkomst of overeenkomst van frequentiedeling afsluiten en een in die zin gewijzigde aanvraag tot erkenning indienen.

Indien er na deze procedure alsnog meerdere kandidaten overblijven, verleent het Vlaams Commissariaat voor de Media de erkenning op basis van de volgende criteria : de concrete invulling van het programma-aanbod, in het bijzonder van de eigen programma's, en van het programma-aanbod inzake informatie en cultuur, de radio-ervaring van de medewerkers en de infrastructuur. De Vlaamse regering kan bijkomende voorwaarden voor erkenning opleggen."

§ 3. Het verlies van de erkenning of de vermindering van het uitzendschema kunnen geen aanleiding geven tot schadeloosstelling.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst – 893 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer De Batselier, mevrouw Van Hecke en de heren Keulen, Van Wallendael, Bogaert en Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Roo, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan De Roo, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de politieke besluitvorming democratischer en doorzichtiger maken en de burger dichter bij het bestuur betrekken : dat waren de doelstellingen van het overleg dat op initiatief van de voorzitter van het Vlaams Parlement van start is gegaan over de verfijning van de democratie. In een moderne democratie kan een ombudsman hierbij een sleutelrol spelen als brugfiguur tussen de burgers en hun overheid.

Voor een ombudsman is het essentieel dat hij in volle onafhankelijkheid kan werken. In conflicten tussen overheid en burger moet hij immers – zo nodig – partij kunnen kiezen voor de burger. Veel landen hebben er daarom voor gekozen de ombudsdienst te laten ressorteren onder de wetgevende macht. Dit houdt in dat het parlement de ombudsman benoemt en de werking van zijn dienst regelt. Ook de Waalse ombudsman en de federale ombudsmannen hebben een parlementair statuut.

Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten installeerde een ombudsdienst van de Vlaamse Gemeen-

De Roo

schap met een aantal specifieke opdrachten inzake de toegang tot bestuursdocumenten. Later werd de taak van de dienst uitgebreid tot gewone ombudsfuncties in de Vlaamse administratie. Het vandaag voorliggende voorstel van decreet, zoals het werd herwerkt na het advies van de Raad van State, strekt ertoe een parlementaire Vlaamse ombudsdienst op te richten die volledig onafhankelijk staat tegenover de uitvoerende macht.

Teneinde een beter inzicht te verwerven in de taakomschrijving en de werking van een Vlaamse ombudsman organiseerde de commissie voor Reglement en Samenwerking op 18 en 19 februari van dit jaar hoorzittingen. Op de eerste dag werden de ombudsdiensten van de stad Antwerpen en de stad Gent gehoord. De volgende dag waren de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap en de ombudsdiensten van de VDAB, Kind & Gezin en De Lijn aan de beurt. Op 12 maart bracht de heer Olivier in de commissie verslag uit over de Europese conferentie 'Making the protection of rights more and more accessible to citizens : the ombudsmen at the local and regional level'.

Het thans voorliggende voorstel van decreet regelt de klassieke taken van een ombudsdienst. Ten eerste is er de behandeling van klachten over de administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest. Vervolgens is er de bemiddeling bij die klachten. Voorts is er de doorverwijzing naar andere bevoegde instanties voorzover het geen klacht betreft. Ten slotte is er het formuleren van voorstellen en aanbevelingen om de dienstverlening te verbeteren op basis van zijn bevindingen bij de behandeling van klachten. Deze voorstellen moeten altijd gelieerd zijn aan dossiers die bij de Vlaamse ombudsman aanhangig werden gemaakt. Een ambtshalve optreden wordt niet aanvaard.

Een specifieke taak van de Vlaamse ombudsman is dat hij de voorzitter van het Vlaams Parlement op de hoogte brengt van de aan hem gemelde overtredingen van de deontologische code door de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Het voorstel van decreet wil daarenboven de slagkracht van de ombudsdienst versterken en de bevoegdheden ervan verruimen naar de talrijke Vlaamse openbare instellingen.

Jaarlijks rapporteert de ombudsman aan het Vlaams Parlement in plenaire vergadering. Voorstellen en aanbevelingen moeten in de bevoegde commissie worden behandeld. Al dan niet op eigen

verzoek kan de ombudsman te allen tijde door het parlement worden gehoord.

Voor de werking van zijn diensten stelt de ombudsman een huishoudelijk reglement op. Bij de selectie en aanstelling wordt geopteerd voor een zo groot mogelijke objectiviteit. De Vlaamse ombudsman wordt na een openbare oproep tot kandidaatstelling en na vergelijkende selectieproeven benoemd voor een periode van zes jaar. Dat mandaat kan eenmaal worden verlengd.

Het decreet legt de voorwaarden vast waaraan de kandidaat moet voldoen. Zo mag hij drie jaar voor de oproep tot kandidaatstelling geen bij verkiezing verleend openbaar mandaat hebben vervuld. De oorspronkelijk voorgestelde uitbreiding van deze sperperiode tot drie jaar na de uitoefening van het mandaat werd geschrapt. Er werd geopteerd voor het opleggen van een moreel engagement omdat de decreetgever geen bijkomende verkiesbaarheidsvoorwaarden kan opleggen. Bij het aanvaarden van zijn functie verbindt de ombudsman zich ertoe naar geen enkel ambt, geen enkel mandaat of geen enkele functie te dingen als die zouden kunnen worden beschouwd als een uiting van politieke bedrijvigheid.

Een amendement van mevrouw Van Hecke om de term 'vergelijkende' voor het woord selectieproeven te schrappen omdat dit de benoemingsbevoegdheid van het parlement zou beperken tot een loutere aanstelling, werd met grote meerderheid verworpen.

Om de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de ombudsman te waarborgen, gelden strenge regels inzake onverenigbaarheden. Het ambt van Vlaams ombudsman is onverenigbaar met elk ander mandaat of ambt en met elke andere functie, ook onbezoldigd. De initiële opsomming van ambten werd geschrapt. Indien de Vlaamse ombudsman tijdens de duur van zijn mandaat een ander ambt aanvaardt, wordt hij door het parlement afgezet. Hetzelfde kan gebeuren om andere ernstige redenen.

De Vlaamse ombudsman legt de eed af in de handen van de voorzitter van het Vlaams Parlement. Een amendement om hem dezelfde eed te laten afleggen als de volksvertegenwoordigers, werd met grote meerderheid verworpen.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid is de Vlaamse ombudsman volledig onafhankelijk en neutraal en kan hij van geen enkele overheid instructies of bevelen ontvangen. Wanneer hij een

De Roo

mening uit of een handeling verricht, passend in de normale uitoefening van zijn functie, kan hij daarvoor niet uit zijn ambt worden ontzet of aan een onderzoek worden onderworpen.

De verplichting voor de ombudsman om alle vertrouwelijke informatie geheim te houden, is door een amendement uitgebreid tot alle medewerkers van de ombudsdienst en de deskundigen die hem bijstaan.

Jaarlijks legt het Vlaams Parlement de nodige kredieten vast voor de werking van de dienst en bepaalt het de personeelsformatie en het statuut van het personeel van de ombudsdienst. De ombudsman heeft het geldelijk statuut van een raadsheer van het Rekenhof. Zijn pensioenregeling is deze van de tijdelijke ambtenaren van het Vlaams Parlement.

Twee amendementen strekten ertoe dat de voorziene procedure niet zou worden gevolgd voor de selectie van de eerste ombudsman van het Vlaams Parlement. Bij wijze van overgangsmaatregel wilden de indieners de huidige ombudsman van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap laten overnemen door het Vlaams Parlement. Men was ervoor beducht dat de opgedane kennis en ervaring verloren zouden gaan en dat de continuïteit van de dienstverlening aan het publiek niet verzekerd zou zijn. Omwille van de objectiviteit van de aanstelling en de gelijke toegang voor iedereen tot de nieuwe functie, werden beide amendementen in de commissie verworpen.

Bij de eindstemming werd het geamendeerde voorstel van decreet in de commissie aangenomen met 9 stemmen voor bij 3 onthoudingen. De heren Geysels en Van Nieuwenhuysen deelden mee dat hun fracties, na het verwerpen van het amendement tot overname van de huidige ombudsman van de Vlaamse regering, zich voor de plenaire vergadering opnieuw zullen beraden over hun standpunt. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals vele assemblees in binnen- en buitenland heeft ook het Vlaams Parlement met een voorstel van decreet, gedragen door de democratische fracties, het initiatief genomen om een ombudsfunctie

te creëren, die ressorteert onder de wetgevende macht.

Dit voorstel kon rekenen op een ruime belangstelling van de media. Tot mijn ontgoocheling was dat niet om het instrument en de waarde ervan dichter bij de bevolking te brengen. Het was evenmin de bedoeling van de media om aan de mensen op een begrijpelijke manier uit te leggen dat dit een heel werkbaar instrument is om de grote en kleine problemen die ze ondervinden bij de toepassing van de regelgeving, kenbaar te maken. De belangstelling diende ook niet om uit te leggen dat de gecreëerde antennefunctie in de persoon van de ombudsman kan bijdragen tot een kwaliteitsvolle bijsturing in de decreetgevende opdracht van het parlement en een efficiëntere uitoefening van haar controletaak. Het mediaverhaal beperkte zich tot een soapstory met intriges die zouden leiden tot persoonlijke en politieke afrekeningen. Degenen die vandaag het woord voeren, zullen worden verplicht dit thema aan te snijden.

Maar eerst de hoofdzaak. Een nieuwe ombudsdienst is een nieuwe opdracht. Ik citeer uit de toelichting bij het voorstel : 'De ombudsman staat open voor klachten van de burger over onbehoorlijk overheidsoptreden, onderzoekt deze klachten op hun gegrondheid, bemiddelt bij het zoeken naar een oplossing voor concrete gevallen en kan aan de politiek verantwoordelijke duurzame oplossingen suggereren voor structurele knelpunten.'

Ook al besef ik zeer goed dat een strakke aflijning van de opdracht een niet zo eenvoudige zaak is, toch heeft de hoorzitting met de verschillende ombudsdiensten de noodzaak van deze taakafbakening duidelijk gemaakt. Ik zal proberen dit voor de aanwezigen te concretiseren met een voorbeeld, zij het uit het federale werkveld. Het gaat over de post. Ik verneem van mijn correspondent dat het door mij verzonden pakje niet is aangekomen. Casus 1. Ik bel de postdienst op en krijg een kennelijk verveelde en vermoeide bediende aan de lijn die, een bekende radiospot imiterend, kortaf meedeelt dat hij niet met elk pakje zelf kan meegaan om vast te stellen wat ermee gebeurt. De ombudsdienst van de post wordt ingeschakeld om de contacten met de klanten in de toekomst iets vriendelijker te laten verlopen.

Casus 2. Ik word zeer vriendelijk geholpen en krijg na een tweetal dagen te horen het pakje inderdaad zoek is, waarop ik informeer naar een mogelijke vergoeding van de door mij geleden schade. Bij een negatief antwoord neem ik contact op met de ombudsdienst van de post met de vraag de correct-

Van Hecke

heid van de onmogelijkheid tot schadeloosstelling te willen onderzoeken. Binnen een redelijke termijn ontvang ik de mededeling dat artikel x van de postwet geen schadeloosstelling toelaat.

Casus 3. Ik neem contact op met de bevoegde federale ombudsman om te vragen of het anno 1998 nog kan dat een overheidsbedrijf door de eigen regelgeving geen enkele aansprakelijkheid moet dragen voor de gebrekkige uitoefening van de haar opgelegde taak.

Dit voorbeeld illustreert zeer duidelijk de uitgangspunten. Ten eerste is er de noodzaak voor elk bedrijf, overheidsbedrijf, openbare instelling en administratie om een eigen klantgerichte klachten dienst te organiseren om de interne kwaliteitsbewaking voor optimale dienstverlening te verzekeren. Of al deze diensten het label ombudsdienst moeten of mogen dragen, stond in de commissie ter discussie. Twee alternatieven dienen zich aan : ofwel een regelgeving die de naam ombudsman beschermt en voorbehoudt aan de diensten die zijn verbonden aan de wetgevende macht, ofwel de term voorbehouden aan diensten die een soort gedragscode onderschrijven, zoals vandaag door de vereniging van ombudsdiensten wordt voorgesteld. Dit impliceert dat de naam ombudsdienst garant staat voor onafhankelijkheid, objectiviteit, recht op antwoord, respecteren van redelijke termijnen voor antwoord, enzovoort. We zullen hierover in de commissie te gepasten tijde de discussie ten gronde moeten voeren.

Een tweede conclusie uit het voorbeeld is de noodzaak van de ook in de hoorzitting genoemde tweedelijnsombudsdienst met een antennefunctie voor meer structurele problemen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de uitvoerige en zeer correcte verslaggeving, waarvoor mijn waardering, ging nader in op de concrete invulling in het voorstel van decreet van zowel de opdracht, de aanwervingsvoorwaarden, de onverenigbaarheden en de garanties voor onafhankelijkheid door het vaststellen van het statuut van de ombudsman en dat van zijn of haar medewerkers. Ik ga dit niet herhalen.

Zoals reeds aangekondigd, kan ik er niet omheen en moet ik melding maken van het meningsverschil tussen een aantal fracties en mede-indieners van het voorstel met betrekking tot de benoeming van de eerste Vlaamse ombudsman. De voorstellen van het amendement strekten ertoe de huidige

ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap aan te stellen tot eerste Vlaamse ombudsman. Het opgedrongen discussiepunt laat een wrange nasmaak na en vooral een blijvend gevoel van machteloosheid in de communicatie over deze problematiek. Want wat de insinuerende berichtgeving terzake ook moge zijn, de fracties die zich hebben verzet tegen deze vorm van aanstelling van de eerste Vlaamse ombudsman vertrokken van een aantal objectieve argumenten.

Ten eerste is er de weerlegging van de argumentatie van de indieners van het amendement, namelijk de continuïteit en de ervaring. In het eerste en ook belangrijkste deel van mijn uiteenzetting heb ik geprobeerd te weerleggen dat beide functies een identieke invulling hebben, en aansluitend de noodzaak willen aantonen dat ook de Vlaamse administratie een al dan niet gecentraliseerde eigen dienst voor kwaliteitsbewaking in de dienstverlening moet kunnen behouden. De ervaring en de deskundigheid waarnaar men verwijst, worden in de aanwervingsvoorwaarde uitdrukkelijk ingeschreven in artikel 4 van het voorstel en worden mijns inziens ten onrechte geclaimd door of toegekend aan een bestaande dienst of persoon.

De hoofdargumenten voor de afwijzing van het voorstel van amendement tot overname liggen enerzijds in de objectiviteit van de aanwerving en anderzijds in de gelijke toegang tot de nieuwe functie. Het gaat niet op dat men in het voorstel van decreet een onvoorwaardelijke overname inschrijft, terwijl in artikel 4 ad absurdum garanties van objectiviteit staan. Ik zal hier evenwel de discussie rond het vergelijkend karakter van het selectie-examen niet openen.

Ten onrechte verwijzen sommigen naar de vroegere selectieprocedure van de huidige ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering heeft, wat mij betreft terecht, een aanstelling – in dit geval mag ik van een benoeming spreken – gedaan door een keuze te maken uit vier kandidaten die de selectiecommissie in categorie A had gerangschikt, dus uit de meest geschikte kandidaten. Het kan toch niet dat het Vlaamse Parlement, dat terecht zo op zijn autonomie tegenover de regering is gesteld, bij de benoeming van zijn eerste Vlaamse ombudsman zomaar een vroegere keuze tot benoeming van die regering volgt. Tenslotte is het beginsel van gelijke toegang tot bepaalde functies een fundamenteel beginsel waarvan enkel in zeer uitzonderlijke omstandigheden zou mogen worden afgeweken. Deze uitzonderlijke omstandigheden zijn hier niet aanwezig.

Van Hecke

Ik wil tot slot de wens uitspreken dat de te benoemen Vlaamse ombudsman, wie hij ook moge zijn, met deskundigheid het nodige gezag zal verwerven en de nodige integriteit zal bezitten om bij het parlement, de bevolking en de regering de hoge verwachtingen die we met dit decreet stellen, waar te maken. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het decreet houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst is een van de fundamentele decreten die we hier tijdens deze legislatuur zullen goedkeuren. Ik matig me geen oordeel aan over het ander wetgevend werk dat hier reeds is verricht of dat we hier nog zullen verrichten, maar dit decreet vormt duidelijk een van de grote blikvangers van deze legislatuur.

Vandaar ook mijn gemeente dank aan de verslaggever. Ik doe dit niet pro forma, integendeel. Mijnheer De Roo, uw verslag is bijzonder volledig, overzichtelijk en genuanceerd. De in de commissie ontwikkelde denkkaders worden duidelijk weergegeven. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het verhaal over de nulde, de eerste en de tweede lijn ; naar het verhaal over de klachtendiensten en dat over de Vlaamse ombudsdienst ; of het verhaal over het opwaarderen van de commissie verzoekschriften van dit huis. Alles staat in het verslag vermeld, en dat is dan ook behartigenswaardige lectuur geworden die ik alle collega's warm kan aanbevelen.

Collega's, net als in de commissie zal onze fractie dit voorstel van decreet met volle overtuiging goedkeuren. Ik zal hiervoor de nodige argumenten aanhalen in mijn betoog, dat vertrekt van drie vragen. Ten eerste : waarom kiezen we voor een parlementaire ombudsdienst in plaats van een ombudsdienst die afhangt van de uitvoerende macht ? Ten tweede : waarom maken we voorbehoud bij de overname van de bestaande ombudsdienst ? Ten slotte : welke annexe wetgeving zouden we graag gerealiseerd zien worden in het verlengde van dit decreet ?

Waarom verkiezen we een parlementaire ombudsdienst boven het behouden van de bestaande ombudsdienst die afhangt van de uitvoerende macht ? Hiervoor zou het argument pro forma kunnen worden gegeven dat we ons daardoor aansluiten bij de Europese realiteit. In alle buurlanden hangt de ombudsdienst immers af van het parlement. Ter illustratie wil ik u er nog even op wijzen

dat ook de federale kamer twee ombudsmensen heeft aangesteld, net als het Waals Parlement. Dit is echter maar een argument pro forma.

De onafhankelijkheid is van wezenlijk belang. Deze onafhankelijkheid wordt heel goed beschreven in de nota van onze voorzitter. Ere wie ere toekomt. Ik citeer de nota : 'De ombudsman of -vrouw is een onafhankelijke parlementaire agent die de instelling adviseert en informeert'. De onafhankelijkheid vormt de kern van de zaak. Bij een ombudsdienst die afhangt van de uitvoerende macht bestaat een hiërarchisch model, wat de onafhankelijkheid kan beknotten.

We zijn ook heel tevreden met de sperperiode die voor en na het uitoefenen van het ambt van ombudsman en het uitoefenen van een politiek mandaat wordt ingelast. De periode voor het ambt kunnen we decretaal regelen, maar voor de periode erna moeten we ons beperken tot een moreel engagement. Onze wettelijke actieradius laat dit niet toe, omdat we niet bevoegd zijn voor het creëren van nieuwe verkiezingsvoorwaarden.

Waarom maken we voorbehoud bij de overname van de bestaande ombudsdienst ? Mevrouw Van Hecke heeft er reeds op gewezen dat deze discussie heftiger werd gevoerd buiten de commissie dan erin. Alle elementen die in de discussie naar voren werden gebracht, sterken ons in de overtuiging dat het inlassen van een vergelijkend examen de beste optie is.

Ik wil namens de VLD duidelijk benadrukken dat de keuze voor deze optie niet persoonsgebonden was. Indien de huidige ombudsman de eerste van het vergelijkend examen zal zijn, dan zal de VLD geen enkel probleem hebben met zijn aanstelling als ombudsman van het Vlaams Parlement. De betrokkene heeft het voordeel dat hij ondertussen ervaring heeft opgedaan. Dit zal hem een klein beetje voorsprong geven tegenover de andere kandidaten.

Een tegenargument geformuleerd in de commissie was dat we de continuïteit zouden verbreken en een hiaat zouden creëren. In de zakenwereld geldt het adagium : 'Een onmisbaar kaderlid is een slecht kaderlid'. Hoe goed de betrokkene het ook heeft bedoeld, toch denk ik dat ook wij deze redenering eigen moeten maken.

Welke wetgeving zouden wij graag gerealiseerd zien in het verlengde van dit decreet ? We beperken ons tot een ombudsdienst voor het Vlaamse beleidsniveau. We vinden dit goed, want dit maakt

Keulen

het beleid doorzichtiger en dus beter. Om die reden zouden we ook graag initiatieven nemen op het gemeentelijk niveau, zodat ook op dat niveau het beleid transparanter en functioneler wordt. Onze fractie zal – hopelijk samen met andere fracties – wettelijke initiatieven nemen. We denken bijvoorbeeld aan een kaderdecreet waardoor ook op gemeentelijk vlak in een ombudsdienst kan worden voorzien.

Ik maak me weinig illusies omdat deze taak voor een aantal kleinere gemeenten, en zo zijn er nogal wat in Vlaanderen, waarschijnlijk te zwaar zal zijn. We kunnen misschien een intergemeentelijke ombudsdienst in overweging nemen. De VLD hoopt in ieder geval dat we samen met andere fracties initiatieven kunnen nemen.

We zullen dit voorstel van decreet met volle overtuiging goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn fractie zal dit voorstel van decreet goedkeuren, omdat we het eens zijn met de grote lijnen en de meeste details inzake de overgang van de ombudsman van de regering naar het parlement.

Uit het verslag van de heer De Roo bleek al hoe vlot de discussie in de commissie is verlopen. Het was een bijzonder verrijkend en aangenaam gesprek. Het is daarom vervelend voor de leden die aanwezig waren in de commissie, alles hier nog eens te moeten herhalen. Ik zal dus proberen iets anders te vertellen.

Er zijn een aantal zaken waar ik het niet mee eens ben. Ik benadruk dat dit mijn persoonlijke standpunten zijn en niet die van mijn fractie. Ik heb het er bijvoorbeeld moeilijk mee dat de ombudsman geen eigen initiatiefrecht heeft. De Nederlandse nationale ombudsman bijvoorbeeld heeft dat wel. Hij hoeft dus niet te wachten op een klacht, maar hij kan uit eigen beweging een onderzoek starten. We hebben niet in dat recht voorzien.

Ik stond ook moederziel alleen met mijn pleidooi voor een eerstelijnsombudsman. In mijn ogen moet een burger met klachten rechtstreeks naar de ombudsman kunnen stappen, zonder contact te moeten opnemen met de dienst waarover hij een klacht heeft. De reden is eenvoudig : hij ligt in con-

flict met die dienst en het is nogal drempelverhogend om er dan eerst te moeten aankloppen. Ik sta daar misschien alleen mee tegenover alle leden en alle ombudsmannen die we hebben gehoord, maar ik heb wel bondgenoten in rest van de wereld : de Scandinaven, de Nederlanders, de Fransen, enzovoort. Zij werken met eerstelijnsombudsmannen. Het is echter niet echt van belang, omdat het trapsgewijs systeem gemakkelijk te omzeilen is.

We hebben ook lang gediscussieerd over de doorverwijfsfunctie : het randgebied tussen ombuds- en informatiedienst. Ik had daar nooit een probleem mee, in tegenstelling tot een aantal leden. Ze bekijken de ombudsman nog altijd met een scheef oog en zijn bang voor het ongekende. Dat is normaal. Als men echter de verslagen van de ombudsmannen leest, moet het parlement geen schrik hebben – wel integendeel.

We hebben een boeiende discussie gehad over de sperperiode. Ik heb vragen bij het moreel engagement. Ik vraag me af hoe dat in de praktijk zal verlopen. Als het goed werkt, is er geen probleem. Als het niet goed werkt, is er wel een probleem. Als de ombudsman kandidaat is voor een mandaat, kan hij verkozen worden. Wat gebeurt er dan ? Wat kunnen we dan doen ? Ik weet trouwens niet of het juridisch kan dat we een formule opleggen die alleen in het verslag voorkomt en niet in het decreet. We vragen de ombudsman ons dat te beloven. Bij de ombudsman van Charleroi bijvoorbeeld is dat wel opgenomen in het reglement. Dat is natuurlijk een gemeentelijk reglement, dat misschien andere mogelijkheden biedt.

Ten slotte is er het heikele punt van de al dan niet overname van de ombudsman van de Vlaamse regering. De pers heeft daar inderdaad uiteenlopende commentaren over geschreven, mevrouw Van Hecke. We wilden de ombudsman zagezegd niet meer omdat hij zo lang op ons vel had gezeten. Zo werkt het niet, maar voor mijn ex-collega's was dat wellicht een leuk verhaal. Bovendien kan de heer Goorden deelnemen aan het examen. Hij zal zelfs een bevoordeelde kandidaat zijn door zijn ervaring.

Uiterekend tegenover de ombudsman moeten we zo objectief mogelijk optreden. Ik wil dat niet verhelen : deze discussie is moeilijk verlopen in mijn fractie, ook omdat ik de man persoonlijk ken, hij is een vriend. Dat mag natuurlijk geen rol spelen, maar dat doet het toch. Ik heb die man weten starten in die functie, ik heb hem geholpen. Het ligt nogal voor de hand dat ik daar niet objectief tegenover sta.

Van Wallendael

Bij artikel 4 pleitte mevrouw Van Hecke als enige voor het schrappen van de term vergelijken. Alle anderen wilden dat behouden omwille van de objectiviteit. De ombudsman nu overnemen zou zijn functie en positie verzwakken. De huidige oplossing is beter.

Ik wil besluiten met een woord van hulde aan de ombudsdienst van de Vlaamse regering. De heer Goorden en zijn medewerkers hebben de dienst toch maar uit de grond gestampt. Ze startten in moeilijke omstandigheden met een zeer beperkte bevoegdheid over de wet op de openbaarheid van bestuur. Ze hebben dat zelf geconstrueerd en uitgebreid. Dat was niet de makkelijkste taak. Ik wens de heer Goorden veel geluk als hij aan het examen deelneemt. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, dit initiatief past in de pogingen om het blazoen van de politiek op te poetsen. Dit past in de pogingen om de drempel tussen de overheidsinstanties en de bevolking te verlagen. Dit is een poging om de mensen iets te geven waar ze terecht kunnen met hun klachten en verzuchtingen, zonder dat ze daarvoor de vernedering moeten ondergaan aan een politicus te vragen om tussen te komen.

De ombudsman bestaat al een aantal jaren en geniet een toenemende bekendheid. Het is inderdaad logischer deze dienst onder te brengen bij de wetgevende in plaats van bij de uitvoerende macht. Het is niet alleen de bedoeling Vlamingen te helpen die klachten of opmerkingen hebben over hun contacten met de overheid, maar ook om uit de klachten lessen te trekken die kunnen leiden tot een betere dienstverlening. Tot daar is alles heel positief.

Ik wil toch enkele opmerkingen maken, in de eerste plaats over de onafhankelijkheid van de ombudsman. Dat is natuurlijk een belangrijk aspect vermits de bevolking daar argwanend tegenover staat. We vinden het jammer dat het juridisch niet mogelijk is om, zoals in vele andere landen, een ombudsman een sperperiode op te leggen die het hem onmogelijk maakt om gedurende een bepaalde tijd na de uitoefening van zijn functie een politiek mandaat op te nemen. Men vroeg zich in de discussie even terzijde af wat zwaarder weegt

als wipplank voor een politieke carrière : een TV-loopbaan of het feit dat men ombudsman is geweest. Deze vraag is evenwel niet relevant. Belangrijk is in hoeverre zoiets de geloofwaardigheid van het instituut bij de bevolking in het gedrang brengt.

Het is dus niet zozeer om een eventueel opgebouwde populariteit te doen. We moeten absoluut vermijden dat de indruk wordt gewekt dat ombudsmannen gedwee in de pas lopen om nadien een politiek mandaat krijgen. Met andere woorden, we moeten vermijden dat personen van wie de ombudsman de klacht afwijst of ongegrond verklaart, enige jaren nadien de gelegenheid krijgen om te twijfelen aan de gegrondheid omdat de ombudsman ondertussen een politiek mandaat heeft opgenomen.

We moeten het nu noodgedwongen stellen met het moreel engagement van de kandidaat-ombudsman om zich gedurende drie jaar geen kandidaat te stellen voor een politiek mandaat. Dit is immers niet afdwingbaar. Bovendien is die periode vrij kort.

We staan volledig achter het artikel waarin staat dat de ombudsman niet kan worden aangesproken omwille van zijn mening of het verrichten van handelingen bij de normale uitoefening van zijn functie. De ombudsman kan voor ons uitspraken doen over concrete toestanden. In zijn functie mag hij echter geen stellingen verkondigen omtrent programma's of standpunten van politieke partijen waardoor zijn onpartijdigheid en aanspreekbaarheid bij een deel van de bevolking in het gedrang zou worden gebracht.

In principe zijn we het ermee eens dat een ombudsman een tweedelijnsfunctie moet hebben voor mensen die met hun klachten geen gehoor vinden bij de instantie waar ze hun klacht hebben ingediend. Toch gaan we ervan uit dat er enige soepelheid aan de dag zal worden gelegd bij de interpretatie van de artikels 12 en 13. Het is niet voor iedereen vanzelfsprekend een klacht in te dienen bij de instelling waarover men ontevreden is of waarmee men in conflict leeft. De ombudsman moet het ultieme aanspreekpunt zijn voor wie elders niet terecht kan of wil.

Moet de huidige ombudsdienst al dan niet worden overgenomen om de eerste periode van zes jaar te overbruggen ? Uiteindelijk leken enkel Agalev en het Vlaams Blok voor die idee gewonnen. Het is essentieel dat de nieuwe ombudsdienst snel en efficiënt van start kan gaan zodat er geen vacuüm ontstaat. We stellen vast dat bijvoorbeeld het Kinder-

Van Nieuwenhuysen

rechtencommissariaat pas over enige tijd operationeel zal zijn. Het gaat immers om iets nieuw. We willen vermijden dat hetzelfde met de ombudsdienst gebeurt.

De huidige ombudsdienst en -man heeft in de loop der jaren heel wat expertise opgebouwd en persoonlijke contacten gelegd. De heer Goorden en zijn ploeg hebben doeltreffend gewerkt in een strikte neutraliteit ten opzichte van de regering en van het parlement. In dat verband heb ik heel wat verklaringen gehoord van collega's die zich hebben uitgesloofd om ons ervan te overtuigen dat dit laatste niets te maken had met hun afwijzing ten aanzien van die overgangperiode van zes jaar.

Als de heer Goorden meedoet aan het wervingsexamen voor de nieuwe ombudsdienst, mag hij er blijkbaar van overtuigd zijn dat 124 volksvertegenwoordigers voor hem zullen duimen. Althans : dat wil men ons doen geloven. Naarmate men heeft getracht ons ervan te overtuigen dat de heer Goorden een opperbste ombudsman is, en men hem alle succes heeft toegewenst bij het nieuwe wervingsexamen, klonk dat discours alsmaar ongeloofwaardiger.

De argumenten die hier onder meer door mevrouw Van Hecke zijn vermeld, zijn in de commissie volledig weerlegd. De heer Keulen heeft gezegd dat een onmisbaar kaderlid een slecht kaderlid is. Hier moet echter niet één kaderlid, maar een hele dienst worden vervangen. Hoe dan ook, we herinneren ons nog levendig de reacties toen de ombudsman onder meer over ruimtelijke ordening zijn bevindingen wereldkundig maakte. Hij stelde dat de wanorde en de willekeur op dat vlak het gevolg zijn van het sociaal dienstbetoon van de traditionele partijen. Laten we elkaar geen Liesbeth noemen. Zijn kritiek op het politiek dienstbetoon in het algemeen is duidelijk niet in dank aanvaard.

Men kan stellen dat dit wantrouwen ongegrond is. Met alle goede wil van de wereld – en wij kunnen die wil gerust opbrengen : dat wantrouwen is en blijft er. Het Vlaams Blok zal zich bijgevolg onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil hier eerst het geheugen van de heer Van Nieuwenhuysen opfrissen. Ik begrijp dat hij door het verslag enigszins in verwarring is

gebracht. Maar ik wil hem eraan herinneren dat onze fractie, vanaf de eerste vergadering van 4 februari, het voorstel uitdrukkelijk heeft gesteund om de heer Goorden gedurende de eerste periode van vier of vijf jaar opnieuw als ombudsman aan te duiden.

Verder wil ik mevrouw Van Hecke geruststellen. Het is niet mijn bedoeling om hier terug te komen op wat zij een soapstory heeft genoemd, die bij een aantal collega's een wrange nasmaak heeft nagelaten. Ik laat me daar niet toe verleiden. Ik wil als mede-indiener van dit voorstel mijn betoog beperken tot het uitspreken van mijn steun aan de geamendeerde tekst, en aan de wijze waarop de opdracht, het statuut en de beoogde klachtenbehandeling en de relatie met de klager en met het Vlaams Parlement zijn verwoord.

Voor de Volksunie is een ombudsdienst een essentiële en noodzakelijke stap op weg naar een beter en behoorlijk bestuur. U zult het met me eens zijn dat we dat einddoel vandaag nog niet hebben bereikt. Toch wil ik hier even een parenthesis openen over de organisatie en de uitbouw op middellange of lange termijn van de dienst zelf. Ik pleit voor de uitbouw in heel Vlaanderen van wat de heer Van Grembergen tijdens een van de hoorzittingen een horizontaal netwerk onder de hoede van deze ombudsdienst heeft genoemd. Dit klinkt misschien ambitieus, maar indien we ervan overtuigd zijn dat een ombudsdienst het instrument is om de kloof tussen de burger en het bestuur te dichten, moeten we de nodige inspanningen doen om deze organisatie maximaal uit te bouwen.

Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan één aanspreekpunt per gemeente. Dit kan onder meer de inflatie aan ombudsdiensten indijken en de burger opnieuw wegwijs maken in de verschillende ombudsdiensten. Voor de burger is het niet alleen belangrijk om te weten waar hij met bepaalde klachten terecht kan. Het is eveneens belangrijk dat hij zich niet moet wenden tot de instantie waarmee hij reeds problemen heeft. Het zou tevens drempelverlagend werken indien we erin zouden slagen om vanuit deze ombudsdienst in heel Vlaanderen een netwerk uit te bouwen, met een aanspreekpunt op gemeentelijk niveau, omdat dit bestuursniveau het dichtst bij de burger staat.

Voor ons is de onafhankelijkheid van de ombudsdienst van essentieel belang. Wat sommige ombudsmannen en -vrouwen tijdens de hoorzittingen zeiden over de garanties op het vlak van de onafhankelijkheid – 'rekening houdend met wat de regering voor ogen heeft, in een sterke relatie

Bogaert

met de zetelende overheden' – stelt mij niet gerust, integendeel. Wij zijn ervan overtuigd dat een goed functionerende ombudsdienst van deze overheden de meest absolute vorm van onafhankelijkheid moet krijgen.

Wij zijn ervan overtuigd dat de overheveling van de ombudsdienst van onder de hoede van de regering naar het Vlaamse Parlement, zowel de onafhankelijkheid en, in de toekomst, het behoorlijk bestuur ten goede zal komen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal bondig een aantal algemene beschouwingen in verband met dit decreet naar voren brengen.

Dit belangrijke decreet is een gevolg van een akkoord in het kader van de verfijning van de democratie. Het werd afgesloten in januari 1997, in het kader van de gesprekken over de verfijning van de democratie, onder leiding van de heer De Batse-lier. Het akkoord werd bekrachtigd op het Uitgebreid Bureau van 16 juni. Er werd besloten dat de ombudsdienst zou worden overgeheveld naar het parlement.

Vervolgens kom ik tot het eerste belangrijke punt van dit decreet. De ombudsdienst ressorteert namelijk onder het Vlaams Parlement. Rekening houdend met de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht, is het een noodzaak dat een dergelijke dienst onder de controle van het parlement valt.

Er werd terecht heel wat aandacht besteed aan het onafhankelijk statuut. Voor iemand die in een afhankelijkheidspositie zit ten opzichte van degene aan wie hij aanbevelingen doet, is dit nefast. Uit de hoorzittingen is gebleken welke de klachten zijn van mensen die in de ombudsdienst werken van een aantal VOI's. Deze mensen verkeren in een volledige afhankelijkheidspositie. Sommige ombudsdiensten kunnen dan ook veeleer worden vergeleken met een public relationsdienst.

Het derde belangrijke element is de taakomschrijving. De ombudsdienst zal bemiddelaar zijn tussen de burger en de overheid. Hij kan zowel onderzoek doen als doorverwijzen. De ombudsdienst kan eveneens aanbevelingen doen. Vanuit een aantal individuele dossiers kan hij algemene aanbevelingen doen. Het is dan ook goed dat de ombuds-

dienst onder het parlement ressorteert. De aanbevelingen kunnen dan immers worden omgezet in decreten en in wensen en eisen tegenover de regering.

Ten vierde hebben we een poging gedaan om de termen ombudsdienst en ombudsman te zuiveren. Deze termen staan in heel Vlaanderen voor dienstbetoon of voor een klachtendienst. We belanden dan bij de discussie over de eerste en tweede lijn. Het is echter goed dat deze dienst, die ressorteert onder het Vlaams Parlement, op de tweede lijn wordt gesitueerd. Dit biedt ons de mogelijkheid om een onderscheid te maken tussen ombudsdiensten en klachtendiensten. Als VOI's of parastatalen overgaan tot klachtendiensten, dan moet de onafhankelijkheid worden gegarandeerd. Zo niet vervallen we in hetzelfde euvel als vroeger.

Dit waren de vier belangrijke punten uit dit decreet. Ik heb daarbij nog drie opmerkingen.

Mijn eerste opmerking betreft de discussie over de overdracht van de huidige staf en de ombudsman naar het parlement. We hebben daarover een amendement ingediend op basis van de zorg voor continuïteit en het respect voor de aanwezige expertise en voor het opgebouwde dossier. Helaas hebben we dit verloren in de commissie. De argumentatie die we toen hebben ontwikkeld, gaat perfect op. Ik zal ze niet herhalen, waarmee ik niet inga op de vriendelijk provocatie van mevrouw Van Hecke. Ik wil in de eerste plaats naar de toekomst kijken. Het heeft geen zin om de discussies uit de commissie te herhalen, hoewel ik er nog steeds van overtuigd ben dat ik in mijn argumentatie gelijk had.

Mijn tweede opmerking betreft het laatste lid van het decreet. Daarin staat dat het decreet in september in werking moet treden. Aangezien er een vergelijkend examen wordt georganiseerd, zou ik het Uitgebreid Bureau willen vragen de procedure zo snel mogelijk op te starten. Ik stel dan ook voor dat we dit spoedig via het Uitgebreid Bureau en de daartoe geëigende kanalen regelen. Deze dienst moet worden uitgerust met voldoende mensen en middelen.

In de commissie werd ook gediscussieerd over klachtendiensten op het gemeentelijk niveau, het supragemeentelijk niveau en het intergemeentelijk niveau. We zijn echter niet tot een oplossing gekomen, maar we nemen ons voor daar verder aan te werken, alsook aan de problematiek van de klachtendiensten op het niveau van de VOI's. We waren overeengekomen dit niet rechtstreeks in het

Geysels

decreet in te brengen. Niettemin moet de zaak in het najaar worden geregeld. We kunnen het ons niet veroorloven dat te vergeten.

Dit decreet is een stap in de richting van een betere relatie tussen de burger en de overheid. Als het een goede werking mogelijk maakt, kunnen we een versterking waarborgen van de rechtspositie van de burger en een bijdrage leveren aan de verhoging van de kwaliteit van de besturen.

Bovendien is het voor onze fractie heel belangrijk dat deze functie van de ombudsdienst het parlementair werk versterkt. Via het Reglement zal een verband worden gelegd tussen de commissie voor Verzoekschriften, die een nieuw elan krijgt, en het werk van de ombudsdienst. Het is ook belangrijk dat de aanbevelingen worden omgezet in parlementair werk.

Eigenlijk is de functie van de ombudsdienst tegenovergesteld aan die van het dienstbetoon. Bij dienstbetoon zoekt men immers vaak een individuele oplossing voor een collectief probleem. Nu worden de zaken omgedraaid. Uit de som van individuele klachten zoekt men een collectieve oplossing in de vorm van aanbevelingen. Dat lijkt me de goede weg.

De verslaggever heeft terecht in zijn verslag vermeld dat we ons in de commissie onthielden. We beloofden toen na te denken. Mevrouw Van Hecke, ik stel u nogmaals gerust : we hebben inderdaad nagedacht. We zullen dit decreet met overtuiging goedkeuren, ondanks onze kater door de weigering van het amendement. De toekomst lijkt ons immers belangrijker dan de waarderingscijfers voor een soap die al dan niet is afgelopen. (*Applaus bij de CVP, AGALEV, de VU, de VLD en de SP*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb het pleidooi van de heer Geysels gevolgd. Om geen tijd te verliezen, kan men natuurlijk al starten met de voorbereidende werkzaamheden, maar de vacantverklaring kan pas worden gepubliceerd na de publicatie van het decreet in het Staatsblad en zijn inwerkingtreding. Als men dat wil vervroegen, moet er een amendement worden goedgekeurd om het decreet vroeger in werking te laten treden. Aangezien het decreet pas op 1 september in werking treedt, kan de vacantverklaring onmogelijk

vóór 1 september plaatsvinden. Het is natuurlijk geen enkel probleem om het voorbereidende werk, bijvoorbeeld de samenstelling van de jury, op voorhand te verrichten.

De voorzitter : We spreken af dat de huidige dienst zijn werkzaamheden voortzet tot het ogenblik waarop dit decreet in werking treedt. Op die manier wordt de continuïteit van de dienst gewaarborgd. Ik veronderstel dat we dat zo kunnen houden tot 1 september.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer De Batselier, mevrouw Van Hecke en de heren Keulen, Van Wallendael, Bogaert en Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Er bestaat bij het Vlaams Parlement een Vlaams ombudsman voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, hierna Vlaams ombudsman te noemen.

Indien dit ambt wordt uitgeoefend door een vrouw, kan zij Vlaamse ombudsvrouw genoemd worden.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK II

De Vlaamse ombudsman

AFDELING 1

Opdracht

Artikel 3

De Vlaamse ombudsman heeft als opdracht :

- 1° klachten te onderzoeken over de handelingen en de werking van de administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en daarbij bemiddelend op te treden ;
- 2° dóór te verwijzen naar andere bevoegde instanties, voorzover het geen klacht betreft ;
- 3° op basis van de bevindingen, gedaan bij de uitvoering van de opdrachten, bedoeld in 1°, voorstellen en aanbevelingen te formuleren om de dienstverlening van de administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest te verbeteren en verslag uit te brengen overeenkomstig de artikelen 16, § 2, en 18 ;
- 4° de hem ter kennis gebrachte overtredingen van de deontologische code door de Vlaamse volksvertegenwoordigers, te melden aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Het behandelen van klachten over het algemeen beleid of over de decreten, besluiten en reglementen behoort niet tot zijn opdracht.

De Vlaamse ombudsman kan zijn bevoegdheid eveneens uitoefenen ten aanzien van andere administratieve overheden, telkens wanneer zij door decreten of reglementen worden belast met taken die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest behoren.

In dit decreet wordt onder administratieve overheid verstaan : een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Benoeming

Artikel 4

§ 1. De Vlaamse ombudsman wordt na een openbare oproep tot kandidaatstelling benoemd door het Vlaams Parlement voor een periode van zes jaar. Het mandaat kan éénmaal voor eenzelfde periode verlengd worden.

§ 2. Om tot Vlaams ombudsman te kunnen worden benoemd, moet de kandidaat aan de volgende voorwaarden voldoen :

- 1° Belg zijn ;
- 2° van onberispelijk gedrag zijn en de burgerlijke en politieke rechten genieten ;
- 3° houder zijn van een diploma dat toegang verleent tot een ambt van niveau A bij de diensten van het Vlaams Parlement ;
- 4° ten minste vijf jaar nuttige beroepservaring hebben, hetzij op juridisch, administratief of sociaal gebied, hetzij op een ander gebied dat dienstig is voor de uitoefening van het ambt ;
- 5° slagen voor de vergelijkende selectieproeven die door of in opdracht van het Vlaams Parlement worden georganiseerd ;
- 6° drie jaar voor de oproep tot kandidaatstelling geen bij verkiezing verleend openbaar mandaat hebben vervuld.

In dit decreet wordt met een bij verkiezing verleend openbaar mandaat gelijkgesteld : het ambt van buiten de gemeenteraad benoemde burgemeester, een mandaat van bestuurder in een instelling van openbaar nut, het ambt van regeringscommissaris, het ambt van gouverneur, adjunct-gouverneur of vice-gouverneur, het ambt van federaal, gemeenschaps- of gewestminister, het ambt van staatssecretaris of gewestelijk staatssecretaris of een mandaat bij de Europese Unie.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De ombudsman legt in handen van de voorzitter van het Vlaams Parlement de volgende eed af : "Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaam-

Voorzitter

heid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk.".

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Onverenigbaarheden

Artikel 6

Het ambt van Vlaams ombudsman is onverenigbaar met elk ander mandaat of ambt of elke andere functie, ook als die onbezoldigd zijn.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Einde van het mandaat

Artikel 7

Het Vlaams Parlement kan het mandaat van de Vlaamse ombudsman beëindigen :

- 1° op zijn verzoek ;
- 2° wanneer hij de leeftijd van 65 jaar bereikt ;
- 3° wanneer zijn gezondheidstoestand de uitoefening van de functie ernstig in gevaar brengt.

Het Vlaams Parlement zet de Vlaamse ombudsman af :

- 1° wanneer hij één van de ambten, functies of mandaten, bedoeld in artikel 6 aanvaardt ;
- 2° om ernstige redenen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 5

Ambtelijk statuut

Artikel 8

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid is de Vlaamse ombudsman volledig onafhankelijk en

neutraal en kan hij van geen enkele overheid instructies of bevelen ontvangen.

De Vlaamse ombudsman kan niet uit zijn ambt worden ontheven of aan enig onderzoek worden onderworpen wegens het uiten van zijn mening of het verrichten van handelingen, bij de normale uitoefening van zijn functie.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De Vlaamse ombudsman, de personeelsleden van de ombudsdienst en de deskundigen bedoeld in artikel 15, § 3, moeten hetgeen hun tijdens de uitoefening van hun functie vertrouwelijk wordt meegegeeld, geheimhouden.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Indien hij een belangrijke tekortkoming vaststelt bij de uitoefening van zijn functie die tot een tucht-sanctie kan leiden, brengt hij die ter kennis van de bevoegde administratieve overheid.

– *Aangenomen.*

AFDELING 6

Geldelijk statuut

Artikel 11

De Vlaamse ombudsman heeft het geldelijk statuut van de raadsheren van het Rekenhof. De wet van 21 maart 1964 betreffende de wedden van de leden van het Rekenhof is op hem van overeenkomstige toepassing.

De pensioenregeling van de tijdelijke ambtenaren van het Vlaams Parlement, zoals vervat in het statuut van het personeel van het Vlaams Parlement, is van toepassing op de ombudsman.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK III

Het onderzoek van de klachten

Artikel 12

§ 1. Ieder natuurlijk persoon of rechtspersoon kan schriftelijk of mondeling bij de Vlaamse ombudsman een klacht indienen over de handelingen of de werking van een administratieve overheid als bedoeld in artikel 3. De belanghebbende moet vooraf contact zoeken met die overheid om genoegdoening te krijgen.

§ 2. Indien de klacht betrekking heeft op een andere administratieve overheid dan de overheid, bedoeld in artikel 3, meldt de Vlaamse ombudsman onverwijld aan de klager dat hij onbevoegd is om de klacht te behandelen, en deelt hem mee welke administratieve overheid of dienst volgens hem bevoegd is.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. De Vlaamse ombudsman neemt een klacht niet in behandeling wanneer de klacht betrekking heeft op feiten die zich meer dan een jaar vóór het indienen van de klacht hebben voorgedaan. Indien over de zaak een administratief of gerechtelijk beroep werd ingesteld, dan wordt in die termijn van één jaar de duur van de procedure niet meegerekend.

§ 2. De Vlaamse ombudsman neemt een klacht niet in behandeling wanneer :

- 1° de identiteit van de klager niet bekend is ;
- 2° de klager kennelijk geen enkele poging heeft gedaan om van de betrokken administratieve overheid genoegdoening te krijgen ;
- 3° de klacht kennelijk ongegrond is ;
- 4° de klacht betrekking heeft op de arbeidsbetrekkingen, de werkomstandigheden of de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de betrokken administratieve overheid ;

5° de klacht betrekking heeft op feiten die het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke procedure.

§ 3. Het onderzoek van een klacht wordt opgeschort wanneer omtrent de feiten een beroep bij een rechtscollege of een georganiseerd beroep werd ingesteld.

De administratieve overheid stelt de Vlaamse ombudsman in kennis van het ingestelde beroep en van het gevolg dat eraan gegeven wordt.

Als een beroep is ingesteld, brengt de Vlaamse ombudsman de klager onverwijld op de hoogte van de opschorting van de behandeling van zijn klacht.

De indiening en het onderzoek van een klacht schorsen noch stuiten de termijnen voor het indienen van een administratief beroep, dat georganiseerd is op grond van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De Vlaamse ombudsman deelt de klager onverwijld schriftelijk mee of hij de klacht al dan niet behandelt. De weigering om een klacht te behandelen wordt gemotiveerd.

De ombudsman stelt de administratieve overheid in kennis van de klacht die hij wil onderzoeken.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

§ 1. De Vlaamse ombudsman kan de administratieve overheid waaraan of de ambtenaren aan wie hij in het kader van zijn opdracht vragen richt, een dwingende termijn opleggen voor het beantwoorden van die vragen.

§ 2. De Vlaamse ombudsman kan bij het onderzoek van een klacht ter plaatse de nodige vaststellingen doen en de overlegging vragen van alle stukken en inlichtingen die hij dienstig acht voor de behandeling van de klacht.

De Vlaamse ombudsman kan ter plaatse bij de betrokken administratieve overheid alle nodige informatie inwinnen en kan de betrokkenen horen.

Voorzitter

De in het voorgaande lid genoemde personen zijn ten aanzien van de ombudsman ontheven van hun plicht tot geheimhouding in verband met feiten waarvan zij kennis hebben en gegevens waarover zij beschikken door hun staat of beroep.

§ 3. De Vlaamse ombudsman kan zich laten bijstaan door deskundigen.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse ombudsman treedt bemiddelend op. Hij tracht de standpunten van de klager en de administratieve overheid te verzoenen.

§ 2. Hij kan aan de administratieve overheid aanbevelingen doen om herhaling van de feiten die aanleiding gaven tot de klacht te voorkomen.

Indien de Vlaamse ombudsman niet akkoord kan gaan met de uiteindelijke beslissing van de administratieve overheid, kan hij hierover verslag uitbrengen bij de functioneel bevoegde Vlaamse minister.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

De klager wordt door de diensten van de Vlaamse ombudsman geregeld geïnformeerd over het verloop van het onderzoek van zijn klacht en over het uiteindelijke gevolg dat eraan wordt gegeven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Verslaggeving aan het Vlaams Parlement

Artikel 18

De Vlaamse ombudsman brengt ten minste éénmaal per jaar vóór 30 juni schriftelijk verslag uit bij het Vlaams Parlement over zijn werkzaamheden. Dat verslag bevat de aanbevelingen die de ombudsman nuttig acht en vermeldt de eventuele

moeilijkheden die hij bij de uitoefening van zijn opdracht ondervindt.

De identiteit van klagers en van personeelsleden van de administratieve overheden mag niet in het verslag worden vermeld.

Het verslag van de Vlaamse ombudsman wordt door het Vlaams Parlement openbaar gemaakt.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De Vlaamse ombudsman kan al dan niet op eigen verzoek te allen tijde door het Vlaams Parlement worden gehoord.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Diverse bepalingen

Artikel 20

Het Vlaams Parlement stelt jaarlijks op voorstel van de ombudsman de kredieten vast die nodig zijn voor de werking van zijn dienst.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De personeelsformatie en het statuut van het personeel van de ombudsdienst worden door het Vlaams Parlement vastgesteld op voorstel van de ombudsman.

De personeelsleden van de ombudsdienst vervullen hun opdracht onder leiding van de ombudsman.

De personeelsleden van de ombudsdienst hebben in de uitoefening van ombudstaken dezelfde bevoegdheden als de Vlaamse ombudsman.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 22

De Vlaamse ombudsman stelt een huishoudelijk reglement op voor de werking van zijn diensten. Dat reglement wordt door het Vlaams Parlement goedgekeurd en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1998.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Jos Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden
– 1047 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Coens, mevrouw Van Hecke, de heren Van Nieuwkerke, Van Dijck en Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Marsoul, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, voor de CVP-fractie is de uitvoering van het Strategisch Plan voor

Sportend Vlaanderen heel belangrijk. Het is het startschot voor een grondige en langverwachte hervorming van het sportbeleid in Vlaanderen.

De uitvoering van dit ambitieus strategisch plan kan maar slagen op voorwaarde dat heel de sector erbij wordt betrokken. Vandaar dat wij het willen laten voorafgaan door dit voorstel van decreet. Juist dit decreet maakt het immers mogelijk het hele veld te betrekken in een adviserend rol. De Vlaamse Adviesraad voor de Sport zal zowel tijdens als na dit vernieuwingsproces een cruciale rol spelen in het sportbeleid. Deze raad moet immers een algemene visie ontwikkelen om het concrete beleid te adviseren.

Ook in het strategisch plan heeft de Vlaamse regering beslist dat het voor de beleidsvoorbereiding en evaluatie en omwille van de hervorming van BLOSO noodzakelijk is dat de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport een krachtig adviesorgaan wordt voor de beleidsverantwoordelijken. Een aanpassing van het huidige decreet van 23 juli 1992 is aangewezen om dat te bereiken. Het gaat hier dus om een herziening van het decreet van juli 1992. Zoals bij het decreet met betrekking tot het landelijk jeugdwerk gaat het dus om een herschrijven, een actualiseren, een verbeteren van een bestaand decreet. Dit is dus geen nieuw, bijkomend decreet. Het is goed dat ook het bestaande decreet wordt bekeken, geëvalueerd en bijgestuurd. Hier gaat het vooral om een duidelijkere opdrachtbepaling en een kleinere en meer slagkrachtige raad. De indieners hebben dan ook uitdrukkelijk gekozen voor een nieuwe benaming, om het nieuwe begin te benadrukken en tegelijk de gelijkheid met de andere recent bij decreet opgerichte of vernieuwde adviesraden van de Vlaamse Gemeenschap te benadrukken.

Dit voorstel van decreet sluit ook aan bij het onlangs gevoerde debat over de oprichting van de raden voor Cultuur, Kunsten, Volksontwikkeling enzovoort. Het werd dus in die lijn uitgedacht en opgesteld. Het is belangrijk dat er een autonoom adviesorgaan voor de sportsector blijft. Dit is te verantwoorden daar de adviesfunctie van dit orgaan het cultuurbeleid overstijgt. De Vlaamse Sportraad kan bovendien nog steeds twee vertegenwoordigers afvaardigen voor de overkoepelende Raad voor Cultuur.

De nieuwe visie in dit decreet op de opdracht en werking van de Vlaamse adviesraden steunt op een aantal basisprincipes. Zo worden er minder leden benoemd, van 32 naar zeventien, maar tegelijk wordt een breed overleg georganiseerd over de

Coens

grenzen van de deelsectoren heen. Ook wordt een formule gecreëerd van werkgroepen ad hoc en externe deskundigen, wat de mogelijkheid biedt de adviesfunctie te verdiepen.

Het principe wordt doorgevoerd dat adviesorganen niet langer adviseren over erkenningen en subsidiëringen in het kader van het harmoniseren en vereenvoudigen van de erkennings- en subsidiëeringsprocedures. Volgens mezelf en mijn fractie is dat terecht. We vinden dat heel belangrijk. Daar deze erkenning en subsidiëring wegvallen, volgt daaruit dat de raad geen lobbygroep vormt van de verschillende federaties en sectoren om een bepaalde erkenning of subsidiëring te bekomen. Het zal een beleidsadviserende raad zijn, die uitblinkt door deskundigheid, verscheidenheid en objectiviteit.

Dit is voor ons de kern van dit decreet, van deze nieuw op te richten Vlaamse Sportraad. Die krijgt een ruime bevoegdheid, die zowel beleidsvoorbereidend als beleidsevaluerend is. Het Vlaams Parlement zal deze raad ook steeds om advies kunnen vragen. De CVP-fractie hoopt nu dat de regering snel werk maakt van de samenstelling van de raad, vooral rekening houdend met de deskundigheid op de verschillende terreinen van sport en sportbeleid. We hopen dat de broodnodige depolitisering van de sportsector hiermee begint. Ik denk dat dit mogelijk zal zijn bij de samenstelling van de nieuwe Vlaamse Sportraad.

Dit decreet wil ook een eerste aanzet zijn tot de realisatie van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen. We hopen dat er nu dringend werk wordt gemaakt van de andere zaken die daarvoor nodig zijn, namelijk een decretale aanpassing van overige sportwetgeving. Dan heb ik het over een nieuw decreet over Bloso, de oprichting van een administratie Sport en een nieuw decreet betreffende de sportfederaties.

We hebben in de commissie reeds verscheidene malen aandacht gevraagd voor de jeugdsport. We hechten belang aan de langverwachte vernieuwing van het sportbeleid en -landschap. We zijn blij dat we met deze Vlaamse Sportraad een krachtig instrument hebben om dit vernieuwde beleid te adviseren.

Ten slotte wil ik alle collega's danken voor de samenwerking die mogelijk is gebleken inzake dit decreet, net als trouwens voor andere decreten in de sport- en cultuursector. Ik wil de verslaggever

danken voor zijn degelijk verslag. Ook wil ik de huidige Hoge Raad danken voor zijn advies betreffende dit nieuwe decreet en voor het werk dat hij in het verleden heeft verricht in het belang van de sport. Wij zullen dit decreet uiteraard goedkeuren. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VU*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorliggende voorstel van decreet draagt de volledige goedkeuring van de SP-fractie. In het kader van het vernieuwde Vlaams sportbeleid is het een eerste belangrijke decretale stap. Het is trouwens ook een logische stap, want op 1 augustus van dit jaar vangt de Vlaamse Sportraad de huidige Hoge Raad voor de Sport. Vanaf dan zal de raad de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement met deskundige adviezen bijstaan bij de verdere hervormingen. Op decretaal vlak moet er immers nog heel wat werk worden verricht : een nieuw decreet op de sportfederaties, een aanpassing van het decreet op de sportdiensten, het nieuwe Bloso-decreet, enzovoort.

De Vlaamse Sportraad opereert en profileert zich eenduidig in en voor de sport. Dit komt de kwalitatieve en kwantitatieve doelstellingen van het Strategisch Plan ten goede. In die zin heeft men een wijze beslissing genomen om af te stappen van het idee om dit adviesorgaan te integreren in de Raad voor Cultuur. Toch laat de decreetgeving toe dat twee vertegenwoordigers van de Vlaamse Sportraad overleg plegen in deze overkoepelende Raad voor Cultuur.

Met betrekking tot de samenstelling en de werking van de Vlaamse Sportraad, heeft men terecht geopteerd voor deskundigheid en efficiëntie. Van de leden wordt een brede kennis van de vele facetten van de sport verwacht. Corporatisme, eigenbelang en politisering horen hier niet in thuis. De adviesopdracht is ruim en de raad heeft de garantie dat zijn advies effectief wordt gevraagd voor nieuwe decreten en besluiten.

Daarnaast kan de raad een beroep doen op externe deskundigen en ad-hocwerkgroepen, wat zijn slagkracht zeker zal verhogen. In vergelijking met de huidige Hoge Raad voor de Sport is het aantal leden bijna gehalveerd. Ook dat komt de efficiëntie zeker ten goede. Naast dit alles houdt ook de evenwichtige samenstelling van de raad, die het hele sportveld bespeelt, gunstige perspectieven in.

Van Nieuwkerke

Een ander positief element van het voorliggende voorstel is dat er een Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden wordt opgericht. Wat erkenning en subsidiëring betreft, behandelt deze de beroepen. De samenstelling en werking van deze beroepscommissie zijn op dezelfde leest geschoeid als de Vlaamse Sportraad. Efficiëntie en deskundigheid staan centraal.

Dit eerste nieuwe sportdecreet is een belangrijke stap in de uitwerking van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen. De SP-fractie staat dan ook optimistisch tegenover de komende vernieuwende sportdecreten. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, namens de VU-fractie heb ik dit voorstel van decreet mee ondertekend. We zijn van oordeel dat er in Vlaanderen inderdaad een kordaat sportbeleid kan en moet worden gevoerd, conform het Strategisch Plan voor de Sport dat in de commissie vrijwel unaniem is goedgekeurd. De Vlaamse Sportraad is inderdaad geen nieuwe instantie. Het is wel een instantie die als hefboom moet fungeren om het Vlaamse sportbeleid slagkrachtig te maken.

Ik heb het woord gevraagd om de volgende bedenking te maken. Waar staan we nu eigenlijk met ons Vlaams sportbeleid? Ik verwijs naar een publicatie van de federale voorlichtingsdienst, die in het buitenland een campagne voert onder de titel 'België en zijn Rode Duivels'. In die campagne maakt men volop gebruik van termen als Belgische cultuur, Belgische media en Belgische sport. Alleen wie heel goed tussen de regels door leest, kan opmaken dat België een federale staat is en dat cultuur een gemeenschapsbevoegdheid is.

Ik wil mijn bekommernis uiten over de manier waarop belangrijke sportevenementen nog steeds politiek worden gebruikt – ik wik mijn woorden. Ik hoop dat dit decreet kan leiden tot een consequent, correct en efficiënt sportbeleid. We moeten nieuwe paden kunnen bewandelen en aantonen dat we een beter beleid mogelijk kunnen maken, conform het plan dat we hebben uitgetekend. Vlaanderen moet daarin zijn plaats innemen. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VU*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze fractie heeft het voorstel van decreet niet mede ondertekend, omdat we argwanend staan tegenover officiële, geïnstitutionaliseerde adviesorganen. De ervaring leert dat ze, ongeacht de oorspronkelijke bedoelingen, na verloop van tijd evolueren tot organen waarvan de leden al te vaak tegelijk rechter en partij zijn.

Toch zullen we het voorstel van decreet goedkeuren. Dankzij enkele amendementen zijn er aanpassingen aangebracht, waardoor we mogen verwachten dat deze adviesraad, in tegenstelling tot vele andere, met een grotere deskundigheid en onafhankelijkheid zal werken.

We beschouwen dit niet, zoals de heer Coens, als een krachtig instrument om beleidsvoorbereidend werk te doen. Ik verheer niet dat ik het werk dat we in de commissie voor Cultuur en Sport hebben gedaan als een veel beter instrument beschouw. We hebben onder andere in hoorzittingen de mensen uit het veld in al zijn geledingen gehoord. Dat heeft ons veel beter geadviseerd. Als beleidsvoorbereidend instrument werkt het veel beter dan een stervende adviesraad.

Ik wil van deze interventie gebruik maken om te pleiten voor een snellere voortgang bij de uitvoering van het strategisch plan voor de sport. Ik ben verrast door de traagheid waarmee dit gebeurt. Minister Martens heeft een stappenplan uitgewerkt om een invulling te geven aan het zogenaamde strategisch plan voor de sport. Ik stel vast dat dit tot dusver heel langzaam verloopt. De heer Keulen en ikzelf willen binnenkort de minister daarover interpellieren.

In afwachting zullen we dit decreet goedkeuren, in de hoop dat de adviesraad niet zal stagneren zoals de andere, zijn frisheid zal behouden en aanleiding zal geven om op basis van deskundigheid tot een beter sportbeleid in Vlaanderen te komen. (*Applaus bij de VLD, de SP en de CVP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Coens, mevrouw Van Hecke, de heren Van Nieuwkerke, Van Dijck en Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en

Voorzitter

de Adviserende Beroepscommissie voor sportaan-
gelegenheden.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als
basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

De Vlaamse Sportraad

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegen-
heid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Er wordt voor de Vlaamse Gemeenschap een
Vlaamse Sportraad opgericht, hierna "de Raad" te
noemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De Raad heeft als opdracht om op eigen initiatief,
op verzoek van de Vlaamse regering of het Vlaams
Parlement, onafhankelijke en deskundige adviezen
en aanbevelingen te verstrekken omtrent het
sportbeleid en omtrent ontwikkelingen in andere
domeinen die voor het sportbeleid relevant zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De Vlaamse regering is verplicht het advies van de
Raad in te winnen :

1° over elk voorontwerp van decreet en elk regle-
mentair besluit over een gemeenschaps- of een
gewestaangelegenheid inzake sport met uitzon-
dering van de begroting, alsook van elk regle-
mentair besluit dat betrekking heeft op de orga-

nisatie en de werking van de Vlaamse Openbare
Instelling bevoegd voor de sport ;

2° telkens als een decreet of besluit bepaalt dat de
raad om advies gevraagd moet worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

§ 1. De Raad bestaat uit 17 leden, die bij voorkeur
in meer dan één deelgebied van het sportbeleid
deskundig zijn en die ten minste vijf jaar ervaring
hebben in de sportsector. Ten minste één lid is ver-
trouwd met de problematiek van de Vlaamse aan-
wezigheid in Brussel.

Er is onverenigbaarheid tussen een mandaat in de
Raad en een mandaat in de raad van bestuur van
de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de
sport. Er is eveneens onverenigbaarheid met enig
ambt of mandaat dat via openbare verkiezing toe-
gankelijk is. Een lid van de Raad kan niet tegelij-
kertijd deel uitmaken van het personeel van de
voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse
regering of van de Vlaamse Openbare Instelling
bevoegd voor de sport.

§ 2. De Vlaamse regering benoemt de voorzitter, de
ondervoorzitter en de leden van de Raad voor een
eenmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar.

Ten hoogste twee derde van de leden is van het-
zelfde geslacht. De voorzitter en de ondervoorzit-
ter zijn van een verschillend geslacht.

In geval van opvolging beëindigt de opvolger het
mandaat van de voorganger.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De Raad stelt binnen drie maanden na zijn samen-
stelling een huishoudelijk reglement op dat voor
goedkeuring aan de Vlaamse regering wordt voor-
gelegd. Het huishoudelijk reglement regelt de wer-
king van de Raad en van zijn dagelijks bestuur.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 7

§ 1. De Raad komt minstens viermaal per jaar in plenaire vergadering bijeen.

Wanneer uitvoering wordt gegeven aan een decreta-
le verplichting tot het geven van advies, bepaalt
de Vlaamse regering de termijn waarbinnen dat
advies wordt gegeven.

De Raad maakt zijn aan de Vlaamse regering ge-
geven eindadviezen openbaar zoals bepaald in het
huishoudelijk reglement vermeld in artikel 6. Alle
adviezen en aanbevelingen van de Raad worden
meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

§ 2. Op de plenaire vergaderingen kunnen steeds
externe deskundigen worden uitgenodigd.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Binnen de Raad wordt een dagelijks bestuur
opgericht. Het dagelijks bestuur heeft als opdracht
om de werkzaamheden van de Raad te organise-
ren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de
beslissingen van de Raad uit te voeren. Het dage-
lijks bestuur is samengesteld uit de voorzitter, de
ondervoorzitter en drie leden gekozen door de
Raad. Ten hoogste twee derde van de leden van het
dagelijks bestuur is van hetzelfde geslacht.

§ 2. De Raad kan op verzoek van de Vlaamse rege-
ring of op eigen initiatief ad-hocwerkgroepen
oprichten om adviezen voor te bereiden. Een lid
van de Raad zit een dergelijke werkgroep voor. De
Raad kan voor elke werkgroep een beroep doen
op personen die geen lid zijn van de Raad. Een
werkgroep heeft een beperkte, door de Raad
omschreven opdracht. Na het vervullen van de
opdracht wordt de werkgroep door de Raad opge-
heven.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De Raad stelt een jaarverslag op, dat vóór 1 april
aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parle-
ment wordt voorgelegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Het secretariaat van de Raad en van de ad-hoc-
werkgroepen wordt waargenomen door de dien-
sten van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

De Adviserende Beroepscommissie
voor sportaangelegenheden

Artikel 11

Er wordt een Adviserende Beroepscommissie voor
sportaangelegenheden opgericht, hierna "de Com-
missie" te noemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Commissie heeft als opdracht om de Vlaamse
regering te adviseren met betrekking tot bij de
Vlaamse regering ingediende beroepen, bezwaar-
of verweerschriften tegen het door de Vlaamse
gemeenschap geuite en formeel betekende voorne-
men om :

- 1° een vergunning of verlenging ervan geheel of
gedeeltelijk te weigeren, in te trekken of te
schorsen ;
- 2° een erkenning of subsidiëring, verlenging of wij-
ziging van een erkenning of subsidiëring te
weigeren ;
- 3° een erkenning of subsidiëring in te trekken of te
schorsen.

In haar adviezen beoordeelt de Commissie de pro-
cedurele en formele aspecten van het dossier. Ze
geeft geen inhoudelijke appreciatie.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 13

§ 1. De Commissie bestaat uit zeven leden, waaronder de voorzitter en een ondervoorzitter. De voorzitter heeft een juridische opleiding genoten en heeft juridische ervaring in sportaangelegenheden. De overige leden zijn deskundig en hebben ervaring in de sportsector. Er is onverenigbaarheid tussen een mandaat in de Raad of de raad van bestuur van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport enerzijds, en een mandaat in de Commissie anderzijds. Een lid van de Commissie kan niet tegelijkertijd deel uitmaken van het personeel van de voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport. Ten hoogste twee derde van de leden van de Commissie is van hetzelfde geslacht.

§ 2. De Vlaamse regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Commissie voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar. De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van verschillend geslacht.

§ 3. De Commissie kan zich laten bijstaan door externe deskundigen die de adviezen voorbereiden.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse regering regelt de werking van de Commissie.

§ 2. De Vlaamse regering kan geen beslissing nemen wanneer bezwaar is aangetekend tegen een voornemen van beslissing, zonder het advies van de Commissie te hebben gevraagd.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen advies wordt uitgebracht en de termijn waarbinnen ze, na ontvangst van het advies, een beslissing neemt. Wanneer na de vastgestelde termijn geen advies werd uitgebracht, kan de Vlaamse regering een beslissing nemen zonder het advies van de Commissie.

§ 4. De voor de sport bevoegde diensten van de Vlaamse regering of van de Vlaamse Openbare Instelling bevoegd voor de sport zullen op verzoek van de Commissie alle informatie bezorgen waar-

over ze beschikken omtrent het dossier dat aan de basis ligt van het beroep.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Het secretariaat van de Commissie wordt waargenomen door de diensten van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

Het decreet van 23 juli 1992 houdende oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor de Sport wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Dit decreet treedt in werking op 1 augustus 1998.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Mark Van der Poorten, Fred Dielens, Julien Demeulenaere, Etienne Van Vaerenbergh, Georges Cardoen en Herman De Loor betreffende de nood aan vereenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur – 1020 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van der Poorten, Dielens, Demeulenaere, Van Vaerenbergh, Cardoen en De Loor betreffende de nood aan ver-

Voorzitter

eenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het grote aantal bestaande gemeentelijke adviesraden ;
- overwegende dat het nodig is regelend op te treden ten aanzien van de gemeentelijke adviesraden om de positieve bijdragen die kunnen uitgaan van een deskundige adviesverstrekking, te vrijwaren en tegelijkertijd de ongewilde nevenwerkingen ervan te beperken ;
- overwegende dat een algemeen aanvaarde definiëring ontbreekt van wat adviesverlening is, wat een juiste toewijzing en aflijning verhindert van de taken die aan adviesraden kunnen gegeven worden ;
- overwegende dat het gemeentebestuur bevoegd is om adviesraden op te richten en te erkennen en te bepalen in welke gevallen het die adviesraden wenst te consulteren ;
- overwegende dat het principieel tot de bevoegdheid van het gemeentebestuur behoort om concreet te beslissen hoe de inspraak wordt georganiseerd ;
- overwegende dat het aan de gekozen mandatarissen toekomt om de uiteindelijke beleidskeuzen te maken, rekening houdend met het hele maatschappelijke gebeuren en de verschillende deelbelangen tegen mekaar afwegend ;
- overwegende dat het verplicht opleggen door de decreetgever van de oprichting en erkenning van gemeentelijke adviesraden moet worden beperkt tot de gevallen met een onbetwistbaar maatschappelijk belang ;
- vraagt de Vlaamse regering

1° een algemeen decretaal kader voor de gemeentelijke adviesradenstructuur uit te werken waarbinnen :

- a) de diversiteit van de gemeenten wordt gerespecteerd ;
- b) de beslissingsautonomie en de eigen verantwoordelijkheid van de gekozen mandatarissen worden gewaarborgd ;

c) de adviesverstrekking maximaal benut wordt om tot een grotere kwaliteit van bestuur te komen ;

d) een evenredige en representatieve samenstelling van de adviesraden betracht wordt waarin zowel de inzet van rechtstreeks betrokken en geïnteresseerde inwoners, als deskundigheid aan bod komt ;

e) gewaarborgd wordt dat de adviesraden maximaal om advies gevraagd worden over materies die hen aanbelangen ;

2° een correcte definiëring van de rol van adviesraden uit te werken waarbij hun opdracht afgelijnd wordt ten opzichte van andere overleg- en inspraakvormen ;

3° initiatieven te nemen tot vereenvoudiging, herorganisatie en/of hergroepering van de gemeentelijke adviesstructuur rond inhoudelijke thema's, bevolkings- en leeftijdsgroepen of territoriale bevoegdheden.

De bespreking is geopend.

De heer Logist, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marcel Logist, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vaststelling dat er inzake gemeentelijke adviesraden een zekere wildgroei en ondoelmatigheid bestaat, als ook de noodzaak aan een globale benadering, vormde de aanleiding tot besprekingen in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting houdende de vereenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur.

De adviesverstrekking dient maximaal te worden benut om tot een grotere kwaliteit van bestuur te komen, zonder dat evenwel de beslissingsautonomie van de gekozen mandatarissen in het gedrang komt.

De huidige wildgroei en de toenemende inefficiëntie van de lokale adviesraden hebben in sommige gevallen een nefaste invloed op de daad- en bestuurskracht van de lokale besturen. Gezien er over de partijgrenzen heen een vrij grote consensus bestaat over het feit dat het concept van de adviesraden niet optimaal functioneert, is de commissie van oordeel dat het meer dan wenselijk is dat een aantal verbeteringen aan de lokale adviesraden-

Logist

structuur ten behoeve van het gemeentelijk beleid tot stand worden gebracht.

Aan de gedachtewisselingen hierover namen naast de commissieleden ook de heer Suykens, directeur van de vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de heer Guido Decoster, directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden deel.

De algemene conclusie van deze besprekingen was alvast dat er nood is aan een algemeen kader met het oog op een vereenvoudiging, herorganisatie en/of herstructurering van de lokale adviesraden, alsmede dat een voorstel van resolutie moest worden uitgewerkt dat door zoveel mogelijk fracties kon worden onderschreven.

Het zou aangewezen zijn om op middellange termijn de huidige reglementering af te schaffen en een algemeen decreet uit te vaardigen voor de adviesraden. Belangrijk is hierbij dat de rol van de lokale adviesraden correct moet worden gedefinieerd waarbij hun opdracht wordt afgelijnd ten opzichte van andere overleg- en inspraakvormen en dat het lokaal bestuur moet kunnen beslissen over het al dan niet oprichten van adviesraden.

Als er toch een verplichting tot oprichting zou worden opgelegd, moet de hogere overheid instaan voor de subsidiëring ervan. Tevens moet worden geopteerd voor een evenredige en representatieve samenstelling van rechtstreeks betrokkenen, geïnteresseerden en deskundigen in de lokale adviesraden, met uitsluiting van gemeenteraadsleden. De adviezen moeten grondig worden onderbouwd en mogen geenszins bindend zijn.

Bij de uitwerking van een gemeentelijke adviesradenstructuur dient evenwel de diversiteit van de gemeente te worden gerespecteerd en is een hergroepering van taken wenselijk om een betere structuur van adviesraden te organiseren. Dit impliceert onder meer het hergroeperen van adviesraden rond inhoudelijke beleidsterreinen.

Ten slotte werd geopperd dat de vraag tot uitwerking van een algemeen decretaal kader een taak dient te zijn voor de huidige en niet voor de komende regering.

Het voorstel van resolutie betreffende de nood aan vereenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur werd unaniem aangenomen met tien stemmen voor. Ook de Vlaamse

minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting heeft te kennen gegeven volledig in te stemmen met het voorstel van resolutie en is bereid de inhoud ervan in te brengen in de besprekingen over het pact met de gemeenten. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank de heer Logist voor zijn verslag, dat zeer lezenswaardig is omwille van onder meer de degelijke beschrijving van de problematiek en de zeer nauwkeurige weergave van de gedachtewisseling die daaromtrent werd gevoerd met de VVSG en met de directeur-generaal van de administratie voor Binnenlandse Aangelegenheden.

De eigenlijke behandeling van deze resolutie is in de commissie zeer vlot en snel verlopen, maar de incubatietijd ervan duurde zeer lang. De allereerste aanzetten voor deze resolutie werden reeds tijdens het einde van de vorige zittingsperiode gegeven toen een voorstel van decreet van de heer Dielens houdende de oprichting van gemeentelijke seniorenraden een eerste maal in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden werd behandeld. Zonder de nobele doelstellingen van de indiener in vraag te stellen, voelde de commissie toen reeds aan dat de werking van de gemeentelijke adviesradenstructuur eerder aan hervorming en vereenvoudiging dan aan verdere uitbreiding toe was.

De verdere behandeling van het voorstel-Dielens gedurende deze legislatuur – de seniorenraden waren in het voorstel ondertussen ouderenraden geworden – gaf uiteindelijk de aanzet tot een heel grondig debat over dit onderwerp. Het uiteindelijk resultaat was deze resolutie, waarin de noodzaak aan vereenvoudiging en reorganisatie van het geheel aan gemeentelijke adviesraden wordt vooropgesteld.

Op lokaal vlak stelt men immers vaak een toenemende verstrengeling vast van de politieke, ambtelijke en adviserende wereld, waarbij deze laatste twee zich meer en meer in de plaats gaan stellen van de eerste, althans in de beeldvorming. Daardoor verliest het beleid meer en meer aan herkenbaarheid en wordt het politieke niveau steeds minder beschouwd als het door de kiezer gemandateerde beslissingsorgaan. De slagkracht van het politieke niveau wordt aldus ondergraven.

Van der Poorten

Daarnaast kan ook niet worden ontkend dat de inbreng van de bevolking in heel wat gevallen gewenst en nodig is. Deze inbreng heeft via adviesraden vaak geleid tot een verbetering van het beleid. Mensen moeten daarom zoveel mogelijk bij het beleid worden betrokken.

Doch de vraag is of een adviesraad daarvoor wel altijd het meest aangewezen middel is. Adviesraden – dat wordt mij door de praktijk geleerd – worden niet altijd door de meest representatieve figuren bevolkt. Ook andere inspraakorganen kunnen van belang zijn. In Nederland werkt men bijvoorbeeld niet zoveel met het instrument van adviesraden, maar hanteert men vaak heel wat andere inspraakorganen. Misschien moeten wij daar in de leer gaan en ook wat meer creativiteit aan de dag gaan leggen, wat formules van inspraak- en informatieoverdracht betreft. Voor de gemeentebesturen zelf is de werking van een adviesraad bovendien niet altijd zo evident. Gemeentelijke ambtenaren en uitvoerende mandatarissen moeten vaak heel wat tijd besteden aan het voorbereiden en opvolgen van al die raden.

In een aantal gevallen wordt de oprichting van een adviesraad opgelegd. Men gaat er vaak van uit dat de inspraak verzekerd is wanneer wordt voorzien in de oprichting van een of andere adviesraad. We moeten evenwel erkennen dat het verplicht opleggen van een adviesraad niet noodzakelijkerwijs leidt tot een goede adviesverlening en tot een beter beleid.

Met deze resolutie wensen wij een aantal duidelijke krijtlijnen aan te geven. Ten eerste dient men zich in de toekomst te onthouden van de verplichte oprichting van bijkomende adviesraden. Op middellange termijn zou een afschaffing van de huidige reglementeringen en de uitvaardiging van een algemeen kader voor de adviesradenstructuur ten zeerste aangewezen zijn.

Ten tweede moet de rol van de lokale adviesraden correct worden gedefinieerd en moet het lokale bestuur uiteindelijk zelf kunnen beslissen over de eventuele oprichting van adviesraden. Indien er wel een decretale verplichting tot oprichting is, dan moet er ook in een navenante subsidiëring worden voorzien.

Ten derde dient te worden geopteerd voor een evenredige samenstelling van betrokkenen en deskundigen met uitsluiting van gemeenteraadsleden. Per slot van rekening kan men toch zichzelf niet

adviseren. Adviezen moeten grondig worden onderbouwd en kunnen in geen geval bindend zijn. De uiteindelijke beslissing moet volgens de meerderheid van de commissieleden altijd bij het verkozen orgaan blijven, wat ik trouwens persoonlijk onderschrijf.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik ben het eens met een aantal principes die u hebt verwoord. Ik begrijp alleen niet goed waarom men in deze resolutie aan de regering vraagt om een algemeen kaderdecreet te maken. Waarom doet de commissie dat zelf niet ? Waarom heeft men voor deze techniek gekozen ?

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de fractievoorzitter, die vraag is gesteld door één van de VLD-commissieleden. De collega's commissarissen zijn ten volle bereid om de discussie daaromtrent verder te voeren.

Anderzijds beschikt de administratie Binnenlandse Aangelegenheden ons inziens op dit ogenblik toch over enige knowhow en over het nodige materiaal om dit praktisch uit te werken. De minister heeft er trouwens mee ingestemd om zijn administratie daartoe aan het werk te zetten, zodat hier binnen de kortste keren een ontwerp van decreet kan worden voorgelegd.

Collega's, de inzet van vele mensen die actief zijn in een of andere adviesraad wordt door deze resolutie zeker niet in twijfel getrokken – wel integendeel. Anderzijds wordt algemeen ervaren dat de verwerkingscapaciteit van de gemeentebesturen al te zeer wordt overschreden. De verhoudingen werden grotendeels scheefgetrokken. Bepaalde decreten bepalen bijvoorbeeld dat de gemeentebegroting moet worden voorgelegd aan een culturele adviesraad vóór die aan de gemeenteraad wordt voorgelegd. Deze bemoeienis gaat toch iets te ver. Wie verkozen is en verantwoording over zijn beleidsdaden moet afleggen aan de kiezers, kan niet worden geacht enkel te bevestigen wat reeds elders werd beslist. Dat geeft aanleiding tot frustraties, waardoor het risico ontstaat dat het kind met het badwater wordt weggegooid. Deze resolutie bevat daarom de dringende vraag om een en ander in goede banen te leiden, te reorganiseren en te vereenvoudigen.

Mijnheer de minister, tijdens de hoorzittingen in de commissie over dit onderwerp werden heel wat elementen ter sprake gebracht. Ik zal ze niet herhalen. Ik wens er enkel op aan te dringen dat u deze resolutie met de nodige spoed zou uitvoeren. De

Van der Poorten

toestand duldt immers geen verder uitstel. (Applaus bij de SP, de CVP en de VLD)

De voorzitter : De heer Demeulenaere heeft het woord.

De heer Julien Demeulenaere (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de commissie heeft inderdaad twee deskundigen uitgenodigd om met ons van gedachten te wisselen over de problematiek van de gemeentelijke adviesraden. Het voorliggend voorstel van resolutie is het gevolg van deze gesprekken. Het voorstel werd unaniem goedgekeurd door de commissie. Ongetwijfeld droeg de werkwijze van de commissie bij tot deze unanieme goedkeuring. De werkwijze verdient dan ook een aanbeveling.

Naast de beslissingsautonomie van de gemeentelijke mandatarissen, waardeert de VLD dat het uit te werken decretaal kader voor de gemeentelijke adviesstructuur er zorg voor draagt dat de diversiteit van de gemeenten wordt gerespecteerd, en dat voor de oprichting van een adviesraad een evenredige en representatieve vertegenwoordiging wordt gewenst.

We hebben onthouden dat de mede-indiener, de heer Van der Poorten, benadrukte dat verplicht op te richten adviesraden niet noodzakelijk leiden tot een goede adviesverlening. Hij stelde ook dat het lokaal bestuur zelf moet kunnen beslissen over het al dan niet oprichten van een adviesraad. We zijn het hier volkomen mee eens.

Collega's, het is voldoende bekend dat de VLD niet erg is opgezet met adviesraden in het algemeen. Er zijn er die de spreekbuis vormen van de oppositie, maar er zijn er evengoed die omwille van hun samenstelling door de regering gedicteerde adviezen uitbrengen.

De VLD ziet, zoals bekend, meer heil in gemeentelijke referenda en hoorzittingen, maar is van mening dat de voorliggende resolutie een eerste stap in de goede richting is. We wensen er evenwel op te wijzen dat een en ander moet worden gerealiseerd in het kader van de nieuwe gemeentewet. Dit is echter nog steeds een federale bevoegdheid. De regionalisering van de gemeentewet werd afgesproken in het Sint-Michielsakkoord van 1992. Artikel 162 van de Grondwet werd op 12 april 1995 voor herziening vatbaar verklaard, maar tot op heden bracht de huidige meerderheid van het federaal parlement daar nog niets van terecht. De VLD

heeft dit reeds herhaaldelijk betreurd. We herhalen dat zonder de regionalisering van de gemeentewet niets terecht kan komen van een samenhangend beleid voor de organisatie van het binnenlands bestuur.

Hoewel deze resolutie met de beste bedoelingen werd ingediend, vrezen we dat als gevolg van de onmachtige of onwillige meerderheid, weinig zal terechtkomen van de uitvoering ervan. Het wordt wellicht jammer genoeg een maat voor niets. De VLD zal deze resolutie echter goedkeuren omwille van alles wat ik heb aangehaald. (*Applaus bij de VLD, de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer Fred Dielens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil de heer Logist bedanken voor zijn verslag.

De rechtstreekse aanleiding was inderdaad de indiening van ons voorstel van decreet houdende de oprichting en erkenning van gemeentelijke ouderenraden in oktober 1995. Dit voorstel van decreet was in feite een roep om ruimere inspraak voor ouderen. Het baseerde zich onder meer op de handleiding voor seniorenadviesraden uitgegeven door de provincie West-Vlaanderen in 1995, een enquête van de Vlaamse Federatie van Socialistische Gepensioneerden in 1995 en een onderzoek van de heer Dominique Verté van de VUB in 1991. Basis van dit alles is de steeds ruimere groep senioren in onze maatschappij. Binnen afzienbare tijd zal trouwens een derde van het kiespotentieel uit de oudere generatie bestaan.

Half 1996, drie jaar geleden, werd ons voorstel van decreet een eerste keer behandeld in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden. Er werd toen aangedrongen op een advies van het OOK, het Ouderen Overlegkomité. Het OOK verenigt alle ouderenorganisaties in Vlaanderen en Vlaams-Brussel. Het ouderenparlement van november 1996 schaarde zich volledig achter het verplichtend karakter van het voorstel van decreet. De vraag om de ouderenraden verplichtend in te voeren, is gebaseerd op de ervaring met de inspraak- en participatie-eisen van de vrouwenbeweging. Zowel binnen de Vlaamse regering als binnen de commissie van het Vlaams Parlement bestonden hierover uiteenlopende standpunten. Daarop werden vanaf februari 1997 hoorzittingen georganiseerd.

Onder impuls van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten schaarde een meerderheid in

Dielens

de commissie zich stilaan achter een parallel initiatief, teneinde de bestaande gemeentelijke adviesraadenstructuur te reorganiseren of beter gezegd te saneren. Dit was trouwens de conclusie van de commissievergadering van 7 januari 1998, waarin de heer Van der Poorten het huidig voorliggend voorstel van resolutie aankondigde.

Ik moet toegeven dat ik zonder veel enthousiasme deze evolutie, die ik nochtans rationeel ondersteun, aan mij zag voorbijgaan. Vooral omdat ik begreep dat ik wellicht in een minderheidspositie stond met mijn voorstel om ouderenadviesraden verplichtend in te voeren in elke gemeente. Daarom heb ik toegezegd mijn voorstel van decreet tijdelijk terug te trekken vanaf het ogenblik dat het huidig voorstel van resolutie grotendeels zou beantwoorden aan onze verzuchtingen.

Het is duidelijk un mariage de raison geworden, goed wetende dat ons eigen voorstel van decreet dit hele mechanisme in werking heeft gesteld. Daarom hebben we onze goedkeuring aan de resolutie duidelijk gekoppeld aan het behoud van leeftijds categorieën als mogelijke basis voor de oprichting van adviesraden. Op onze expliciete vraag wordt de Vlaamse regering aangespoord om bij de reorganisatie en hergroepering van de gemeentelijke adviesstructuur rekening te houden met de leeftijdsgroepen.

Uit de hele toelichting en uiteraard uit het voorstel van resolutie zelf blijkt duidelijk dat onze verzuchting om tot een degelijke en dus wettelijke structurering van de adviesraden te komen, wordt ingewilligd. Wat meer is, eindelijk zullen de adviesraden au sérieux worden genomen. Men vraagt in de toelichting van de resolutie immers dat met het advies van het bestuur rekening wordt gehouden en dat wordt gemotiveerd waarom een advies niet wordt gevolgd. De resolutie schuift de kritiek op de zogenaamde categoriale indelingen terzijde door de samenstelling van de adviesraden niet te beperken tot de rechtstreeks betrokkenen, maar te verruimen tot de geïnteresseerden en deskundigen. Kortom, samspraak tussen de generaties blijft ten allen tijde mogelijk. In deze geest zullen dat we het voorliggend voorstel van resolutie goedkeuren. *(Applaus bij de SP en de CVP)*

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, ook de Volksunie zal dit voorstel van

resolutie goedkeuren om dezelfde redenen als de andere fracties. Onze taak in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden zal er voornamelijk in bestaan de regering aan te sporen om voor het einde van deze zittingsperiode voor een decreetale oplossing te zorgen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

MOTIE van de heren Jean-Marie Bogaert, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaams Gewest
– 907 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heren Bogaert, Van Dijck en Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaamse Gewest.

De bespreking is geopend.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert *(Op de tribune)* : Mijnheer de minister-president, collega's, u herinnert zich ongetwijfeld dat in 1996 enige beroering ontstond rond de toekenning van scheepskredieten en meer bepaald rond de aanwending van de sociale enveloppe door Boelwerf Vlaanderen. Een aantal hoorzittingen in de commissie voor Economie en een externe audit in opdracht van de regering brachten slechts gedeeltelijk antwoord op vele vragen. Toch werd het een jaar windstil rond dit dossier.

Begin januari van dit jaar veroorzaakten nieuwe onthullingen opnieuw de nodige deining. De centrale figuur was dit keer de directeur van de NMKN, bevoegd voor de scheepskredieten. Door zijn bijzonder ondeontologische handelwijze heeft Vlaanderen allicht financiële schade geleden.

Bogaert

Samen met de VLD interpelleerden we daarom op 27 januari de Vlaamse regering om enige klaarheid in het dossier te krijgen. Het tegendeel was waar. Zelfs een zeer uitvoerig, technisch antwoord van minister Van Rompuy kon geen klaarheid brengen.

Samen met Agalev en de VLD namen we dan het initiatief om hoorzittingen te organiseren in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden. De organisatie ervan liep niet van een leien dakje. De voormalige topfunctionarissen van de NMKN wensten – op overigens aanvaardbare gronden – om gehoord te worden achter gesloten deuren. Andere instanties maakten hiervan echter misbruik. Sommigen meenden zelfs het zich te kunnen veroorloven de uitnodiging gewoon naast zich neer te leggen. Dit getuigt uiteraard niet van een groot respect voor de parlementaire democratie.

Collega's, u weet dat we het agenderen van de voorliggende motie met opzet enkele weken hebben uitgesteld. We deden dit om u kennis te laten nemen van het verslag van de hoorzittingen waar de diverse sprekers en instanties hun mening in extenso naar voren hebben gebracht. Het is niet niets wat er in het verslag staat. Niet alleen de omvang van het verslag, ruim 300 bladzijden, maar ook de inhoud is belangrijk.

Toch is het duidelijk dat in dit ingewikkelde dossier lang niet alles is gezegd, lang niet iedereen alle informatie heeft gegeven en lang niet alles aan de oppervlakte is gekomen. Ik ben daar zeker van. Zelfs indien men het uitgebreid verslag van de hoorzitting slechts diagonaal leest, valt het op hoe vaak door diverse personen en instanties werd verwezen naar de beperktheid van de mogelijkheid van een hoorzitting tegenover die van een onderzoekscommissie.

Meester De Roy heeft er als curator van de ABC-Containerline, Discovery en Navigator en ook als voorlopig bewindvoerder voortdurend naar verwezen. Hij zei dat 'als er een onderzoekscommissie in het leven wordt geroepen, ik mijn standpunt zal bekendmaken. Ik kan daar nu niet over uitweiden, maar er zijn redelijke gronden om bepaalde zaken niet mee te delen aan een gewone commissie terwijl ik dit wel zou kunnen doen voor een onderzoekscommissie. In een onderzoekscommissie kan ik uiteraard verklaringen onder ede afleggen. Op dat ogenblik ben ik bevrijd van bepaalde aspecten van geheimhouding die sommige dossiers kenmerken. Op die manier kan ik een aantal elementen

naar voor brengen, doordat ik in het kader van die onderzoekscommissie wordt ontheven van een bepaalde discretie of zwijgplicht. Over het dossier van Lubbe Bakker kan ik me bijvoorbeeld in een gewone hoorzitting niet uitspreken. Ik was daar voorlopig bewindvoerder.' Ten slotte volgt een niet onbelangrijk zinnetje: 'Een aantal elementen kunnen mogelijk de belangstelling van de vertegenwoordigers van het Vlaamse volk wekken.'

Maar ook de bedrijfsrevisor, de heer Eric Delahaye, spreekt zich uitdrukkelijk in dezelfde bewoordingen uit. Hij zegt: 'Er zijn maar enkele mogelijkheden waarbij ik me mag onttrekken aan de geheimhouding'. Hij vermeldt dan onder meer de wet van 30 juni 1996, gepubliceerd in het Staatsblad van 16 juli 1996, over de procedure van het parlementair onderzoek in een parlementaire onderzoekscommissie. In dat kader zou hij kunnen worden ontheven van de plicht tot geheimhouding. Hij bevestigde dat in een brief aan de commissie. Hij schreef dat hij enkel verklaringen kan afleggen voor een onderzoekscommissie, aangezien er een dwangsom van 1 miljoen frank op zijn hoofd staat.

De waarnemend voorzitter van de commissie, de heer Sleeckx, heeft op behoorlijke wijze de hoorzittingen geleid, nadat hij eerder onverwacht als waarnemend voorzitter was aangesteld. Hij zei op een bepaald ogenblik: 'Mijnheer De Roy, tijdens de hoorzitting over ABC-Containerline, en ook nu, naar aanleiding van dit dossier' – bedoeld is: het dossier over de Discovery en de Navigator – 'hebt u gezegd dat u heel wat meer zou kunnen zeggen in een onderzoekscommissie. Als u zo een uitspraak doet, dan moet u goed beseffen dat dit ons raakt, en onze nieuwsgierigheid wekt.' De heer Sleeckx had het bij het rechte eind.

Er is nog een vierde reden die een onderzoekscommissie noodzakelijk maakt. Sommigen zijn immers niet op onze uitnodiging ingegaan om tijdens een gewone hoorzitting de zo noodzakelijke informatie te verschaffen. Ik wil hier niet opnieuw het verhaal over de heer Coumans doen; dat is naar aanleiding van mijn interpellatie tot de minister-president al gebeurd. Ik kan ook verwijzen naar de weigering van de vroegere directeur, de heer Van Den Stockt, en naar de weigering van de federale ambtenaren die een tijdlang de dossiers hebben beheerd.

De belangrijkste reden is evenwel de volgende. Een onderzoekscommissie zou ons de mogelijkheid bieden om bepaalde personen die we in verschillende hoorzittingen hebben gehoord, met elkaar te confronteren. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de vertegenwoordigers van de NMKN ener-

Bogaert

zijds, en van Gimvindus anderzijds. Tijdens afzonderlijke vergaderingen schoven die elkaar de hete aardappel door. Alleen het instrument van een onderzoekscommissie geeft ons de mogelijkheid die verschillende standpunten met elkaar te confronteren. Een gewone hoorzitting staat ons dat nu eenmaal niet toe.

Bovendien heeft Gimvindus zelf de opdracht gegeven om een externe audit te laten uitvoeren. Die werd ondertussen ook uitgevoerd. Men weigert blijkbaar om de resultaten van dat onderzoek aan de regering en het parlement ter beschikking te stellen. Momenteel bestudeert een advocatenbureau de juridische stappen die Gimvindus zou kunnen ondernemen tegen de NMKN. Via een onderzoekscommissie zouden we wellicht gemakkelijker de resultaten hiervan kunnen inkijken.

Ten slotte wens ik te beklemtonen dat het absoluut niet de bedoeling kan zijn om via deze onderzoekscommissie in de plaats te treden van het gerechtelijk onderzoek. Deze onderzoekscommissie mag niet eindeloos en oeverloos werken, ze moet worden beperkt in tijd en inzake de onderwerpen. De werkzaamheden moeten uiterlijk tegen het einde van het jaar zijn afgerond en de te behandelen onderwerpen moeten worden beperkt tot de scheepskredieten en eventueel het onoordeelkundig gebruik ervan sedert 1 januari 1989. Tevens moet het gaan om een zeer beperkt aantal dossiers : Petrell, Pelican, ABC-Containerline, Discovery en Navigator.

Tot besluit doe ik een oproep tot ieder weldenkend lid van deze vergadering om steun te geven aan het initiatief om te kunnen nagaan of, en zo ja, in welke mate, overheidsgelden onzorgvuldig werden beheerd en/of besteed. Wij zijn dit aan Vlaanderen verschuldigd. Indien zou blijken dat de gegevens onjuist zijn, zouden we eindelijk ook van alle geruchten bevrijd zijn. Het is onze opdracht om de waarheid te achterhalen. Aangezien uit de praktijk is gebleken dat wij in de hoorzittingen niet voldoende ver kunnen gaan, is een onderzoekscommissie de enige uitweg. Ik roep u dan ook op om straks deze motie goed te keuren. (*Applaus bij de VU, het VB en de VLD*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is intussen de derde maal dat wij debatteren over de installatie van een onderzoekscommissie met betrekking tot

het dossier van de scheepskredieten. Tot tweemaal toe werd deze vraag afgewezen door de meerderheid, zonder dat Vlaanderen hiervoor op stelten staat. Het dossier van de scheepskredieten is namelijk een technisch dossier met heel wat minder 'crime-appeal' dan de verdwijning van kinderen of het wegmaaien van een gezin door een doldrieste chauffeur.

Mijnheer de voorzitter, ik meen dat iedereen in dit halfroond doorheeft waarover het eigenlijk gaat. De vraag rijst namelijk of het juist is dat er in het dossier van de scheepskredieten miljarden overheids-geld verloren gingen, werden verpatst, terwijl de overheid toekeek en niets ondernam om hieraan een einde te maken.

Na heel wat inspanningen van onzentege werden er een aantal hoorzittingen gehouden. De heer Bogaert heeft reeds gesproken over de problemen waarmee we te maken hadden. Zo had een aantal mensen om allerhande redenen geen tijd om de vergaderingen bij te wonen. Deze hoorzittingen waren echter geen maat voor niets, integendeel. We hebben er namelijk drie zaken uit geleerd. Ten eerste is geen enkele bewering die ik in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden en bij andere gelegenheden naar voren heb gebracht, ooit tegengesproken. Ik heb in dit halfroond de situatie geschetst van het eerste faillissement van de Boelwerf, toen er 1,4 miljard frank was geïnvesteerd in een schip terwijl er alleen een hoop staalplaten lag. Dit verhaal is bevestigd door de curator, de heer Dauwe.

Bij de eerste interpellatie over het dossier-Navigator heb ik gezegd dat er een verband was tussen dit dossier en het probleem van de Europese subsidies. Zowel minister-president Van den Brande, die sindsdien schittert door zijn afwezigheid, als de heer Voorhamme hebben me toen aangevallen. Ze vonden het een echte schande dat ik durfde te suggereren dat er een verband zou bestaan tussen de Europese subsidies en het rijk van de heer Lubbe Bakker.

Ik heb eveneens het relaas gedaan van de vaudeville van ABC- Containerline. Gedurende 4 jaar heeft men een krediet van 4,5 miljard frank laten liggen. Ik heb het dan over de onvoorstelbaar schimmige firma Blonder. Inmiddels zit de heer Blonder in verzekerde bewaring in een gevangenis in Amerika. Ook dit verhaal is volledig bevestigd tijdens de hoorzittingen.

Tijdens een van de hoorzittingen heb ik ook het bedrog van de heer Van Den Stockt naar voren

De Gucht

gebracht. Hij is ondertussen verdwenen uit de NMKN wegens deontologische redenen. Ook dat is bevestigd. Tijdens een gesprek met de NMKN, dat achter gesloten deuren heeft plaatsgevonden, hebben de aanwezigen openlijk geschetst op welke manier dit zich allemaal heeft afgespeeld. Ze hebben bevestigd dat de heer Van Den Stockt een belangrijke rol heeft gespeeld.

De hoorzittingen bevestigen dus tot in de details het beeld dat herhaaldelijk over deze dossiers is geschetst.

Ten tweede heb ik ook vastgesteld dat de NMKN en Gimvindus elkaar voortdurend de zwartepiet toeschuiven. Daarbij kan men twee bedenkingen formuleren. Vooreerst kan men elkaar niet de zwartepiet toeschuiven wanneer er geen zwartepiet is. Ze zijn het er beide over eens dat er iets fout is gelopen. Uit tientallen citaten van het verslag blijkt dat ze elkaar de schuld geven van wat is gebeurd.

Het is trouwens opmerkelijk dat men daarover een verslag heeft laten opmaken. Op gemeenschappelijke vraag van de raad van bestuur van Gimvindus en de Vlaamse regering, heeft men aan een bedrijfsrevisor, de heer Smets, gevraagd om na te kijken waar het beheer van de dossiers spaak is gelopen. Dat verslag is inmiddels klaar. We hebben aan minister Van Rompuy en aan zijn kabinetschef gevraagd of ze het verslag hebben gelezen. Ze hadden het echter doorgestuurd naar het advocatenkantoor de Bandt & van Hecke, dat reeds 6 weken bezig is met het onderzoek van dit verslag. Er zal dus wel een en ander in te vinden zijn.

Tijdens de hoorzitting heb ik aan Gimvindus gevraagd of ook de regeringscommissaris dat verslag had gekregen. Gimvindus heeft bevestigd dat de regeringscommissaris van Gimvindus kennis heeft genomen van dit verslag. Hoe is het mogelijk dat een regeringscommissaris over het verslag beschikt en niet de regering? Wat zit die regeringscommissaris daar eigenlijk te doen? Het is toch de bedoeling dat hij in opdracht van de overheid zaken controleert. Hij krijgt de gegevens ter beschikking en de regering beweert dat ze het verslag niet heeft gelezen. Met mijn gewoon verstand kan ik daar enkel over zeggen dat de regering dat verslag niet wil lezen, of het gelezen heeft en er niets over kwijt wil. Een derde weg heb ik tot nu toe eerlijk gezegd nog niet gevonden.

De Vlaamse regering en minister Van Rompuy spelen trouwens een positiespel. In het beste geval ein-

digt een positiespel met een gelijkspel. Ik weet niet of het u is opgevallen, maar in zijn antwoord over de zogenaamde 850.000 frank fee die werd betaald aan de heer Lubbe Bakker, zei minister Van Rompuy heel uitdrukkelijk dat de regering niets te maken heeft met dat geld en dat het niet van de schuld mag worden afgetrokken. De regering vindt dat Gimvindus daar zijn plan maar mee moet trekken en neemt zelfs afstand.

Naast de houding van de heer Smets tegenover het verslag, is het feit dat de NMKN en Gimvindus elkaar de zwarte piet doorspelen een tweede belangrijke vaststelling uit de hoorzittingen. De regering doet alsof ze van niets weet. Ik zeg echter heel uitdrukkelijk dat ik dat niet geloof. Ofwel weet de regering iets en wil ze dat niet zeggen, ofwel is de regering inderdaad nalatig en trekt ze zich van het hele dossier niets aan.

Ten derde verklaarden een aantal personen dat ze bereid waren te getuigen tijdens de hoorzittingen en dat ze het Vlaams Parlement duidelijkheid wilden geven over het dossier. Ze voegden daar wel aan toe dat ze daar niet toe in staat waren omdat ze als voorlopig bewindvoerder een beroepsgeheim hebben. De heer Bogaert heeft daar trouwens ook op gewezen.

Een van die personen is de heer Delahaye, revisor in het dossier Sea Lanes en voorlopig bewindvoerder. Als gewone sterveling heeft hij er alle redenen toe om dat te zeggen. Er werd immers een dwangsom uitgesproken van 1 miljoen frank voor het geval hij iets zou meedelen. Een mens moet al veel hebben uitgestoken vooraleer hij van de rechtbank een dwangsom van 1 miljoen frank per dag op zijn hoofd krijgt. Die dwangsom wordt aangevoeld als een verbod om iets te komen vertellen in het parlement. De heer Delahaye verklaarde dat hij uitleg wil komen geven over de elementen waarover hij beschikt als hij van dat verbod wordt ontheven.

Het is ook opmerkelijk dat de heer Coumans weigerde te getuigen. Ik zal daar niet op terugkomen, want er werd enkele weken geleden over geïnterpelleerd. Ik blijf het wel totaal onaanvaardbaar vinden dat de kabinetschef van de minister-president, die gedurende een aantal jaren de leidende figuur was bij de NMKN en voordien de kabinetschef was van premier Dehaene, zich onttrekt aan de vraag van het Vlaams Parlement om uitleg te geven over het dossier van de scheepskredieten.

Ik begrijp niet hoe u zich kunt verlagen om iets dergelijks toe te staan. Ik richt me hierbij vooral tot de leden van de meerderheid. Ik begrijp dat

De Gucht

niet, want het gaat in tegen de natuur van een parlements­lid. Ik begrijp niet dat een parlements­lid die ook maar één democratische vezel in zijn lichaam heeft, de kabinets­chef van de minister­pre­si­dent, die een publiek figuur is en dat ook wenst te zijn, de mogelijkheid geeft voor dit parlement te zwijgen en niet te verschijnen.

Mijnheer de voorzitter, tot slot moeten een aantal resterende punten worden onderzocht om duidelijkheid te krijgen. Die punten kunnen worden onderzocht indien we daar de mogelijkheden toe creëren door de oprichting van een onderzoeks­com­missie. Die resterende punten zijn beperkt, zowel in de tijd – ik wil zelfs een nog kortere termijn aanvaarden dan de heer Bogaert – als met betrekking tot de onderwerpen.

Er moeten drie zaken gebeuren. Ten eerste moeten meester De Roy en revisor Delahaye de mogelijkheid krijgen voor het Vlaams Parlement te getuigen. Ze hebben dat immers aangeboden. Het Vlaams Parlement beweert de heraut te zijn van de nieuwe politieke cultuur. Ik zou het niet begrijpen als datzelfde parlement zou weigeren dat Vlamingen die zich met dat dossier bezighielden, komen vertellen wat ze denken te moeten vertellen.

Ten tweede zijn ikzelf, mijn fractie en de hele oppositie van mening dat de heer Coumans moet worden verplicht voor het parlement te verschijnen om uit te leggen op welke manier hij zijn job voor de NMKN heeft waargenomen. Dit heeft helemaal niets te maken met de discretieplicht van een bankier. Het gaat niet over wat er is gebeurd in een specifiek dossier. Het gaat over de vraag of men inderdaad de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd binnen deze instelling die werkte in opdracht van de Vlaamse overheid. Het gaat over de vraag of de verantwoordelijke voor de hele organisatie het nodige heeft gedaan.

Ten derde meen ik dat we de mogelijkheid moeten krijgen een confrontatie te organiseren tussen de NMKN en Gimvindus. Deze beide partijen spelen elkaar inderdaad de zwartepiet toe, geven elkaar de schuld, en erkennen dus dat er een probleem is. In het kader van een hoorzitting is deze confrontatie niet mogelijk : dat kan alleen binnen een onderzoeks­com­missie.

Dames en heren, dit lijkt me een bijzonder bescheiden vraag. Heren De Roo, Bossuyt, Deprez en Voorhamme, ik zou eens willen weten welk redelijk argument u tegen een dergelijke vraag kunt

inbrengen. Leg ons nu eens uit waarom dat niet kan. Geef me nu eens een andere reden dan alleen maar het feit dat u met één persoon meer bent dan de oppositie, een andere reden dan de wet van de sterkste. Geef me eens een argument dat aansluit bij de democratische traditie. Geef me een argument dat aantoon­dat we daardoor het gerechtelijk onderzoek doorkruisen. Zeg me eens waarom dit niet kan : ik daag u daartoe uit. Als u me een goede reden kunt geven, dan zal ik deze vraag om een onderzoeks­com­missie niet meer steunen. (*Applaus bij de VLD, de VU en het VB*)

De voorzitter : De heer Deprez heeft het woord.

De heer Paul Deprez (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de hoorzittingen over de scheepskredieten waren inderdaad zeer interessant en zeer verhelderend. We danken trouwens de verslaggevers Bogaert en Cannaerts voor het lijvige en zeer goed gestoffeerde verslag.

Dat verslag heeft ons geleerd dat de in januari 1998 gevraagde onderzoeks­com­missie overbodig is. Dat heeft niets te maken, mijnheer De Gucht, met de wet van de meerderheid of de wet van de sterkste. Ik ben er ook zeker van dat ik geen argument zal kunnen aanbrengen dat u kan overtuigen. Maar toch hebben we daar een valabele redenering voor.

Zoals ik zei, waren de hoorzittingen interessant. De besloten zittingen waren minstens even verhelderend als de openbare. Ik verwijs naar de hoorzittingen met de directies van de NMKN en Gimvindus. Wellicht zou ook de zitting met de heer Coumans, de voormalige voorzitter van de NMKN, verhelderend zijn geweest.

Ik ben blij te vernemen dat het Bureau overweegt het Reglement zodanig aan te passen dat diegenen die moeten worden gehoord recht hebben op beslotenheid, tenzij twee derde van de commissieleden er niet mee akkoord zou gaan. Met het oog op een efficiënte werking van de hoorzittingen vind ik dat dit een zeer goede reglementswijziging zou zijn.

Volgens ons is een onderzoeks­com­missie dus overbodig. Deze kan immers niets meer bijdragen aan wat we hebben vernomen tijdens de hoorzittingen. We hebben bovendien ook de zekerheid dat de nodige maatregelen werden genomen om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap veilig te stellen.

Ik zet alles even op een rijtje. We mogen niet vergeten dat er gerechtelijke procedures en onderzoeken lopende zijn, mede op basis van de verklarin-

Deprez

gen van de curatoren tegenover de gerechtelijke instanties. We mogen deze procedures niet door kruisen, net zomin als we ze mogen overdoen.

Ik wil erop wijzen dat men geen bedrog of fouten heeft vastgesteld bij de Vlaamse regering, de Vlaamse administratie of Gimvindus. Uit de getuigenissen blijkt wel – maar eigenlijk wisten we dat al veel langer – dat langdurig structureel overheidsinterventionisme in bedrijfssectoren tot nadelige resultaten leidt, zeker als dat interventionisme gebeurt via beheersovereenkomsten die worden gedekt door een absolute overheidsgarantie. Door die manier van werken heeft de Vlaamse Gemeenschap in het verleden veel geld verloren.

De overheid voelt zich immers veilig wegens de beheersovereenkomst met de NMKN. Die maatschappij moet ervoor zorgen dat alles goed wordt afgehandeld. Zij weet zich op haar beurt gedekt door die absolute overheidswaarborg. Zoals in zulke gevallen wel meer gebeurt, werd ook hier niet kort genoeg op de bal gespeeld. Dat speelt natuurlijk in de kaart van malafide individuen uit de internationale wereld van scheepsbouwers en reders.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer Deprez, misschien zijn er ook wel malafide figuren in ons eigen land, ook al behoren die misschien tot een ander milieu.

De heer Paul Deprez : Uit alles wat we hebben vernomen, hebben we geen enkele reden om aan te nemen dat er op het niveau van de Vlaamse regering, de administratie of Gimvindus fouten zouden zijn gemaakt of bedrog zou zijn gepleegd.

Ik ga voort met mijn redenering. De gerechtelijke instanties moeten ten aanzien van die internationale malafide figuren hun werk doen.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Deprez, u zegt dat men op geen enkel ogenblik heeft kunnen vaststellen dat Gimvindus fouten zou hebben gemaakt. Waar haalt u dat eigenlijk ?

De heer Paul Deprez : Als u het verslag van de hoorzittingen leest, moet u toch vaststellen dat er op dat vlak niets aan het licht is gekomen.

De heer Karel De Gucht : Vindt u dat ? Gimvindus zegt voortdurend dat de NMKN de enige verantwoordelijke is en in gebreke blijft. Ze laten dat nu ook door een revisor onderzoeken. De NMKN zegt net het tegenovergestelde en beweert enkel te hebben gevraagd wat Gimvindus en de Vlaamse regering wilden. Hoe kunt u, die zoveel wijzer is, dan besluiten dat Gimvindus niets verkeerd heeft gedaan ?

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Deprez, hoewel u met veel animo de indruk geeft dat u steeds in de commissie aanwezig was, heb ik u daar niet altijd gezien. Ik was er zelf ook niet altijd omdat ik geen voorgekauwde verhalen hoef te aanhoren, maar ik was er als het nodig was.

De aanwezigen van Gimvindus hebben in de zitting gezegd dat er een gerechtelijk onderzoek werd ingesteld. Bent u daarvan op de hoogte ?

De heer Paul Deprez : Mijnheer Lachaert, ik was nog niet aan het einde van mijn betoog. Ik heb alleen geschetst wat de algemene context was van het staatsinterventionisme en tot wat dat leidde. Dat was niet goed, maar die periode is voorbij. (*Opmerking van mevrouw Nelly Maes*)

We hebben niet kunnen vaststellen dat de Vlaamse regering of Gimvindus zware fouten hebben gemaakt of bedrog hebben gepleegd. Het was wel de grote verdienste van de regering dat ze een einde heeft gemaakt aan het systeem van scheepskredieten. Dat werd toen niet door iedereen in dank afgenomen, hoewel het nu als evident wordt beschouwd.

Mevrouw Nelly Maes : De regering heeft zo ook een einde gemaakt aan de scheepsbouw.

De heer Paul Deprez : De oprichting van een onderzoekscommissie met het oog op een wijziging van het beleid in de toekomst, is dan ook overbodig. Een belangrijke opdracht van een onderzoekscommissie is na te gaan hoe het beleid moet worden aangepast om de fouten van het verleden te vermijden.

Mevrouw Nelly Maes : Is dat een nieuwe amnestiewet ? (*Opmerkingen bij de CVP*)

De heer Paul Deprez : De Vlaamse regering heeft, na de ontdekking van de onregelmatigheden in hoofde van de heer Van Den Stockt in januari 1998, Gimvindus de opdracht gegeven om een

Deprez

onderzoek in te stellen naar de manier waarop de NMKN de beheersovereenkomst met Gimvindus heeft uitgevoerd en welke schade de Vlaamse Gemeenschap heeft geleden. Gimvindus heeft een audit laten uitvoeren. Nu wordt op basis van het rapport onderzocht of en in welke mate juridische procedures moeten worden ingesteld. Op basis van dat rapport moet blijken of er schadeclaims tegen de NMKN moeten worden ingesteld.

De heer Karel De Gucht : U wilt me met een kluitje in het riet sturen : ik mag dat rapport niet eens lezen. De regering wil het zelfs niet lezen. Het staat vast dat de regeringscommissaris over dat rapport beschikt, en dat de regering er geen besluiten uit trekt.

De heer Paul Deprez : Ik baseer me op de verklaring van minister Van Rompuy in de commissie, waarin hij de stand van zaken uiteenzette. Als ik daarop voortga, denk ik dat hij heeft gezegd dat het rapport de verantwoordelijkheid is van de raad van bestuur van Gimvindus, en dat Gimvindus moet nagaan welke maatregelen er moeten worden genomen om de belangen van Gimvindus en dus van Vlaanderen te vrijwaren.

De heer Karel De Gucht : Wat zit die regeringscommissaris daar dan te doen ? Waarom is er een regeringscommissaris bij Gimvindus ?

De heer Paul Deprez : Het is de raad van bestuur die de verantwoordelijkheid heeft en die de maatregelen moet onderzoeken.

De heer Karel De Gucht : Neen, de regeringscommissaris zit daar om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap te verdedigen. Hij gaat er meestal niet naartoe, ik heb dat al in een vorige interpellatie gezegd. Gimvindus is niet zomaar een naamloze vennootschap : het is eigenlijk een overheidsdienst die de vorm van een NV heeft aangenomen met één aandeelhouder, namelijk de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Paul Deprez : Mijnheer De Gucht, de Vlaamse regering heeft opdracht gegeven aan Gimvindus een onderzoek in te stellen. Er werd een audit opgesteld. Op basis van deze audit overweegt de raad van bestuur welke maatregelen er kunnen worden genomen om tot optimale resultaten te komen. Ik verwacht wel van de Vlaamse regering dat ze te gelegener tijd de commissie daarvan op de hoogte zal brengen.

De heer Karel De Gucht : Leg me nu eens uit waarom de Vlaamse regering een audit bestelt, en als die er is, die niet wil lezen ?

De heer Paul Deprez : Omdat de Vlaamse regering zegt dat Gimvindus een autonome instelling is, een vennootschap die haar eigen verantwoordelijkheid moet nemen en die alleen aan de Vlaamse regering moet zeggen wat er moet worden gedaan op het ogenblik dat dit gevolgen heeft voor de Vlaamse regering. (*Opmerkingen van de heer Karel De Gucht*)

De Vlaamse regering vraagt Gimvindus om een onderzoek in te stellen. Gimvindus heeft gemeend dat te moeten doen via een audit. Op basis van die audit zegt ze welke juridische stappen kunnen worden gezet ten aanzien van de NMKN. Meer kan men voorlopig toch niet verwachten ?

De heer Karel De Gucht : U bent een West-Vlaaming en dus een nuchter mens. Als u iemand vraagt om iets te onderzoeken, en het onderzoek is klaar, dan is het eerste wat u doet toch vragen wat de resultaten van het onderzoek zijn, nietwaar ? Waarom wil de regering dat niet inzien ?

De heer Paul Deprez : Ik hoop wel dat de regering ons op de hoogte zal houden van het verdere verloop van de mogelijke acties en dat alles zal worden gedaan om de mogelijke schade die de Vlaamse Gemeenschap zou hebben opgelopen, optimaal te recupereren.

Terloops wil ik nog even onderstrepen – iets wat al te gemakkelijk wordt vergeten – dat Gimvindus de scheepskredieten per 1 januari 1993 heeft overgenomen voor 25,7 miljard frank en einde 1997 reeds 28,5 miljard frank heeft gerealiseerd, terwijl het nog iets minder dan 3 miljard frank in de pijplijn heeft zitten. In totaal zou er 31,4 miljard frank worden gerecupereerd tegenover de 25,7 miljard frank die men destijds heeft overgenomen. Dit mag toch ook eens worden gezegd, want men laat nogal eens uitschijnen dat Gimvindus een vennootschap is die staat voor slecht beheer. We vinden dat er noch de regering, noch Gimvindus iets te verwijten valt.

De gerechtelijke instanties zijn verantwoordelijk voor de penale procedures. Daarom vinden we een onderzoekscommissie overbodig. Al wat ons nu nog aangaat en waar we zelf mee verantwoordelijk voor zijn, is de eventuele schade die zou zijn opgelopen door de Vlaamse Gemeenschap via het onzorgvuldig uitvoeren van de beheersovereenkomst. Daarom wachten we nu op het resultaat van

Deprez

het onderzoek en op de procedures die eventueel zullen worden voorgesteld om deze zaak te regelen en om eventuele schadevergoedingen te krijgen. Dat is onze, naar ons gevoel logische, argumentatie om die onderzoekscommissie als overbodig te aanzien. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : 'Het Vlaams Parlement, overwegende dat de Vlaamse overheid middels de overheidsholding Gimvindus in de zaak van de scheepskredieten betrokken partij was en is ; overwegende dat het Vlaams Parlement dringend klaarheid moet krijgen in dit dossier ; gelet op het feit dat de overheidsholding Gimvindus ook in het verleden bij het globale dossier een betwiste rol heeft gespeeld ; gelet op het feit dat de Vlaamse publieke opinie en alle direct of indirect betrokkenen in heel het scheepsbouw-dossier recht hebben op klaarheid ; gelet op het advies betreffende de samenloop van een gerechtelijk en parlementair onderzoek op 19 mei 1988 aan de Vlaamse Raad uitgebracht, besluit : ten eerste, tot uitoefening van het recht van onderzoek, conform het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek, gewijzigd bij de decreten van 22 maart 1989 ; ten tweede met het oog daarop tot oprichting van een commissie van onderzoek die binnen drie maanden na de aanvang van haar werkzaamheden bij het Vlaams Parlement verslag uitbrengt over het beleid en het aandeel hierin van Gimvindus in het globale dossier-Boelwerf ; de wijze waarop de overheidsgelden werden besteed in dit dossier ; het beleid en het aandeel hierin van Gimvindus in het dossier van de scheepskredieten ; en de wijze waarop de scheepskredieten werden aangewend.' Zo luidt de door mezelf en de heer Dewinter ingediende motie die door de meerderheid van dit Vlaams Parlement werd weggestemd, bij onthouding van de VLD, de Volksunie en Agalev.

In het debat ben ik dienaangaande als volgt tussengekomen : 'Als we nu de volledige waarheid niet aan het licht willen brengen, zal het in dit dossier vergaan zoals in het lied 'En de kat kwam weer'. En zie, de kat is weergekomen, want we staan hier vandaag voor een min of meer gelijkaardige motie.

Collega's, de meerderheid heeft toen onze motie weggestemd en zal nu ongetwijfeld hetzelfde doen met de motie van de Volksunie. En wij die dachten dat het Vlaams Parlement de emanatie was van de

Vlaamse bevolking ! Wij die dachten dat de Vlaamse bevolking recht had op klaarheid ! Wij hadden het dus duidelijk verkeerd voor. Te meer omdat – zoals reeds aangehaald door de heren Bogaert en De Gucht – het nu overduidelijk is dat tijdens de hoorzittingen zeer veel zaken zijn verzwegen of achtergehouden. Ik verwijs in dit verband bijvoorbeeld naar de getuigenissen van de heren De Roy en Delahaye. Wij moeten ons de vraag stellen waarom die belangrijke informatie wordt achtergehouden.

Mijnheer Sleenckx, in de commissie hebt u blijk gegeven van een gezonde nieuwsgierigheid. Ik vrees echter dat u op uw honger zult blijven.

Onze conclusie is dat deze regering blijkbaar schrik heeft van de bevindingen die een onderzoekscommissie zou kunnen voorleggen. Deze politieke meerderheid in dit Vlaams Parlement heeft in dit dossier duidelijk boter op het hoofd. We kunnen enkel concluderen dat deze politieke meerderheid bewust zaken heeft willen achterhouden en dat men bewust aan het Vlaams Parlement en aan de Vlaamse bevolking volledige klaarheid wil ontzeggen.

Het is zeer schrijnend dat tegen de achtergrond van de volledige teloorgang van de scheepsbouw en -herstelling in Vlaanderen de politieke meerderheid enkel blijk kan geven van politieke lafheid, en niets anders.

U redeneert als volgt : de scheepsbouw en -herstelling zijn toch weg uit Vlaanderen, alles wat met scheepsbouw te maken had, is verloren gegaan. Daardoor kunt u alle potjes gedekt laten en ervoor zorgen dat uw mannetjes met rust worden gelaten. Het goud is toch al lang verdeeld. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Collega's, ik zal niet schelden en evenmin tekeer gaan zoals de fractie die net aan het woord was, maar die slechts af en toe aanwezig was tijdens de hoorzittingen. We zijn niet gediend met emotionele toestanden.

Ik wil het even hebben over het betoog van de heer Deprez. Het is opvallend dat hij het enige lid van de meerderheid is die het woord heeft gevoerd over dit onderwerp. De SP had nochtans een belangrijke inbreng in de opvolging van dit dossier in de commissie. Ik vraag me af waarom deze partij zich nu afzijdig houdt.

Stassen

Mijnheer Deprez, dit is geen verhaal van believers of disbelievers, van netwerken of geen netwerken. U hebt dikwijls de woorden 'ik geloof dat' en 'het is mijn overtuiging dat' in de mond genomen. Dit is echter geen kwestie van geloven of overtuigd zijn, maar van feiten. Tijdens de moeizame hoorzittingen hebben we 300 bladzijden aan feiten doorgenomen. We hebben ons zo constructief mogelijk opgesteld om toe te geven aan een aantal mensen die achter gesloten deuren wensten te worden gehoord. Deze mensen hebben een heel verhaal gebracht, gebaseerd op feiten.

U beweert dat u niet gelooft dat de Vlaamse overheid in deze kwestie iets te verwijten valt. Ik wil de betogen van de heren De Gucht en Bogaert niet herhalen, maar we kennen nu het verhaal over de heer Rosenfeld en dat over de Discovery en de Navigator. Er komen heel dubieuze gebeurtenissen in voor, en de NMKN en Gimvindus hebben een soort pingpongspel gespeeld.

Gimvindus is echter onze verantwoordelijkheid. U kunt niet met zekerheid zeggen dat Gimvindus niets te verwijten valt. Ik herhaal dat dit niet over geloof of overtuiging gaat, maar over feiten. Het is onmogelijk om uit de hoorzittingen uw stellingen af te leiden over de betrokkenheid van de mensen van Gimvindus en aanverwanten, die voor de Vlaamse overheid het belangrijkste is.

Ten tweede beweert u ervan overtuigd te zijn dat er niets verkeerd is gelopen en dat u daarom geen onderzoekscommissie wilt. Draai deze redenering eens om. U maakt iedereen hier belachelijk die een onderzoekscommissie wil. Ik daag u uit. Probeer de mensen die voor deze onderzoekscommissie pleiten belachelijk te maken voor het hele parlement en de hele Vlaamse bevolking. U bent er toch van overtuigd dat een onderzoekscommissie niets zal ontdekken. Stem straks voor de motie, en laat ons gedurende twee maanden ons werk doen. We hebben voor dit werk immers geen vier maanden nodig, desnoods beginnen we op 1 september. Eind oktober kennen we dan de resultaten en dan zullen we zien of uw overtuiging klopt. Ik daag u uit om straks voor te stemmen, zodat we later zullen zien wie gelijk heeft. (*Applaus bij AGALEV en de VU*)

De heer Jef Sleenckx : Collega's, ik zal zeer kort zijn, maar als waarnemend voorzitter van de hoorzittingen over de scheepskredieten, wil ik toch het volgende kwijt.

Curator De Roy heeft gezegd dat hij nog veel meer zou kunnen zeggen in een onderzoekscommissie dan in een hoorzitting, omdat hij dan onder ede staat. Hij doet dat in een openbare zitting in het bijzijn van de media.

Dan heb ik het nog niet over de uitspraken van de revisor, de heer Delahaye. Om al deze redenen ben ik op zijn minst meer dan nieuwsgierig. Persoonlijk denk ik daarom dat een onderzoekscommissie noodzakelijk is om achter de waarheid te komen. (*Applaus bij de VU, AGALEV, de VLD en het VB*)

De voorzitter : De vergadering wordt geschorst gedurende vijftien minuten.

- *De vergadering wordt geschorst om 18.50 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 19.08 uur.*

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Dames en heren, bij motie die werd ondertekend door meer dan een derde van de Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben de heren De Roo en Bossuyt mij verzocht het advies van de Raad van State te vragen over artikel 2 van het voorstel van decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wat de door overmacht vernielde gebouwen betreft.

Dientengevolge heb ik het advies gevraagd van de afdeling Wetgeving van de Raad van State binnen een termijn van één maand, zodat de commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer bij het hervatten van onze werkzaamheden na het reces het voorstel van decreet verder kan behandelen.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 18 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van

Voorzitter

decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Tobback, en daarom zal ik mij onthouden bij de stemmingen.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Laverge, en daarom zal ik mij onthouden bij de stemmingen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
52 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
61 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
55 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl

Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan

Voorzitter

Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Keulen Marino

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp

van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998

– 19 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 58 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 52 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 61 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 55 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter

Voorzitter

De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goye Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Voorzitter

Bossuyt Gilbert
Keulen Marino

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998

– 1049 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 9

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
52 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
61 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
55 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim

De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Voorzitter

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Keulen Marino

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme – 846 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 4, 5, 6, 12, 16, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 42, 43 en 45 en over de artikelen 4, 5, 6, 12, 16, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 42, 43 en 45 van het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 4.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 45 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 57 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 48 leden hebben ja geantwoord ;

Voorzitter

9 leden hebben zich onthouden ;
60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sauwens Johan
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegem Roeland
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert

Voorzitter

Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 4.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 4.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 4 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren De Gucht, Bogaert, Stassen, Laverge en Ramoudt op artikel 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 53 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 56 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René

Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Keulen Marino

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 5 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 6.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 47 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 50 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart

Voorzitter

Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 6 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 12.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 12 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 16.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 16 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren De Gucht, Bogaert, Stassen, Laverge en Ramoudt op artikel 25.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 55 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 58 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan

Voorzitter

Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo

Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Keulen Marino

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 25 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 26.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Voorzitter

48 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 51 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John

Voorzitter

Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 26 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping van de artikelen 27 tot 37.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 47 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 50 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus

Voorzitter

Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke

Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan zijn artikelen 27 tot 37 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping van artikel 39.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 39 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping van artikel 42.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 42 aangenomen.

Voorzitter

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht tot schrapping van artikel 43.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 43 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Ramoudt, Laverge en De Gucht op artikel 45.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 45 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de VLD zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren.

Met dit ontwerp valt het ene aanspreekpunt weg, en worden de bevoegdheden opgesplitst over een instelling en een ministerie. Dit is uiteraard niet bevorderlijk voor de vlotte follow-up van de dossiers. Met dit decreet worden kennis en middelen versnipperd en zal de opgebouwde ervaring verloren gaan. Met dit decreet is er geen sprake meer van een voorbereidend en coördinerend platform voor het Vlaams toeristisch beleid. Met dit decreet zal de toegevoegde waarde die werd gecreëerd door de technische comités, op korte termijn volledig verloren gaan. Met dit decreet zal Toerisme Vlaanderen het nagestreefde doel, namelijk de toeristische promotie en de detectie van de toeristische behoeften, moeten bereiken zonder impact en sturingskracht op het toeristisch product. Met dit decreet zal Toerisme Vlaanderen een reclamebu-

reau worden dat reclame zal maken voor een toeristisch product waarvan ze zelf niet weet wat het voorstelt. Met dit decreet wordt de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering ten opzichte van Brussel-Hoofdstad niet duidelijk gesteld. Met dit decreet wordt alle macht over de bestuurlijke organen gegeven aan de minister-president. Om deze redenen zal de VLD dit decreet niet goedkeuren.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden ;
48 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
61 leden hebben ja geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden ;
51 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Diens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen

Voorzitter

Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman

Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijk Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging en opheffing van sommige bepalingen van decreten en wetten betreffende sommige Vlaamse openbare instellingen en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de Vlaamse openbare instellingen
– 972 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot wijziging en opheffing van sommige bepalingen van decreten en wetten betreffende sommige Vlaamse openbare instellingen en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de Vlaamse openbare instellingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 74 leden hebben ja geantwoord ;
 41 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 77 leden hebben ja geantwoord ;
 44 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl

Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart

Voorzitter

Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lootens-Stael Dominiek
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering

ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van Roemenië, ondertekend in Boekarest op 12 juni 1997 – 1005 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van Roemenië, ondertekend in Boekarest op 12 juni 1997.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 115 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 121 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia

Voorzitter

Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier

Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad – 1033 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
121 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul

Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris

Voorzitter

Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 – 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Decaluwé, Schuermans en Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten

betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 61 leden hebben ja geantwoord ;
 11 leden hebben zich onthouden ;
 49 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve

Voorzitter

Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda

Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Bossuyt Gilbert
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst – 893 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer De Batselier, mevrouw Van Hecke en de heren Keulen, Van Wallendael, Boga-

Voorzitter

ert en Geysels houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
102 leden hebben ja geantwoord ;
13 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
106 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Béghin Jan

Beysen Ward

Bogaert Jean-Marie

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeyts Jozef

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Dielens Fred

Doomst Michel

Dua Vera

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Geysels Jos

Goos Johnny

Goovaerts Leo

Heeren Veerle

Helsen Kathleen

Hostekint Patrick

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Lauwers Herman

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Maes Nelly

Malcorps Johan

Marsoul Hugo

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Platteau Stefaan

Quintelier Leonard

Ramoudt Didier

Raskin Gerda

Sannen Ludo

Sarens Freddy

Sauwens Johan

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stassen Jos

Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Aperen Arnold

Van Cleuvenbergen Riet

Van Den Heuvel Ria

Van der Poorten Mark

Van Dijck Kris

Van Eyken Christian

Van Grembergen Paul

Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegem Roeland
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Jos Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden
 – 1047 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Coens, mevrouw Van Hecke, de heren Van Nieuwkerke, Van Dijck en Stassen houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 121 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schampelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter

Voorzitter

Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark

Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Mark Van der Poorten, Fred Dielens, Julien Demeulenaere, Etienne Van Vaerenbergh, Georges Cardoen en Herman De Loor betreffende de nood aan vereenvoudiging en herorganisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur – 1020 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Van der Poorten, Dielens, Demeulenaere, Van Vaerenbergh, Cardoen en De Loor betreffende de nood aan vereenvoudiging en her-

Voorzitter

organisatie van de gemeentelijke adviesradenstructuur.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
113 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera

Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim

Voorzitter

Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE van de heren Jean-Marie Bogaert, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaams Gewest – 907 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heren Bogaert, Van Dijck en Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaams Gewest.

Door de heren Bogaert, Van Dijck en Vandenbroeke werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

In de derde streep, op de tweede regel het woord "juni" vervangen door het woord "december".

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, de meerderheid heeft bij monde van de heer Deprez gezegd dat er fouten zijn gemaakt, maar dat er

nu een bladzijde is omgedraaid. Er is 4 miljard frank verloren gegaan. Dat vertegenwoordigt ongeveer 0,03 percent van de Belgische staats-schuld. De jongere generatie van ons volk zal die enorme staatsschuld moeten betalen. Men had toch mogen verwachten dat men zijn spijt zou uitdrukken voor het feit dat de komende generaties honderden soortgelijke dossiers, ontstaan ten gevolge van wanbeheer, zullen moeten betalen.

Nadat de Vlamingen bijna 200 jaar lang tweederangsburgers in België zijn geweest, worden ze nu tweederangsburgers in Europa.

Door deze enorme staatsschuld zal de Europese bank het Belgische regime reeds vanaf het begin in het oog houden. Dossiers zoals dat van de scheepskredieten zijn reeds voldoende om de strengste maatregelen uit te lokken. Een woord van spijt ter attentie van de komende generatie die de dossiers van de opeenvolgende Belgische regeringen zal moeten betalen, ware zeker gepast.

De voorzitter : De heer Vandenbussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, deze motie wordt beschouwd als een gewestaangelegenheid, wat betekent dat de Brusselse Vlamingen niet kunnen meestemmen. Dit is slechts één mogelijke interpretatie. Een andere interpretatie kadert deze motie in artikel 80 van het Reglement over de werkzaamheden van het parlement en de uitoefening van het recht op onderzoek. Hierover zouden alle parlementsleden kunnen beslissen.

Het onderwerp is een gewestaangelegenheid, maar de vraag of het parlement zijn recht op onderzoek via een commissie zou uitoefenen, is een zaak die alle parlementsleden aangaat. Ik pleit er dan ook voor om iedereen te laten meestemmen.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbussche, het beheer van de scheepskredieten is een materie van het Vlaams Gewest. Indien wij zoals de Franstaligen twee parlementen zouden hebben, dan was dit onderwerp niet aan de orde in de Vlaamse Gemeenschap, maar alleen in het Vlaams Gewest. Daarom kunnen alleen de leden van de gewestraad meestemmen.

We spreken ons eerst over het amendement uit.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

55 leden hebben ja geantwoord ;

3 leden hebben zich onthouden ;

57 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian

Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy

Voorzitter

Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Keulen Marino
 Sleenckx Jef

Het amendement is niet aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de motie van de heren
 Bogaert, Van Dijck en Vandenbroeke.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 56 leden hebben ja geantwoord ;
 3 leden hebben zich onthouden ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank

De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter

Voorzitter

De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 De Batselier Norbert
 Keulen Marino

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer André Denys tot besluit van de op 4 juni 1998 door de heer André Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen
 – 1081 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Denys tot besluit van de op 4 juni 1998 door de heer Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 54 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny

Voorzitter

De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 Keulen Marino

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Malcorps en Kris Van Dijck tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het onderzoek naar en de promotie van borstvoeding – 1090 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Malcorps en Van Dijck tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het onderzoek naar en de promotie van borstvoeding.

Door mevrouw Heeren en de heren Vandendriesche en Swennen werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

In de vijfde streep, punt 3°, b) schrappen.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, ik wil nogmaals een oproep doen om deze motie te steunen. Het gaat om het bevorderen van de borstvoeding, maar tevens moet er duidelijkheid komen over de toxische stoffen in de moedermelk. Het is een schande dat het laatste grootschalig onderzoek in Vlaanderen naar de aanwezigheid van bepaalde pesticiden, dioxines en PCB's in de moedermelk al van tien jaar geleden dateert. Daarom is het nodig dat jonge moeders, zeker in risicogebieden, het recht hebben om kosteloos hun melk te laten onderzoeken op het voorkomen van vreemde stoffen. In die zin wil ik ook vragen het amendement niet goed te keuren. Op dit moment is het immers onmogelijk om op wetenschappelijke basis te bevestigen dat er geen probleem zou zijn.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Uit de interpellatie is gebleken dat de voordelen van borstvoeding nog steeds opwegen tegen de nadelen ervan. De boodschap is dat er duidelijk moet worden gecommuniceerd.

Anderzijds is het belangrijk de toxiciteit van sommige in de moedermelk voorkomende stoffen tot een zo laag mogelijk peil te reduceren. We vinden echter de vraag naar een preventief onderzoek van de kwaliteit en de mogelijke zuivering van de moedermelk te verregaand. Daarom dienen we een amendement in op de motie.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Hoe mooi de doelstellingen van dit voorstel ook mogen zijn, toch zal onze fractie zich onthouden. De doelstellingen overtreffen immers in verregaande mate de basisdoelstellingen van de interpellant en staan er zelfs volledig los van. Natuurlijk steunen we het pleidooi voor een versnelde uitvoering van dioxine- en pesticidereductieprogramma's. Natuurlijk is een sensibiliseringscampagne over het huishoudelijk gebruik van pesticiden bijzonder nuttig, niet alleen voor borstvoeding maar voor de hele volksgezondheid.

Onze fractie heeft echter een aantal principiële bezwaren. In eerste instantie wordt borstvoeding in dit voorstel omschreven als een fundamenteel recht voor elk kind. Hoe groot de voordelen ook mogen zijn, ik meen dat deze omschrijving afbreuk doet aan de inhoud van het algemeen begrip van een fundamenteel recht.

Ten tweede behoort deze keuze tot de absoluut persoonlijke levenssfeer van de jonge moeder, al dan niet in samenspraak met de geneesheer. Het is niet de taak van de overheid om terzake betuttelend of dirigistisch op te treden.

Ten derde is het voorstel absoluut irrealistisch. Het is voor de Vlaamse regering onmogelijk om het recht op zuivere moedermelk voor alle kinderen in Vlaanderen te waarborgen. Een dergelijke belofte is onhaalbaar.

Tot slot vragen de voorstellers een promotie van borstvoeding door de overheid. Men verliest daarbij evenwel uit het oog welke psychologische druk dit betekent voor jonge moeders die omwille van fysische, medische of andere omstandigheden, niet in staat zijn borstvoeding te geven. We willen hen niet met een schuldgevoel opzadelen. Dit voorstel doet dat wel. We kunnen dit niet aanvaarden. Onze fractie zal zich dan ook onthouden.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Ik wens duidelijk te maken dat het niet de bedoeling is om dirigistisch

Van Dijck

op te treden. Het zijn nog steeds de moeders en hun partners die de keuze maken. Het is wel de opdracht van de overheid om in het kader van de volksgezondheid voorstellen te doen aan jonge ouders.

Ik wil daarbij verwijzen naar een artikel dat vandaag is verschenen in een Vlaamse krant onder de titel : 'Producenten zuigelingenvoeding voeren lobbywerk nog op'. In het kader van deze bespreking heeft de overheid een rol te vervullen. Er zijn tal van landen in Europa waar dit wel het geval is.

De voorzitter : Mevrouw Yolande Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Ook onze fractie zal zich onthouden. Ten eerste moet het dioxineprobleem in een brede context worden gesteld. Het al dan niet aanwezig zijn van dioxine in de moedermelk moet worden gesitueerd in het totale concept van de dioxineproblematiek.

Ten tweede heeft het federaal parlement het belangrijkste promotie-instrument voor borstvoeding in handen, namelijk het borstvoedingsverlof. Op dat vlak bestaat nog steeds een grote discrepantie. Dit is één van de sterkste argumenten om aan borstvoedingspromotie te doen.

De voorzitter : We spreken ons eerst over het amendement uit.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
66 leden hebben ja geantwoord ;
28 leden hebben zich onthouden ;
26 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges

Béghin Jan
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur

Voorzitter

Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Malcorps Johan
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy

Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Het amendement is aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van de heren Malcorps en Van Dijck.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 76 leden hebben ja geantwoord ;
 43 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny

Voorzitter

Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lootens-Stael Dominiek
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Etienne De Groot en Johan Sauwens, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Yolande Avontroodt tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Etienne De Groot in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de gevolgen voor het drugspreventiebeleid van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen

– 1091 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Groot en Sauwens, mevrouw Becq en mevrouw Avontroodt tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer De Groot in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de gevolgen voor het drugpreventiebeleid van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen.

Door mevrouw Becq, de heren De Groot en Sauwens en mevrouw Avontroodt werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

Aan de derde streep een 3° toevoegen, dat luidt als volgt :

"3° teneinde het overleg met de federale overheid te activeren en met het oog op de beleidscoördinatie en de voorbereiding, uitvoering, evaluatie en bijsturing van het globale drugbeleid, aan te dringen op de oprichting van de Cel Drugbeleid zoals bedoeld in de motie die op 26 juni 1997 is aangenomen door de Kamer van Volksvertegenwoordigers tot besluit van de werkzaamheden van de Werkgroep Drugbeleid."

De heer De Groot heeft het woord.

De heer Etienne De Groot : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, als liberaal voel ik me niet geroepen volwassenen te betuttelen. Ik durf dan ook zeker niet te verdedigen dat elke volwassene die occasioneel een joint rookt, als een crimineel moet worden beschouwd.

Anderzijds ben ik wel bezorgd om onze jeugd en onze minderjarigen. De omzendbrief die voormalig federaal minister De Clerck samen met de procureurs-generaal over het drugbeleid uitvaardigde,

geeft hen immers een verkeerd signaal. Bovendien zal het druggebruik stijgen. Dat verhoogde gebruik zal vervolgens ook tot meer probleemgebruik leiden.

Gedurende jaren pleitte ik voor een gecoördineerd drugbeleid. Ik werd daarbij gesteund door bijna alle fracties in het parlement en destijds ook in de Kamer. Ik betreur dan ook dat er nog steeds geen sprake is van een dergelijk beleid. Iedereen moddert maar wat aan op zijn eentje, maar niemand kent zijn plaats in het geheel.

Ter gelegenheid van de voorstelling van de nieuwe omzendbrief zei toenmalig federaal minister De Clerck dat er contact zou worden opgenomen met de gemeenschappen om de preventie verder uit te werken. Uit de interpellatie en het antwoord van de minister bleek dat dit tot nu toe niet is gebeurd. Het is nog erger dat minister Demeester sinds twee jaar een interministeriële conferentie bij elkaar tracht te roepen om een gecoördineerd drugbeleid uit te werken. Tot nu toe heeft ze zelfs nog geen antwoord gekregen op haar brieven.

We willen de mogelijke negatieve gevolgen van dit onding opvangen door de Vlaamse regering te vragen in middelen te voorzien om het preventiebeleid verder uit te bouwen. Er moeten ook nieuwe acties worden opgezet zonder de bestaande organisaties te vergeten die aan drugpreventie of drugopvang doen. We willen ook een drugcel om uiteindelijk een stap te kunnen zetten in de richting van een gecoördineerd drugbeleid.

We zullen de motie van het Vlaams Blok niet goedkeuren. We zullen ons bij de stemming onthouden, niettegenstaande we de omzendbrief als een onding beschouwen. Als de Vlaamse regering zelfs geen antwoord krijgt op haar vragen om tot een interministerieel gesprek te komen, zullen we zeker geen positieve reactie krijgen op iets dat niet eens tot onze bevoegdheid behoort, namelijk de vraag een omzendbrief in te trekken. We maken ons alleen maar belachelijk met een dergelijke eis.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, ik wil onze motivering heel kort toelichten. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering hebben inderdaad al heel wat stappen gezet op het vlak van drugpreventie, zowel ten aanzien van de hulpverleners als ten aanzien van de ouders en de potentiële gebruikers.

Becq

Dit beleid gaat uit van de duidelijke boodschap dat druggebruik onaanvaardbaar is, en wil dat ook blijven doen. Aan deze duidelijkheid wordt nu enigszins afbreuk gedaan, niet door de inhoud van de omzendbrief over het vervolgingsbeleid inzake drugs, maar wel door de vertaling ervan en de communicatie daaromtrent. We vinden het belangrijk dat we een duidelijk preventieve werking kunnen blijven ondersteunen vertrekkend vanuit een duidelijke boodschap. Het is belangrijk dat het Vlaams niveau daar aandacht aan blijft schenken. In de commissie voor Welzijn hebben we er reeds verschillende keren op gewezen dat een goed beleid een onderling afgestemd beleid is van federale, gewestelijke en gemeenschapsoverheden. Om dit te concretiseren vragen we om een coördinatiecél Druggebruik op te richten.

De voorzitter : We spreken ons eerst over het amendement uit.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
73 leden hebben ja geantwoord ;
33 leden hebben zich onthouden ;
14 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc

De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Suykerbuyk Herman
Taylor John
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Chris
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus

Voorzitter

Vermeiren Francis
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Walleghem Roeland
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Ridder Peter
De Vilder Freddy
Dielens Fred
Dua Vera
Geysels Jos
Goos Johnny
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Maximus Lydia
Sannen Ludo
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Van Den Heuvel Ria
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Wallendael Tuur
Vandenbussche Michiel
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert

Het amendement is aangenomen.

We spreken ons nu uit over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van het heren De Groot en Sauwens, mevrouw Becq en mevrouw Avontroodt.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
86 leden hebben ja geantwoord ;
35 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy

Voorzitter

Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Huybrechts Pieter
 Lachaert Patrick
 Lootens-Stael Dominiek
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Taylor John
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 De Batselier Norbert

De Loor Herman
 De Ridder Peter
 De Vilder Freddy
 Dielens Fred
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Maximus Lydia
 Sannen Ludo
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Timmermans Jacques
 Van Den Heuvel Ria
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbussche Michiel
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wilfried Aers en Felix Strackx tot besluit van de op 16 juni 1998 door de heer Etienne De Groot in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de gevolgen voor het drugspreventiebeleid van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen – 1089 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Aers en Strackx tot besluit

Voorzitter

van de op 16 juni 1998 door de heer De Groot in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de gevolgen voor het drugspreventiebeleid van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen.

De heer Aers heeft het woord.

De heer Wilfried Aers : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, dames en heren, de richtlijn over het vervolgingsbeleid inzake het bezit van en de detailhandel in illegale verdovende middelen heeft heel wat beroering verwekt. Deze richtlijn geeft een verkeerd signaal aan de jeugd en zal het gebruik van drugs aanzienlijk doen toenemen. Het is het begin van een gedoogbeleid. Ik sta niet alleen met deze mening. De heer Vanvelthoven van de SP verklaarde onlangs in De Morgen het volgende : 'In de praktijk is het een gedoogbeleid. Men noemt het niet graag zo. Maar als de parketten niet meer zullen vervolgen, kan ik het niet anders omschrijven.' Ook Vlaams minister Demeester heeft in een moedig artikel in De Gazet van Antwerpen haar vrees geuit voor de gevolgen van deze richtlijn. En de heer De Groot hield een degelijke interpellatie in de commissie.

De zopas goedgekeurde motie vraagt meer middelen voor de drugsbestrijding. Daar kan inderdaad niemand tegen zijn. Door de richtlijn van oudminister De Clerck wordt dit echter dweilen met de kraan open. We moeten er dus in de eerste plaats voor zorgen dat deze noodlottige richtlijn wordt ingetrokken. Mijnheer De Groot, ik vind niet dat we ons belachelijk maken als we deze eis zouden waarmaken tegenover de federale overheid.

De met redenen omklede motie waarover we zo meteen zullen stemmen, bevat drie korte punten. Ten eerste vinden we dat het Vlaams Parlement de visie van de minister inzake drugsbeleid moet steunen. Ten tweede moeten we de federale richtlijn over het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen veroordelen. Ten derde verzoeken we de Vlaamse regering alles in het werk te stellen om die federale richtlijn te doen intrekken.

Collega's, u weet net zo goed als ik dat de overgrote meerderheid van de Vlaamse bevolking met die drie punten akkoord gaat. In Vlaanderen is er geen meerderheid te vinden voor een gedoogbeleid. Velen van u hebben kinderen. Het is in het belang

van de Vlaamse jeugd dat we deze met redenen omklede motie moeten goedkeuren.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
18 leden hebben ja geantwoord ;
26 leden hebben zich onthouden ;
70 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Walleghem Roeland
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Dua Vera

Voorzitter

Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer André Denys tot besluit van de op 17 juni 1998 door de heer André Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het feitelijk monopoliseren van de markt van de industriële afvalwaterzuivering door het Aquafin-dochterbedrijf Aquaplus – 1094 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Denys tot besluit van de op 17 juni 1998 door de heer Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het feitelijk monopoliseren van de markt van de industriële afvalwaterzuivering door het Aquafin-dochterbedrijf Aquaplus.

Voorzitter

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, de SP-fractie zal deze motie niet goedkeuren. We vinden immers dat de ontwikkelde milieutechnologie, de beschikbare knowhow aldaar en het menselijk potentieel niet verloren mogen gaan. Dit alles werd mede mogelijk gemaakt door de overheid. De tewerkstelling op het vlak van milieutechnologie is zeer belangrijk. Voor de SP betekent dit dat de Vlaamse regering bij de te heronderhandelen overeenkomst met Aquafin inderdaad voor een decretale onderbouw moet zorgen, ook wat betreft Aquaplus. Het is in deze geest dat we deze motie, vanuit de VLD, niet zullen goedkeuren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Collega's, ik was aanvankelijk niet van plan om het woord te nemen. Ik dacht immers dat deze motie unaniem zou worden goedgekeurd, wat ook evident zou zijn. Ik ben echter ten zeerste verwonderd te vernemen dat de SP-fractie ze niet zal goedkeuren.

Het gaat nochtans over de uitvoering van wat de vorige minister van Leefmilieu over Aquafin heeft beslist. Destijds was er een discussie over de vraag of Aquafin een privé- dan wel een overheidsbedrijf was. We hebben toen een klacht ingediend bij de Europese Commissie. Er werd gezegd dat de statuten moesten worden gewijzigd zodat Aquafin geen commerciële nevenactiviteiten meer kon hebben.

Toenmalig minister van Leefmilieu De Batselier heeft die Europese brief correct en consequent nageleefd. Aquafin mag als overheidsinstelling aanbestedingen doen voor zuiveringsstations, maar mag geen commerciële nevenactiviteiten hebben. Met Aquaplus wordt dat omzeild. Als men de aanpassing van de statuten van de heer De Batselier correct wil uitvoeren, dan moet men deze motie goedkeuren.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
54 leden hebben ja geantwoord ;

2 leden hebben zich onthouden ;
58 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel

Voorzitter

Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John

Timmermans Jacques
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
Keulen Marino

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.50 uur.*
